

....คนงามพระแต่ง.....
L'HABIT NE FAIT PAS LE MOINE

วารสาร
สมาคมครุภัชญาfrรั่งเศสแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ 38 ปีที่ 10 เล่ม 2 เมษายน—มิถุนายน พ.ศ. 2530

BULLETIN DE L'ASSOCIATION THAÏLANDAISE
DES PROFESSEURS DE FRANÇAIS

Vol. 38 10e ANNÉE No. 2 AVRIL – JUIN 1987. ISSN 0857–0604

ຄ່າມີຕົວ 14

ອີກໂປຣແກຣມເພື່ອນັ່ງສໍາເລັບນັກປະໂຫຍດ

วารสารสมาคมครุภัณฑ์ฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

BULLETIN DE L'A.T.P.F.

ฉบับที่ 38 ปีที่ 10 เล่ม 2 เมษายน—มิถุนายน พ.ศ. 2530 ISSN 0857-0604

คณะกรรมการ ที่ปรึกษา

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา

นางลัดดา วงศ์สายไหม

นางธิดา บุญธรรม

นายเดช ตะละภัย

กองบรรณาธิการ

นางสิทธา พินิจกุล บรรณาธิการ
นางกุลศักดิ์ ธนาภรณ์ บรรณาธิการผู้ช่วย

นางสาวอัจฉรา ใจดิบุตร

นางสาวจิรพรรษ บุณยเกียรติ

นางสาวเพ็ญศิริ เจริญพจน์

นางสาวพิมพา ฐานิสสรณ์

นางสาวจีรัสลักษณ์ ศกุนตะลักษณ์

นางสาวชวีนี เสน่ห์วงศ์ ณ อุบลฯ

นางสาวอมรรัตน์ ปราสาท

นางสาวศิริรัตน์ อุบลภรรณ์

นายปนิธิ หุนແวง

นางสาวเดือนใจ จุตตุร์ย์

นางสาวอนุชนันธ หาญจารากุล

นางธุรี นามี เอกภารกิจ

วัตถุประสงค์

- เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสและฝรั่งเศสศึกษา
- เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก
- เพื่อส่งเสริมการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับวิชาภาษาฝรั่งเศส วิชาฝรั่งเศสศึกษา และระเบียบวิธีสอน

สำนักงานวารสาร เลขที่ 30/9 พหลโยธิน 2 กรุงเทพฯ 10400 โทร. 2790733 ติดต่อบรรณาธิการ คณะกรรมการ มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โทร. 3180888, 3180054

กำหนดออกวารสาร ปีละ 4 ฉบับ ราคาฉบับละ 25 บาท ค่าบำรุง维护วารสารปีละ 100 บาท พร้อมค่าส่ง สนใจอกรับได้ที่ นางสิทธา พินิจกุล และสำนักงานวารสาร

- ทัศนะใด ๆ ที่แสดงออกในข้อเนื้อในวารสาร สคฟ. นี้ เป็นของผู้เขียน มิใช่นอง Kong บรรณาธิการ หรือของสมาคมครุภัณฑ์ฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

เจ้าของ : สมาคมครุภัณฑ์ฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย
ASSOCIATION THAILANDAISE
DES PROFESSEURS DE FRANÇAIS

รายงานคณะกรรมการบริหาร สคฟ.

ชุดที่ 5 ประจำปี 2529—2531

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา^๑
องค์นายกิตติมศักดิ์

1. นางธิดา บุญธรรม	อุปนายก
2. นางสาวประมาณ สีศิริเสวีญู	เลขานุการ
3. นางสาวอรารณี ป้านแสวัสดิ์	ผู้ช่วยเลขานุการ
4. นางวงศ์จันทร์ พินัยนิติศาสตร์	เหรัญญิก
5. นางสาวสุชาสินี ผลวัฒนา	ผู้ช่วยเหรัญญิก
6. นายกรกช อุปถัมภ์ภารกิจ	นายทะเบียน
7. นางสาวจีรัสลักษณ์ ศกุนตะลักษณ์	ผู้ช่วยนายทะเบียน
8. นางอรวรรณ รัตนกาน	ประชาสัมพันธ์
9. นางพรทิพา ภารบุตร	ผู้ช่วยประชาสัมพันธ์
10. นางสิทธา พินิจกุล	สารานุยกร
11. นางอุไร พลกล้า	สมาชิกสัมพันธ์
12. นางนันทพร เลauthut	ผู้ช่วยสมาชิกสัมพันธ์
13. นางสาวอัจฉรา ใจดิบุตร	ปฏิคม
14. นางสาวนุชนาฎ หาญดำรงกุล	ผู้ช่วยปฏิคม
15. นางสาวชวนี เสน่ห์วงศ์ ณ อุบลฯ	บรรณาธิการ
16. นางกุลศักดิ์ ธนาภรณ์	กรรมการ
17. นายเดช ตะละภัย	กรรมการ
18. นางสาวประภา งานไพรโจน	กรรมการ
19. นางสาวเพ็ญศิริ เจริญพจน์	กรรมการ
20. นายปนิธิ หุนແวง	กรรมการ

ศัพท์ไทย

ครบพจนารักษ์รัลจ้า, เจิดด้วยพระบารมี	1
แต่งกายให้ถูกกาลเทศะ	2
คุณงามเพราะแต่ง แต่งอย่างไรจะงาม	3
ENRICHIR LE VOCABULAIRE DE VOS ELEVES : LES VÊTEMENTS.....	13
VOCABULAIRES ET EXPRESSIONS SUR LES VÊTEMENTS.....	16
ตามไปดู บาลเม็ง เตรียมแฟชั่น	37
แต่งตามสไตล์ คริต	42
หล่อจริงนะครา งามตามเมืองเน็คไท	45
กว่าจะมาเป็นน้ำหอม	48
ปารีสมหานครแห่งดิสเพลย์	53
อะไรใหม่ในปารีส	57
วันวานที่ฝ่านพัน	65
สองเดือนในเมือง Nantes.....	69
Une Journée au marché flottant et à Samut Songkhram	74
ชวนกันตาม—ช่วยกันตอบ	77
ไคร อะไร ที่ไหน	78
กิจกรรมสมาคม	81
ข่าวจาก เลขานุการ	89
จากบรรณาธิการ	91

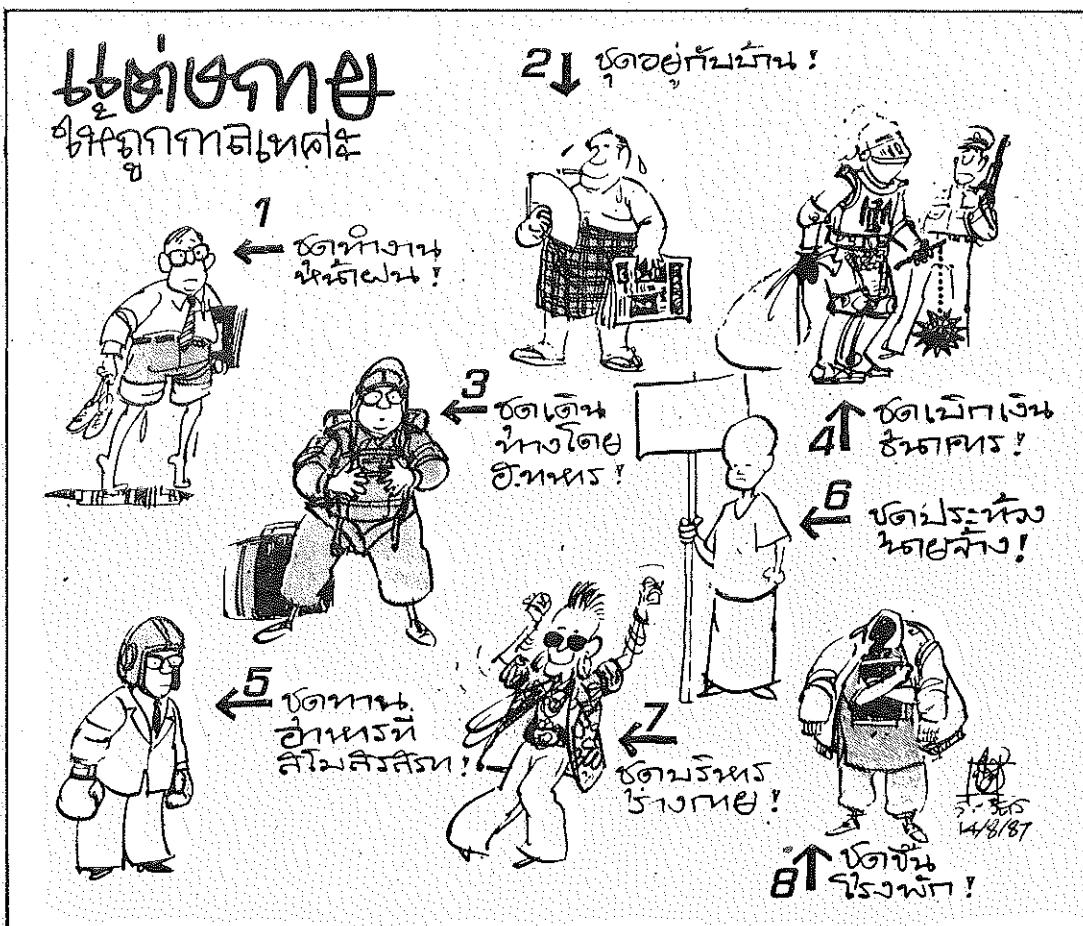
គ្របកសៀវភៅរបច្ចុប្បន្ន

ពេជ្ជពិធីយុទ្ធមាន

ជំនាញពន្លេកំណត់
ការណិតឃាងការរាយនេះ
តម្រូវការនឹងមើល
គុណភាពនៃវឌ្ឍន៍រាយ

ការរាយ
ដែលមាន
ផែនង់
និង ផែនការ
ដែលរាយពន្លេកំណត់

คำแปล De l'art de bien choisir sa tenue vestimentaire...

1. Pour aller au bureau pendant la saison des pluies...
2. Pour rester à la maison....
3. Lors d'un voyage d'officier en hélicoptère... militaire.
4. Pour retirer de l'argent à la banque.
5. Lors d'un repas à la cafétéria du Parlement.
6. En cas de litige avec son employeur.
7. Pour faire de l'exercice.
8. Pour aller au commissariat de police.

Chai Rajavatre★

Thai Ratha, le 16 août 1987

Traduit par Sidtha Pinitpovadol et Patrick Garbage

*ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์แล้ว

คนงามเพราะแต่ง...

แต่งอย่างไรอีบาน....

สิงห์ พินิจภูวดล*

การแต่งกายเป็นเรื่องส่วนบุคคล บางคนแต่งกายตามความจำเป็น บางคนแต่งกายเป็นศิลปะ แต่ทุกคนต้องแต่งกายให้เหมาะสมกับสถานที่และโอกาส

สมัยนิยม

เสื้อผ้าคือสัญลักษณ์ของการเวลา คือสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับกาลเวลา และคือสิ่งที่กาลเวลาเหลือร่องรอยไว้เป็นสักขีพยาน

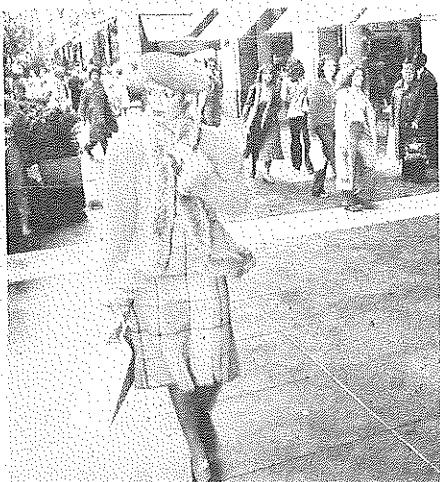
* ศาสตราจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบของเสื้อผ้าที่ตัดขึ้นใหม่ ๆ นั้น จะไม่มีคุณค่าเลยถ้าไม่มีคนเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย เช่น “ไม่สนใจ” ไม่นำมาผิด ไม่นำมาใช้ แบบเสื้อผ้าใหม่ ๆ จะปรับความพอดีให้ดีเอง เพราะจะมีทั้งคนที่นิยมยินดีอย่างรวดเร็ว และคนที่รังรุงดูท่าทีว่าจะสมควรติดตามไปหรือไม่ แบบเดียหันนี้ไม่ใช่สิ่งที่สวยงามตลอดกาล เสื้อผ้าบางแบบสวยมากมีคนนิยมใช้มาก ก็แต่เฉพาะบางเดือน หรือบางปี พอดีน้ำไปแล้วก็ถูกโยนทิ้ง กลายเป็นสิ่งน่าเกลียด ไม่มีใครอยากนำมาสวมใส่ เสื้อผ้าทุกแบบล้วนแต่กลายเป็นสิ่งล้าสมัยไปได้ทั้งนั้น เสื้อผ้าที่ประดับประดาหรูหรา เช่น

ประดับโนร์ ดอกไม้ ลายบักไหม เสื้อผ้า เส้นด้ายเงินทอง ซึ่งต้องใช้มือประณีตเป็นงานขั้นศิลปะ บางครั้งถ้านำมาสวมใส่ ผู้คนอื่น ๆ ที่มองเห็น อาจจะยิ้มด้วยความนับขันก็ได้ สิ่งศิลป์ได้ก็ตามที่มีอายุครบ 50 ปีแล้ว ก็กล้ายเป็นโบราณวัตถุไปและมีคุณค่าทางประวัตศาสตร์เท่านั้น

การแต่งตัวเป็นวัตถุโบราณไม่ใช่สิ่งที่เหมาะสมเพราเวตถุโบราณเหมาะสมสำหรับสมัยโบราณเรานั้นคนในสมัยปัจจุบัน ก็ต้องแต่งกายตามสมัยปัจจุบัน ดังนั้นสมัยนิยมจึงมีอำนาจบังคับอยู่ในตัวโครงขอบหรือไม่ขอบก็ต้องคล้อยตาม

ความหมายสมตามกาลเทศก์

แบบเสื้อที่ทำให้ผู้แต่งเป็นบ้าความสนใจก็คือแบบที่ล้าสมัยกับแบบที่ล้ำสมัย ทั้งสองอย่างนี้ไม่เคยสร้างความสง่างามให้แก่ผู้เดิ่ง แต่สำหรับผู้ที่แต่งกายเหมาะสมสมัยนั้นเป็นผู้ที่ถูกต้อง การแต่งกายที่เรียบง่ายกินไปไม่ช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพของท่านให้ดีขึ้น และการแต่งกายแบบที่ไม่ได้พิจารณาอะไรก็คือความสวยงาม ก็เป็นสิ่งบันทอนทำลายบุคลิกภาพ การแต่งกายที่รับกับบุคลิกของท่านนั้นเป็นขุมทรัพย์ธรรมชาติที่มีคุณค่ายิ่ง ไม่สมควรปล่อยปละละเลย

สิ่งที่นำสังเกตก็คือในวงการละคร ผู้แสดงมักจะแต่งกายสมสมัย ส่วนในวงการภพยนตร์ ดาราจะแต่งกายนำสมัยล้าหน้าไปมาก ดาราภพยนตร์ เช่นมีเป็น “ดารารองมวลชน” วิธีแต่งกายของดาราภพยนตร์ดังกล่าวมีจุดมุ่งหมายเพิ่มสร้างบุคลิกภาพแห่งการภพยนตร์ หาใช่เพื่อส่งเสริมบุคลิกภาพส่วนตัวแต่อย่างใดไป นอกจากนั้นยังมีผลในทางเผยแพร่ภพยนตร์ที่แสดงด้วย เมื่อภพยนตร์เรื่องนั้นฉายเสร็จแล้ว การแต่งกายเช่นนั้นก็กล้ายเป็นล้าสมัยไปทันที ไม่ควรนำมาใช้อีก การแต่งตัวตามอย่างดาราภพยนตร์จึงเป็นสิ่งที่ควรระมัดระวัง และการแต่งกายตามภพยนตร์ก็เช่นกัน กว่าภพยนตร์จะนำออกฉาย แบบเสื้อผ้าในภพยนตร์ ก็ผ่านพ้นไปแล้ว กล้ายเป็นแบบเสื้อล้าสมัยไป

อย่างไรก็ตามภพยนตร์ก็ได้ช่วยให้ท่านได้ความคิดใหม่ ๆ ในการปรับปรุงการแต่งกายของท่าน ช่วยไม่ให้ท่านแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าแบบเดิมกันรวมกันเป็นเครื่องแบบนักเรียนที่ไม่เปลี่ยนแปลง แต่ท่านต้องมีสายตาแหลมคมสำหรับสังเกตโดยถี่ถ้วนและลึกซึ้ง และสามารถเก็บรักษาความเหมาะสมสมแก่ฤดูกาล โอกาส สถานที่ และบุคลิกของท่านไว้อย่างฉลาด การแต่งตัวตามอย่างคนอื่นนั้น ต้องใช้ความระมัดระวังและรอบคอบเป็นอย่างมาก

การแต่งกายเป็นธุระส่วนตัว

ถึงแม้การแต่งกายจะถูกกำหนดขอบเขตไว้แคบ ๆ แต่ก็ยังมีที่ว่างพอให้แต่ละคนแต่งกายได้ตามรสนิยม เป็นไปไม่ได้ที่ทุกคนจะแต่งกายเหมือนกัน หรือเป็นแบบเดียวกัน การเลือกรูปร่างของเสื้อผ้า และสี เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาในสัมภาระ โดยพิจารณาจากอาชญากรรมรุปร่าง และจุดเด่นของรูปร่าง (เช่น พุงพลุย) สีและแบบของเสื้อผ้าบางชิ้นทำให้คนหนึ่งแลดูสวยงามสง่า แต่อาจทำให้อีกคนหนึ่งแลดูน่าขำขันไปก็ได้ เช่นผ้าลายขาวava ทำให้คนรู้ปร่างผอมบางดูสวยงาม แต่จะทำให้คนที่มีรูปร่างท้วมแลดูเทอะทะ อุบัติ ลายผ้าบางอย่างทำให้แลดูละมุนตา อ่อนหวาน พ่องงาม แต่บางทีก็แลดูเป็นเด็กเกินไปขัดกับวัยที่แท้จริง ผลของการแต่งตัวไม่คงที่ ย่อมแปรเปลี่ยนไปตามผู้แต่ง

การที่ใครจะแต่งตัวได้นั้น จะต้องรู้จักตัวเอง เป็นอย่างดีเสียก่อน รู้จักหงัชดื่อง และจุดเด่นของตัวเอง แล้วรู้จักเลือกให้สอดคล้องกับตัวเอง

การเลือกเครื่องแต่งกาย

สำหรับผู้ชาย ผู้ชายที่มีรูปร่างเล็กและผอมบาง ต้องพิถีพิถันในการเลือกเนื้อผ้า อย่าใช้ผ้าที่มีริ้วใหญ่ หรือตาสีเหลี่ยมใหญ่ เพราะจะทำให้แลดูรูปร่างเล็กลงไปอีก

ผู้ชายที่เตี้ยและลำสัน ควรใช้เสื้อผ้าสีพื้น ไม่มีลวดลายหรือริ้ว ควรเป็นสีค่อนข้างเข้ม หลีกเลี่ยงดอกดาวเรืองหรือลวดลายหยาด ๆ (คล้ายนั้น นายสิบ) แต่ถ้าต้องการจริง ๆ ก็ควรเป็นริ้วเล็ก ๆ บาง ๆ

ผู้ชายรูปร่างผอมสูง มือกระมากในการเลือกเสื้อผ้าไม่ว่าจะเป็นลิตเตอร์หรือดอกดาวเรืองแต่ต้องการช่างเสื้อที่มีฟีฟีมือตีพอย ที่จะกลบเกลื่อนความสูงของเข้าบ้างเท่านั้น

ผู้ชายรูปร่างสูงและลำสัน จะแต่งตัวด้วยสีและริ้วลายเช่นเดียวกับลิตเตอร์และหยาดสี ยกเว้นพูกริ้ว

ใหญ่ ๆ ตาสีเหลี่ยมกว้าง ๆ และสีอ่อน ๆ เท่านั้นซึ่งจะทำให้รูปร่างแลดูเทอะทะ

สำหรับผู้หญิง หลักการเลือกสีและริ้วลายใช้เหมือนกับผู้ชาย

ผู้หญิงที่รูปร่างโปรดบาง จะใช้เสื้อผ้าสีอะไร ก็รับ ค่อยระวังความขาวของกระโปรงอย่าให้สันหรือยาวเกินไป ลวดลายดอกดาวต้องไม่เด่นหรือใหญ่มาก เพราะจะทำให้แลดูตัวมีลักษณะ

ผู้หญิงอ้วนแต่ยัง ก็ใช้หลักเกณฑ์เช่นเดียวกับผู้ชาย แต่ต้องระวังเรื่องสี อย่าใช้สีสดซึ่งจะเน้นความ

เจ้าเนื้อ เสื้อกลุ่มควรให้หลวม ๆ อย่าใช้ผ้าเนื้อผ้า หรือที่มีญี่ห้ออยู่ เพราะจะทำให้แลดูอ้วนขึ้น

ผู้หญิงสูงโปร่ง ก็แต่งกายให้แลดูสวยงามได้ง่าย แต่อย่างไรก็ต้องรับนิยมและการพรางความผอมบาง เช่นไม่ใส่เสื้อคอกลีบหรือแขนล้ำไว้ให้ลึก

ผู้หญิงรูปร่างสูงใหญ่ ไม่ควรใช้เสื้อผ้าสี มุดตลาดเป็นอันขาด แต่ควรใช้สีเข้ม ๆ และสดใส ไม่ควรเลือกดลายดอกดาวที่เด่นตา ไม่ควรใช้สีอ่อน ๆ แบบเสื้อผ้าต้องไม่เน้นจุดของรูปร่าง

การเลือกหมวด

ผู้หญิงรูปร่างสูง อาจจะใช้หมวดปีกกว้างได้ ระหว่างอย่าให้กว้างเกินไป และต้องแต่งทรงผมให้รับกับหมวดตัวอย่าง ส่วนตัวของหมวดกับรูปร่างต้องรับกัน

ผู้หญิงรูปร่างอ้วน ไม่ควรใช้หมวดใบเล็ก ตามเกินไป เพราะจะทำให้แลดูรูปร่างอ้วนพองขึ้นอีก ส่วนผู้หญิงรูปร่างเต็กลูก ก็ไม่ควรใช้หมวดใบโต ๆ ปีกกว้าง ๆ จนแลดูเหมือนตันเหตุ

ข้อแนะนำในการเลือก

- ก่อนอื่นอย่าตามใจตัวเองที่ชอบสีใดแบบใดกันมาแต่งกายทันทีโดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสม
- เมื่อเลือกสีของสำหรับแต่งกายได้แล้ว ต้องรีบลองดู เสื้อก็ต้องลองใส่ รวมทั้งหมวด ผ้า พันคอ ฯลฯ เวลาลองควรส่องกระจกบานใหญ่ ซึ่งแลเห็นได้ทั้งตัว หมุนตัวให้รอบ พิจารณาให้ถูกต้อง อ่านรีบอ้อน人格 ให้เวลาตัวเองได้พินิจพิเคราะห์ จนกว่าจะชอบคอม ความชอบคอมเป็นผู้ตัดสินที่ดีที่สุด

การเลือกผ้า

เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ผู้หญิงผอมควรเลือกใช้ผ้าเนื้อหนา ส่วนผู้ที่มีรูปร่างท้วม เดี้ย หรือรูปร่างใหญ่ ควรใช้เนื้อผ้าขนาดกลาง หรือเนื้อเรียบ ๆ ไม่ควรแลดูหนาพอง ผ้าแบบเนื้อจะทำให้ผู้สวมแลดู

อ้วนกล้าตัดพอดีตัวเกินไป แต่อาจแก้ปัญหาได้ด้วย การจับจีบหรือตีเกล็ดใหญ่ ๆ

ข้อที่ควรระวังก็คือ ผ้าเนื้อหนาสีอ่อน จะให้ความรู้สึกเทอะทะเท่า ๆ กับผ้าเนื้อนุ่ม ๆ ผู้หญิงร่างท้วมเดี้ย ถ้าแต่งกายด้วยผ้าชนิดนี้จะออกลักษณะเย็บสีชมพูอ่อนจะแลดูนำรักเข้ากับรูปร่าง แต่ตรงกันข้าม ถ้าแต่งกายด้วยผ้าเนื้อหนาสีดำ ๆ จับกลืนหรือตีเกล็ดจะแลดูมหัศจรรย์

การเลือกสี

สีขาว ๆ สดใสไม่ได้ทำให้คนแต่งสวยงาม น่ารักเท่าเทียมกัน กว่าเกณฑ์ที่เน้นอนกีไม่มีเช่นกัน มีแต่ข้อสังเกต เช่น ถ้าที่อุกหน้าตามจักษ์เข้ากับคนผิวสีทอง สีเสื้อผ้ากับสีผิวถ้าเข้ากันแล้วท่านจะแลดูสวยงามเด่นตา สีของนัยน์ตาและสีผิวที่เข้ากับสีของเสื้อผ้าช่วยให้ทำงานดงานชวนมองเช่นกัน ผู้หญิงที่มีนิสัยประณีตพิถีพิถัน ควรศึกษาเรื่องสีให้ละเอียด เพราะเป็นสิ่งจำเป็น

ที่เรียกว่าสีเข้ากันนั้นคืออย่างไร

การเลือกสีได้สีหนึ่งให้เข้ากับอีกสีหนึ่งนั้น เป็นเรื่องง่ายหากเลี่ยงกิจกรรมการเลือกว่าจะใช้สีอะไร การเลือกสีให้เข้ากันได้เปรียบเมื่อการเลือกคู่สมรส

การเลือกสีของเครื่องแต่งกายนั้นต้องคำนึงถึงสีของเครื่องแต่งหน้าด้วย

สีที่ใกล้เคียงกัน ย่อมเข้ากันได้ดี เช่นสีแดงกับชมพู สีน้ำเงินกับสีฟ้า สีเขียวกับสีน้ำเงิน เป็นต้น แต่ไม่ควรใช้สีอย่างเดียวแต่คุณจะ น้ำเงิน หรือสีแดงเลือดหมู การใช้สีเสื้อผ้าไม่เหมือนกับการใช้สีสำหรับภาพเขียน (la peinture) สีภาพเขียนบางครั้งแลดูสวยงามสดชื่นมาก แต่อย่างว่าที่เป็น เช่นนั้นก็เพราะอยู่บนผ้าใบ ไม่ใช่ผ้าซึ่งเป็นเครื่องแต่งกาย

ถ้าจะใช้สีที่ตัดกันโปรดระวังให้มาก เพราะบางสีเมื่อทากันและดูตัดกันได้อย่างลงตัว แต่ถ้านำมาสวมใส่จะแลดูไม่สุภาพ สีที่ตัดกันนั้นต้องเข้ากับบุคลิกภาพของผู้ใช้ด้วย ผู้ที่มีรูปร่างสมบูรณ์งดงาม มีความเชื่อมั่นในตัวเอง เมื่อสวมเสื้อผ้าสีตัดกันจะน่าถูกหั่ง แต่ผู้ที่รูปร่างบกพร่องจะแลดูน่าขัน และจะทำลายความงามที่ทำมาเมื่อยุ่เพียงเล็กน้อยให้หมดสิ้นไม่เหลืออยู่อีกเลย

การเลือกสีตั้งกลามแล้วนี้ ใช้ได้กับผู้ชายด้วย เช่นกัน แต่สำหรับผู้ชายควรใช้สีที่ทำให้ท่านสง่าภูมิฐาน อย่าใช้สีที่ทำให้ท่านดูเหมือนคนตาย平淡จากชีวิตชีวา อย่าใช้สีตายหรือสีที่แห้งแล้ง

การใช้สีสื่อผ้างดงามแต่ใช้สีแต่งหน้าจีดจีด ก็เป็นสิ่งทำลายบุคลิกภาพของท่านเช่นกัน ถ้าท่านแต่งตัวสวยงาม ก็ต้องแต่งหน้าให้สวยงามกันด้วย มิฉะนั้น จะเสียส่วนสัดของความงาม

สีกับวัย ก็ควรจะไปด้วยกัน ถ้าท่านใช้สีขัดกับวัยของท่าน ท่านก็จะแลดูเป็นตัวตลก สีบางสีจะทำให้ท่านแลดูอ่อนวัยแต่พองาม แต่ถ้าแลดูอ่อนวัยจนเกินไปก็เป็นสิ่งที่ควรหลีกเลี่ยง บางสีจะทำให้ท่านแก่และดูซีเรียสไปเป็นมีชีวิตชีวา อย่างไรก็ตาม การฝึกแต่งกายให้แลดูอ่อนယับเป็นอันตรายมาก ผู้ที่สูงวัยแล้วควรแต่งกายให้แลดูภูมิฐานสง่างามจะดูดีกว่าพยายามแต่งให้สดชื่นเป็นเด็ก ๆ ซึ่งทำให้น่าเกลียดและน่าขัน

การใช้สีผ้าสำหรับผู้ชาย

เมื่อตื้นนอนตอนเช้า ควรสวมเสื้อคลุมอยู่กับบ้าน (robe de chambre) ทันที ส่วนเสื้อผ้าข้างในจะเป็นเช่นได้ไม่สำคัญ ทั้งนี้ก็ต่อเมื่อท่านอยู่กับบ้าน อยู่กับคนในครอบครัวของท่าน แต่ถ้าท่านต้องออกจากห้องนอนลงมาในปรับะท่านจะต้องใส่กับคนอื่น ๆ ก็ควรพิถีพิถันเสื้อผ้าข้างในที่มีสีตื้อคลุม สวยงามด้วย ท่านจะสามารถท้าแตะ (les pantoufles) ก็ได้ไม่จำเป็นต้องสวมรองเท้าคัชชู (les

chaussures) ซึ่งต้องเสียเวลาผูกเชือกรองเท้า และท่านก็ไม่มีเวลามากพอด้วย

เมื่อออกจากบ้าน เช่นไปทำงานเป็นต้น คนปารีสนิยมสวมสูท (le costume) สีเรียบ ๆ ออกหม่น ๆ สวมเข็ตขาว หรือสีอ่อน ๆ ถ้าจะมีริวัลก์เป็นริวัลก์ ๆ บาง ๆ ซึ่งเข้ากับเสื้อชั้นนอก ผูกเนคไทเรียบ ๆ ซึ่งมีสีพื้นหรือริวัลก์ ๆ มีลวดลายเป็นడอก ดวงซึ่งสือกันริม ๆ ในกระโปรงเสื้ออกมักจะเสียบผ้าเข็ดหน้าซึ่งมีสีเดียวกับเสื้อเชิ้ตหรือเนคไท

ถุงเท้า นิยมใช้สีเข้มมิด ซึ่งเข้ากับสูท หรือเข้ากับสีเนคไท รองเท้ามักจะใช้สีดำ ทำด้วยหนังมัน หรือใช้สีน้ำตาลแก้ก็ได้ หนังกลับสีน้ำตาลก็เป็นที่นิยมมากเช่นกัน

หมวก มักจะใช้สีดำถ้าสวมรองเท้าดำหรือน้ำตาลแก้ หมวกสปอร์ตอาจจะเป็นสีเขียวหรือน้ำตาลก็ได้ ส่วนหมวกสีเทาเน้นคนผิวแสง เป็นนิยมสวมบานานาแล้ว

ถ้าท่านจะสวมหมวกก็ต้องสวมถุงมือด้วย จะขาดกันไม่ได้ สิ่งมีอยู่กับสีหมวกต้องเป็นสีเดียวกัน

เช่นถ้าหากว่าสีดำก็สามารถถูกมือด้ามได้ ถ้าไม่สามารถห้าม ก็ต้องเลือกสีทุกมือสีเดียวกันรองท้า และควรทำด้วยวัสดุอย่างเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน

ถ้าท่านทางร่มและไม่สามารถห้าม ท่านจะไม่ใช้ถุงมือก็ได้ แต่ถ้าใช้ถุงมือก็ทำให้ท่านแลดูเป็นคนแต่งกายประณีตขึ้น

เสื้อที่เรียกว่า “tenue de ville” มีลักษณะเช่นไร

เสื้อผ้าเช่นนี้ใช้สำหรับสวมใส่ไปงานเลี้ยงที่เกี่ยวกับธุรกิจการงานหรือราชการ มักจะเป็นงานเลี้ยงที่สำคัญ รวมทั้งงานคอกเทล (le cocktail) เสื้อผ้าที่เรียกว่า “tenue de ville” มักจะเป็นสูทสีคล้ำเก็บด้ำ รองท้าถุงเท้าด้ำ เสื้อเชิ๊ตสีขาว

เสื้อราตรี (le smoking) จะใช้สวมต่อเมื่อท่านไปในงานเลี้ยงอาหารค่ำ หรืองานราตรีสโนร์ ซึ่งในบัตรเชิญได้กำหนดไว้ชั้นหนึ่ง งานเลี้ยงที่ไม่ได้กำหนดเครื่องแต่งกายว่าให้ใช้ smoking นั้น ก็ใช้เพียง “tenue de ville” เสื้อชั้นนอก le smoking ก็คือเสื้อนอกแขนยาว กระเบานหัวเขียวเสียบผ้าเชิดหน้าสีขาวประสมสูกไม่หรือลายปัก มีเสื้อเชิ๊ตสีขาวอกแข็ง (une chemise blanche à plastron souple ou rigué) หรือเชิ๊ตขาวซึ่งมีบีตีเกล็ด หรือชีตใหม (la chemise de soie) ผูกหุ้กระต่ายสีดำ (le noeud papillon noir) สวมรองเท้าสีดำ และถุงเท้าเนื้อนุ่ม สีเดียวกัน ในกรณีเป้าเสื้อนอกด้านซ้ายเสียบผ้าเชิดหน้าสีขาว เสื้อกั๊กสีดำ ถ้าไม่มีอาจจะใช้แทนด้วยเข็มขัดจีบเกล็ดใหญ่ ๆ ทำด้วยผ้าใหม่สีดำก็ได้ หรืออาจจะใช้สายโยงทางเงงสวมไว้ก็ได้ แต่ต้องเป็นสายบาง ๆ สีขาวหรือสีดำ หรืออื่น ๆ ที่แลเห็นไม่เด่นตา

ชุดราตรีสโนร์ (l' habit) หรือ habit de cérémonie) เสื้อทางยาว ในบัตรเชิญไม่ค่อยนิยมใช้นอกจากในบัตรเชิญจะเขียนกำหนดไว้ว่าให้ใช้เครื่อง

แต่งกายราตรีสโนร์ เครื่องแต่งกายแบบเกิ่มประจำกับด้วยเสื้อเชิ๊ตที่มีคอหลอกลงแบ่งริดแข็งเรียบ ติดกระดุมมุกหรือเงิน หรือทอง เสื้อกั๊ก (gilet) สีขาว หุ้กระต่ายสีขาว (le noeud papillon blanc) ผ้าเชิดหน้าที่เสียบกระเป้าเสื้อนอกทางยาวก็ต้องเป็นสีขาวด้วย ถุงเท้าสันดักด้วยเส้นไหมสีดำ รองเท้าหนังคำมันอย่างว่าถ้าแต่งกายชุดราตรีสโนร์นี้แล้วจะไม่ผูกนาฬิกาข้อมือ ถึงแม้จะสวยงามทำด้วยทองคำหรือเพียงடักกิตาม แต่ต้องห้อยนาฬิกาที่มือสายสร้อยร้อยกับเรือนทองที่กลมแบบ

เสื้อคลุม (Les pardessus) ถ้าไปในงานเลี้ยงตอนกลางวัน หรือกลางคืนโดยรวมชุด “tenue de ville” ท่านอาจจะใช้เสื้อคลุมกันฝน (un imperméable) ก็ได้ ถ้าจะไปในงานแต่งงานหรืองานเลี้ยงกลางคืน ควรใช้เสื้อคลุม (le manteau) สีเข้ม ๆ หรือสีดำ เมื่อสวมเสื้อคลุมแล้วอาจจะใช้ผ้าพันคอผืนเล็ก ๆ (le cache-col) ที่ทำด้วยไหมหรือขนสัตว์ด้วยก็ได้ การเลือกผ้าพันคอ ควรใช้ความพิถีพิถันเลือกสีและลวดลายให้เข้ากันเสื้อนอกและการเงงขายาวที่สวมอยู่ภายใต้เสื้อคลุม สำรวจหน้านั้นจะสวยงามหรือไม่สวยงามก็ได้ แต่ถ้าใส่เสื้อคลุมแล้วต้องสวมถุงมือด้วย

ถ้าสวมชุดราตรีสโนร์ (l' habit) และไม่ควรสวมเสื้อคลุมตลอดศีรษะ (la cape) แต่ควรใช้เสื้อคลุมสีดำ ผ้าพันคอผืนเล็ก ๆ ทำด้วยเส้นไหมสีขาวและถุงมือขาว หมายแบบเดียวกับเข้ากับชุดราตรีสโนร์ ก็คือหมายทรงสูง (le haut-forme) ซึ่งจำต้องใช้ถ้าเป็นงานรัฐพิธี

เครื่องแต่งกายแบบสปอร์ต (Les vêtements de sport) ถ้าท่านไปเที่ยวตามชนบท หรือไปในที่ที่คันแคบเป็นกันเอง ท่านอาจจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่เรียกว่า แบบสปอร์ต (de sport) ซึ่งประกอบด้วยการเงงสักหลาดอ่อนตีเทา (de flanelle grise) ผ้ากาบادินสีน้ำตาลหม่น (de gabadine beige) หรือ

กางเกงผ้ากำมะหยี่ (de velours) เสื้อเชิ้ตລາວລາຍ (chemise de fantaisie) ซึ่งไม่ต้องผูกเนคไท หรือไม่ต้องใช้ผ้ากคอื่น ๆ เสื้อชั้นนอกแขนยาว (le veston) อาจจะใช้เสื้อเชิ้ตສเวตเตอร์คลอกแขนแขนยาว (le chandail) การแต่งกายแบบสปอร์ต เปิดโอกาสให้ผู้แต่งกายลดความถ่ายสีสรรค์ได้อย่างเสรี ตามรสนิยม แต่อย่างไรก็ตามสีขาวเป็นสี主流แห่งกาลเวลาเป็นตัวตอกช่วงขัน ควรคำนึงว่าลวดลาย สีสัน ที่ท่านเลือกนั้นไปกันได้หรือเปล่าและเข้ากับตัวท่านหรือเปล่า

ในขณะที่ท่านพักผ่อนอยู่ต่างจังหวัด ถ้าจะต้องใช้เครื่องแต่งกาย “tenue de ville” ในงานเดียงกลางวัน ท่านอาจจะใช้สูทหรือเสื้อชั้นนอก กางเกงขายาวที่ทำด้วยผ้า tweed หรือขนสัตว์สั้นหนา ๆ ก็ได้ หรือใช้สูทสักหลาดสีเทาอ่อน หรือใช้ กางเกงขายาสีเทาหรือน้ำตาล และใช้เสื้อนอกแขนยาวทำด้วยขนสัตว์สั้นหนา ๆ สวยงามเสื้อสเวตเตอร์อย่างบางไว้ข้างใน สีของเสื้อสเวตเตอร์ควรเป็น ประเพณีสปอร์ต มากกว่าประเพณีอ่อน ๆ แต่ต้องเข้ากับเสื้อชั้นนอก

เครื่องแต่งกายประกอบการเล่นกีฬา ถ้าท่านกำลังวิ่งเล่นกีฬาจogging แต่งกายด้วยเสื้อผ้าสำหรับกีฬาชนิดนั้น ๆ แต่โปรดระวังให้ดี อย่าใช้เครื่องแต่งกายกีฬาที่เต็มไปด้วยสีเดียว ทางที่ดีที่สุดท่านควรให้นักกีฬาริบ ฯ เป็นผ้าแห้งสำหรับกีฬา เครื่องแต่งกายและเครื่องใช้ในการเล่นกีฬา ตามปกติการเล่นเทนนิส นักกีฬาจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีขาวล้วน ถ้าท่านจะเข้าป่าล่าสัตว์ ก็ไม่ควรแต่งกายราวกับ Tartarin (นักล่าสัตว์ในวรรณกรรมของ Alphonse Daudet ประกอบด้วยนวนิยาย 3 เล่ม คือ Tartarin de Tarascon (1872), Tartarin sur les Alpes (1885) และ Port-Tarascon (1890) และไม่ควรเข้าป่าล่า

สัตว์โดยสวมสูทและรองเท้าพื้นบาง ๆ แบบที่ใช้ในเมือง

เครื่องแต่งกายในพิธีแต่งงาน ถ้าท่านเป็นผู้ไปร่วมงานก็แต่งกายด้วยเสื้อผ้าแบบ tenue de ville คือสูทและสวมรองเท้าหนังสีดำ ถ้าต้องการสวมเสื้อคลุมก็ให้ใช้เสื้อคลุมแบบ manteau ถ้าท่านเป็นผู้เข้าร่วมงานนั้น ก็อาจจะสวมเสื้อ jaquette หรือเสื้อหางยาว

เสื้อคลุมหางยาว (La jaquette) บางครั้งก็มีคนสวมเสื้อหางยาวไปธุระเหมือนกับไปในงานพิธีในปัจจุบันนี้นิยมสวมใส่ในพิธีแต่งงาน ทึ้งเจ้าบ่าวและผู้เข้าร่วมงานนั้น หรือเสื้อคลุมหางยาวมักจะใช้สีเทาแก่ การกางเกงขายาวตามที่เคยนิยมกันมาแต่ดั้งเดิมมักจะมีริ้วขาว (le pantalon à rayures หรือ pantalon rayé) เสื้อเชิ้ตสีขาว เนคไทสีเทาเงิน (คอปกเร็คท์ที่ลงเป็นช่องรีดเรียบ ได้พันสามบัญเป็นแล้วในขณะนี้) เสื้อกั๊กสีเทาเงิน สวมหมวกทรงสูงสีเทาคาดริบบินสีดำ สำหรับหมวกทรงสูงสีดำไม่ควรใช้ในงานแต่งงาน เพราจะตามปกติใช้ในงานพิธีใหญ่ ๆ คนผู้ร่วมงานนั้นจะเป็นเสื้อผ้าราตรีไม่ใช่ในพิธีตอนกลางวัน

เครื่องแต่งกายในพิธีศพ ในงานพิธีศพนั้น สุภาพบุรุษผู้ร่วมพิธีควรเลือกเสื้อผ้าสีมืด ๆ คล้ำ ๆ สีดำหรือสีเทาแก่ ผูกเนคไทสีดำหรือสีคล้ำ ๆ ถุงมือสีเทาหรือดำ รองเท้าหนังดำ เสื้อคลุมสีคล้ำ ไม่ควรใช้เสื้อกันฝน

ความสูงงานแบบหมายหารี สีที่สำคัญที่สุดในการแต่งกายของสุภาพบุรุษก็คือ ความสง่างาม น่านิยม (l'élegance) ซึ่งต้องไปกันได้กับการถูกต้องตามกาลเทศะ (le conformisme) การแต่งกาย

ให้ผู้อื่นเกิดความทึ่งนั้นควรระมัดระวังให้ดี เพราะบางที่อาจจะลดความสง่างานนิยมแบบชายชาติร่วมไปได้ เสื้อผ้าของผู้ชายแต่ก่อนมีลักษณะหรูหรา ราคาแพง แต่บัดนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว แต่ก็ยังเปิดโอกาสให้ผู้ชายเลือกใช้เนคไทที่มีความงดงามประณีต เข้ากับผ้าเชิดหน้าใหม่ หรือถุงไม้ที่สีบนกระเบ้าเสื้อนอก ทำนัยว่ามีโอกาสเลือกใช้คุณชื่อมือเช็ต (les boutons de manchettes) แต่จะระวังอย่าไปใกล้จนเกินไป จนแลดูหรูหาราคาแพง ซึ่งเป็นเพียงร่องรอยของสุภาพมนุษย์ในยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา อันเป็นสมัยที่ผู้ชายแต่งกายหรูหรา ในสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ผู้ชายนิยมใช้เข็มกลัดอันแล็ก ๆ แต่หรูหรา ในสมัยคริสต์ที่ 13 นิยมผ้าบีกและผ้าถุงไม้ที่งดงามสุดดุเดา ความหรูหราสุดดุเดาเช่นนี้ ไม่ใช่สิ่งที่ผู้ชายทัวร์ไว้ในปัจจุบันนี้นิยมชนชอบเสียแล้ว

การใช้เสื้อผ้าสำหรับผู้หญิง

เมื่อศิลปะตอนเช้าก็ควรรีบจัดการกับความสวยงามทันที อย่าประมาทที่มีลักษณะรุ่งรัตน์ออกมากให้ผู้อื่นในบ้านเห็นเป็นอันขาด ผู้ที่มีวันนี้มวดได้วันตรากางอก น้ำยาที่พอกหน้าก็ควรลงออกเสียงอย่างสามเสือนอนออกมานอกห้องนอนโดยไม่มีเสื้อคลุมปิดทันเป็นอันขาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างวันสุดสัปดาห์ ผู้หญิงต้องแต่งกายให้เรียบร้อยและสวยงามถึงแม้จะอยู่กับบ้านร่วมกับคนในครอบครัวก็ตาม

ถ้าจะออกจากบ้าน ควรแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่เหมาะสมกับอากาศและฤดูกาล เสื้อผ้าควรใช้สีอ่อน ๆ เสื้อคลุมควรเลือกแบบให้เข้ากับบูรพาและกระดูกของท่าทางของท่าทาง ควรเป็นแบบสปอร์ตซึ่งมีลักษณะกะทัดรัดและกระชับกระวางไว้ ถ้าท่านจะรับประทานอาหารกลางวันนอกบ้าน ก็ควรจะใช้เสื้อสเวตเตอร์ (le chandail) ควรใช้เสื้อ (la blouse) ที่ประดับด้วยหัวถูกไม้ หรือริบบินหรืออื่น ๆ ให้แลดูกระชุ่มกระจีบขึ้นก็ได้ ถ้าท่านไม่ได้แต่งทรงผมก็

ควรใช้หมวก แต่ถ้าท่านทำผมมาใหม่ ๆ อย่างสวยงามแล้วก็ไม่ต้องสวมหมวก ส่วนรองเท้า ถุงมือและกระเบ้าถือ ควรเข้ากันได้ หรือมีสีเดียวกัน เช่น สีดำ สีน้ำตาล ไม่จำเป็นต้องเป็นสีที่เข้าชุดกันเสมอ สมบูรณ์ เพียงแต่ให้เข้ากันได้ก็เพียงพอแล้ว

เครื่องแต่งกายสำหรับงานคอกอกเทลและงานเลี้ยงอาหารค่ำ (Robes de cocktail et de diner) เสื้อผ้าที่ใช้สวยงามหลังเวลา 18.00 นาฬิกาเป็นต้นไป สำหรับผู้หญิงต้องเป็นแบบราตรีทั้งหมด เสื้อกางเกงจะใช้ได้ภายในเวลา ก่อน 18.00 นาฬิกาเท่านั้น ดังนั้นการไปงานคอกอกเทลหรืองานเลี้ยงอาหารค่ำ หรือแม้แต่ท่านจะเป็นเจ้าของบ้านหรือเจ้าของงานเอง ท่านก็ต้องใช้เสื้อผ้าสำหรับงานราตรี

ถ้าท่านไปดูภาคพยนตร์รอบค่ำ ก็ยังคงใช้เสื้อผ้ากางเกงวันได้ (la tenue de jour)

ถ้าท่านไปดูละครตอนค่ำ ตรงกันข้าม ท่านจะใช้เสื้อผ้ากางเกงวันไม่ได้ ทานอาจใช้สูท (le tailleur habillé) ที่ค่อนข้างหรู หรือคอกอกเทล (la robe de cocktail) เสื้อคลุมกางเกง (le pantacau du soir) หรือใช้ชั้นสัตว์คลุม รองเท้าหนังดำ ถุงมือดำ กระเป้าถือหรู ๆ สีดำ

ถ้าท่านไปงานคอกอกเทล หรืองานเลี้ยงอาหารค่ำ ซึ่งท่านต้องการแต่งกระโปรงสั้น ก็ควรจะต้องเป็นแบบที่หรูหราสักหน่อย และชวนมอง สะดุดดู เช่น ทำด้วยไหมหรือเส้นเงิน—ทอง เลื่อมระยับแพรวพราว (lame) ทรงผุมประดับด้วยดอกไม้หรือปืนประดับเพชรนิลจินดา ทั้งนี้โดยลืมว่า จะต้องเข้ากันได้

ชุดราตรียิ่ง ตามปกติไม่ค่อยนิยมใช้ นอกจากราชพิธีทางการที่ยิ่งใหญ่ซึ่งในบัตรเชิญระบุไว้ว่า “en habillé” หรือในงานมหกรรม (le gala) ซึ่งระบุชัดเจนในร่องเครื่องแต่งกาย ชุดราตรียิ่งตามปกติมีลักษณะแตกต่างประดับประดาจากนูกรา ระยับตาและต้องมีเสื้อคลุมยาวซึ่งไปกันได้ เสื้อคลุม

ยานน์แต่ก่อนเรียกว่า “sortie de bal” ถ้าไม่ใช้เสื้อคลุมยาวก็อาจใช้ผ้าคลุมไอลส์ขนสัตว์ (le châle ou l'étole de fourrure) แทนก็ได้

ถ้าท่านจะไปงานคอกเทล หลังจากเลิกงาน ในตอนกลางวัน และท่านไม่มีเวลาลับบ้านไปเปลี่ยนชุดคอกเทลได้ ท่านควรจะสวมสูทหรือชุดทำงานวันนั้น และนำเสื้อ (blouse) หรือ มาด้วย ครั้นแล้วงานแล้วท่านก็สามารถเสื้อ blouse นั้นไว้ภายนใน ท่านควรนำรองเท้าที่ดูน่ารักหรือหัวแหลมใส่ไปงานมาด้วย แต่ถ้าขับรถไม่ได้ ก็อาจจะใช้รับบินหรือดอกไม้ หรือเข็มกลัดเพชรพลอยเรืองบนรองเท้ากลางวันหุ้มสันของท่านได้ ถ้าจะให้เหมาะสมยิ่งขึ้นท่านควรนำเครื่องประดับติดกระเบื้องมาสักชุดหนึ่ง เช่น ต่างหู เข็มกลัด สร้อยคอ แหวน เป็นต้น ซึ่งจะครบถ้วนชุดหรือเข้ากันได้ก็ได้ ก่อนไปงานควรหาโอกาสแต่งหน้าใหม่ให้เข้มและสดชื่น อย่าไปงานทั้งๆ ที่มองแม่เห็นดeneioยหรือป่ายตามสาย เพราะจะไม่เกิดผลดีแก่ตัวท่านเลย

ถ้ามี การแต่งกายไปงานเลี้ยงกลางวัน จำเป็นต้องใช้ถุงมือด้วย ซึ่งจะต้องเข้ากับรองเท้าและกระโปรงตื๊อ ในสมัยก่อนนิยมกันว่าถุงมือถือเข้ากันได้กับสูทสีดำและมองดูมีสีสันน่า尼ยมด้วย

หมวด ในสมัยก่อนผู้หญิงถ้าออกจากร้าน เมื่อได้ก็ต้องสวมหมวกเมื่อนั้นซึ่งทำให้บุญมาก แต่สมัยปัจจุบันจะสวมหรือไม่ก็ตามสะดวก แต่ถ้าทรงผมไม่เรียบร้อย หรือไร้รูปทรง ก็ควรจะสวมหมวกได้กว่า ดังนั้นผู้หญิงจึงควรมีหมวกหลาย ๆ ไว้ใช้ เมื่อไม่มีเวลาแต่งทรงผมให้ดูงาม อย่างไรก็ตามวิกหรือพอมปลอม (la perruque) ก็ช่วยแก้บัญชาให้ผู้หญิงที่ไม่ชอบสวมหมวกและไม่มีเวลาแต่งทรงผม หมวกจำเป็นต้องใช้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เมื่อท่านไปงานพิธีทางการ พิธีแต่งงาน และพิธีฝังศพ แต่ถ้าท่านจะไปงานคอกเทลท่านจะสวมหมวกหรือไม่ก็ได้

แต่ถ้าท่านต้องการโก้เก๋มากๆ ก็จะช่วยท่านได้ ทรงผมและหมวกจะช่วยให้ผู้หญิงสวยงามขึ้นมาก

ถุงเท้ายาวและรองเท้า ถุงเท้ายาวเมื่อสวมแล้วต้องดึงให้ตึง อย่าให้หันรอบย่นเป็นอันขาด และถ้าถุงเท้ายังอยู่แล้วก็ไม่ควรใส่ วิธีแก้บัญชาถุงเท้าวิ่งก็คือต้องมีถุงเท้าเก็บไว้ในกระเบื้องตื๊อถุงนี้เพื่อใช้เปลี่ยนใหม่ทันทีที่ถุงเท้าวิ่ง ถุงเท้ามีลักษณะบางเบา เปลือรื่นที่ม้อย ดังนั้นไม่ควรอ้างว่า ในกระเบื้องตื๊อไม่มีที่ หลักการที่สำคัญในการใช้ถุงเท้ายาก็คือถ้าท่านแต่งกายดีประณีตสวยงามมากเพียงใด ถุงเท้าก็ควรจะเอียดเบาบางมากเพียงนั้น สำหรับตื๊อของถุงเท้ายานั้น ก็สุดแต่สมัยนิยม และถูกกาล

ส่วนรองเท้านั้น ข้อสำคัญที่สุดก็คือความสะอาด สันรองเท้าเรียบร้อยไม่เอียงตะแคง เพราะสีจำนวนมากและเจ้าของไม่จำไปซ้อม การสวมรองเท้าที่สันสีจนเอียงนั้น เป็นการทำลายความสง่างามของตัวท่านและเครื่องแต่งกายที่ประณีตของท่าน

ชุดกีฬา เป็นชุดที่ใช้สวมใส่ในชนบท ชาวอะล และชาวเข้า ควรมีลักษณะกะทัดรัด ประกอบด้วยเสื้อแบบเช็ต เสื้อบลูส์ (la blouse) เสื้อสวีตเตอร์ (le pull-over) เสื้อไหมพรอมเนื้อหนา (le chandail) กระโปรงขายาว กระโปรงผ้าสักกหลาดหรือผ้าเนื้อหนา

การเลือกชุดอาบน้ำ ควรเลือกแบบที่รับกับรูปร่าง ถ้าท่านรูปร่างลำสันก็ควรใช้ชุดที่ตัดเย็บอย่างดีขั้นรูปพรรณ ๆ สีคล้ำ ๆ ไม่ฉูดฉาด และแบบที่ทำให้ท่านสวยขึ้น

ถ้าท่านต้องเดินระยะทางไกล ๆ ไม่ควรสวมรองเท้าสันสูง ควรหารองเท้าสันเตี้ยสวยงาม พื้นรองเท้าจะกระดิ่น โดยเฉพาะเวลาท่านปีนป่ายโขดหิน และรองเท้าต้องมีลักษณะแข็งแรง

อย่างไรก็ตาม อย่าลืมว่าเครื่องแต่งกายเป็นเครื่องหมายแสดง ASN นิยมเฉพาะตัว การแต่งกายตาม ASN นิยมของตัวเองเท่ากันเป็นการนับถือตัวเอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมาก ๆ กับการสนับถือผู้อื่น

บางครั้งเสื้อผ้าโดยตัวของมันเองนั้นไม่ค่อยมีความสำคัญมากเพียงใดนัก สิ่งที่สำคัญกว่าก็คือ วิธีการ ถ้าใช้เสื้อผ้าด้วยวิธีที่เหมาะสมสมกับเป็นสิ่งที่นำดู นำชื่นชม และนำไปใช้

บรรณานุกรม

- Encyclopédie Pratique. *La vie quotidienne*, Paris, Larousse, 1966.
- Encyclopédie Illustrée. *Mémento*, Paris, Larousse, 1967.
- GIROD R. – GRAND – CLÉMENT F. *Comment vivre les Français*, Paris, Hachette, 1976.
- Le FOLCALVEZ F. A.B.C. du Savoir-Vivre, Paris, Nathan, 1976.
- PAOLETTI M. – STEELE Ross. *Civilisation française quotidienne*, Paris, Hatier, 1981.
- REBOULLET André. *L'enseignement de la civilisation française*, Pratique pédagogique, Paris, Hachette, 1973.

นิตยสาร

- Elle, 29 Juin 1987.
- Femme, Juillet – Août 1987.
- Jour de France, 11 – 17 Juillet 1987.
- Madame Figaro, No.13319, 27 Juin, 1987.

ENRICHIR LE VOCABULAIRE DE VOS ELEVES : LES VÊTEMENTS

รวมรวมโดย กอง บ.ก.ส.ค.พ.ก.

ถึงแม้แบบฝึกหัดที่นำเสนอจะใช้สำหรับสอนภาษาฝรั่งเศสแก่เจ้าของภาษา ก็คิดว่าคงเป็นประโยชน์แก่การสอนภาษาฝรั่งเศสในฐานะ ภาษาต่างประเทศ โดยผู้สอนอาจจัดแปลงในจุดต่างๆ เป็นดังนี้ว่า

1. คำสั่ง ในแบบฝึกหัดนี้คำสั่งแสดงความเป็นกันเอง ใช้สรรพนาม tutoiement (tu) เช่น entoure, écris, remets etc. ครุภั橘อาจใช้ตามได้ถ้าพูดกับนักเรียนตัวต่อตัว หากจะพูดกับนักเรียนทั้งชั้น ก็เปลี่ยนสรรพนามเป็น vouvoiement (vous) ได้

2. ภาพ ภาพที่นำเสนอ เป็นภาพร่างง่ายๆ ครุภั橘จัดแปลงเป็นภาพตัดจากนิตยสารเก่า ๆ ที่ไม่ต้องการใช้แล้ว ให้นักเรียนเลือกหา แล้วจัดกลุ่ม เช่น กลุ่มเสื้อคลุมชั้นนอก จะสั้นหรือยาวกันนำมารวมไว้ด้วยกันໄฉ เนื่องจากเสื้อคลุมเป็นอย่างเดียวกัน เช่น le manteau, le pardessus, le paletot, le raglan, l'imperméable, la veste, l'anorak, la pelerine etc. นอกจากจะจัดกลุ่มตามประโยชน์ใช้สอยแล้ว อาจจัดตามภาษา เช่น กลุ่มเสื้อไปงานพิธี เช่น la robe de cocktail, la robe d'après-midi, la robe du soir, le smoking,

l'habit de cérémonie etc. ยังมีการจัดกลุ่มตามอุปกรณ์ ด้วย เช่น la robe d'été, le manteau d'hiver, la redingote, la fourrure, la veste de fourrure, la tenue de week-end, le polo, le pull-over, le poncho etc. หากจะจัดกลุ่มตามวัย-เพศ ก็ได้ เช่น กลุ่มเด็กเล็ก กลุ่มเด็กโตหญิง-ชาย กลุ่มผู้หญิง กลุ่มผู้ชาย เช่น la salopette (การเงงขนาดกว้างกับเอียงติดกัน ใช้ได้กับเด็กชายและหญิง) la culotte de caoutchouc (การเงงหางยางสำหรับเด็กเล็ก ๆ) เป็นต้น และอื่น ๆ อีกมากมายนับเป็นกิจกรรมที่หลากหลาย สร้างสรรค์ ส่งเสริมความช่างสังเกตเพื่อสร้างนิสัยที่ร่อนครอบคลุมตระวัน และส่งเสริมนิสัยใฝ่รู้ โดยไม่ยุ่งยากจนเกินไป

แบบฝึกหัดที่นำเสนอ มี 6 ข้อ คือ

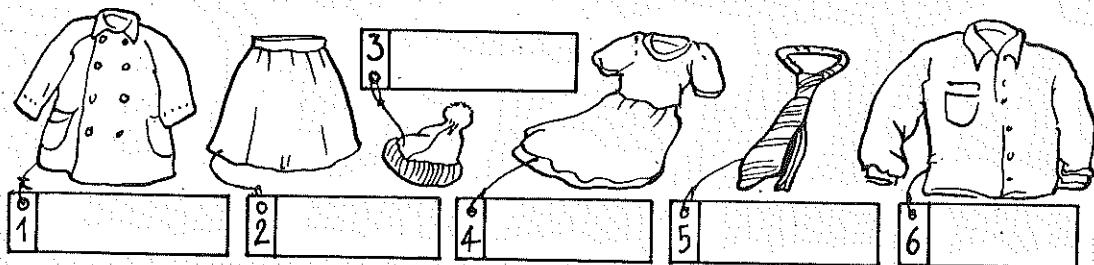
1. ให้นักเรียนวงกลมรอบคำที่มีความหมายตรงกับภาพ
2. ให้นักเรียนซื้อเสื้อผ้าบนแผ่นป้าย
3. แผ่นป้ายหลุดจากเสื้อผ้า ให้นำกลับมาไว้ที่เดิม
4. ให้นักเรียนวงกลมรอบประโยชน์ที่สอดคล้องกับภาพ
5. จัดคู่คำที่ความหมายคล้ายกัน
6. จัดรองเท้าต่าง ๆ ลงในกล่องให้ครบถ้วน.

1. Entoure les mots qui représentent un vêtement des Vocabul.

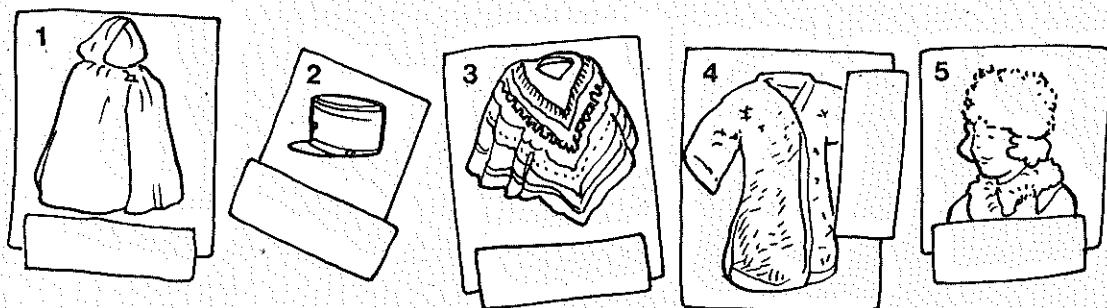

une cravate-un costume-un pantalon-un corsage-une salopette-un bonnet-une chemise-une robe de chambre-une gabardine-un uniforme-un képi-des pantoufles-un anorak-un manteau-des chaussures-une écharpe-un imperméable-un tablier-un polo.

2. Écris le nom de chaque vêtement sur son étiquette.

3. Les étiquettes sont tombées. Remets-les à leur place.

kimono

toque

burnous

képi

poncho

4. Entoure l'expression qui est illustrée.

- Il est en costume.
- Il est en haillons.
- Il est en tenue de soirée.

- Elle est élégante.
- Elle est engoncée.
- Elle est débraillée.

5. Écris ces huit noms en les rangeant 2 par 2.

une écharpe, un imperméable, un ciré, un pardessus, une pèlerine, un manteau, une cape, un foulard.

1. _____ et _____
2. _____ et _____
3. _____ et _____
4. _____ et _____

6. Dans quelle boîte trouveront-ils leur seconde chaussure?

Suthasinee Phalavaddhana*

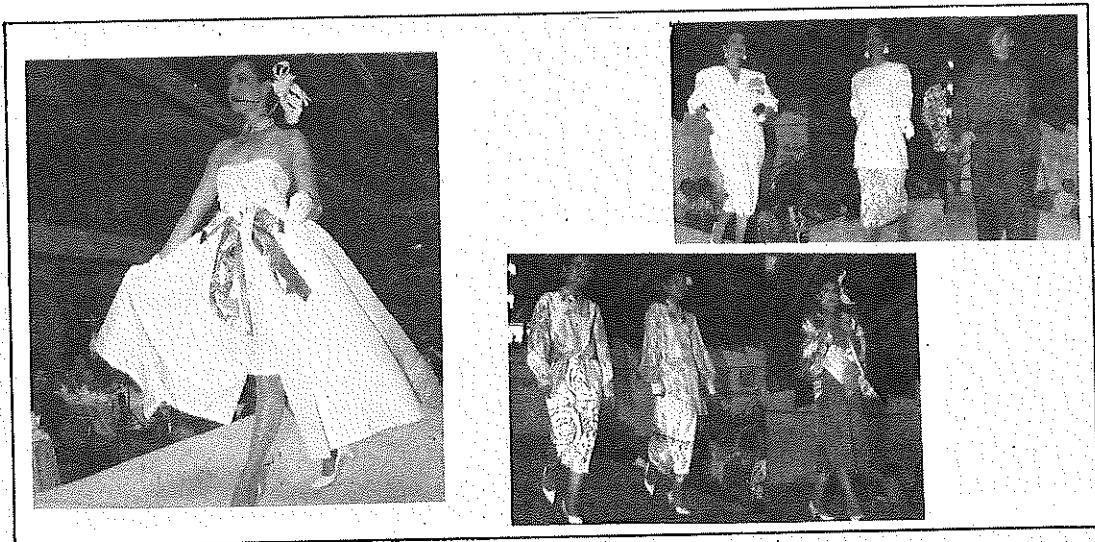
VOCABULAIRES ET EXPRESSIONS SUR LES VÊTEMENTS

REINCarnation

Tel le phénix, la femme renaît à chaque saison. Pour cette réincarnation elle passe par tous les stades de la création, animales ou végétales. Elle doit à un volatile, sa gorge "pigeonnante" à un insecte, sa taille "de guêpe" à un végétal, sa ligne "haricot vert", à un gigot certaine forme de manche.

Ne cherchons pas de logique dans ces avatars successifs. Qu'importe s'il fait trop froid pour porter la mini-jupe, si les talon-aiguille déforment le pied, s'il faut se contorsionner pour faire glisser la fermeture-éclair bizarrement placée dans le dos. Que sont ces minces épreuves au regard du but poursuivi : être belle, être femme, "ni tout à fait la même, ni tout à fait une autre, à chaque fois".

* ผศ.ดร. สุธารินี พลวัฒนา คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร

J'ai sélectionné pour cet article le vocabulaire et les expressions les plus couramment employés à propos du vêtement. Cet article est composé de quatre parties :

1. la liste alphabétique des substantifs désignant les principaux vêtements.
2. les expressions touchant au vêtement et à son utilisation.
3. des exercices de divertissement.
4. "Vive la mode décontractée!"

1. LISTE DES SUBSTANTIFS

1. BAS (n.m.): vêtement qui couvre le pied et la jambe.
2. BAVETTE (n.f.): tablier qui recouvre la poitrine. Plastron de toile qu'on attache sous le menton du bébé.
3. BLOUSE (n.f.): sorte de corsage de femme, chemisette. Vêtement de travail que l'on met par-dessus les autres pour les protéger.

* ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์แล้ว.

4. BLOUSON (n.m.): veste sportive, bouffante, resserrée aux hanches.
5. BOLÉRO (n.m.): petite veste courte et sans manches.
6. BRASSIÈRE (n.f.): petite chemise croisée dans le dos.
7. CABAN (n.m.): vêtement de pluie en gros tissu, à manches et à capuchon.
8. CACHE-SEXÉ (n.m.): petit vêtement couvrant le bas – ventre.
9. CALEÇON (n.m.): culotte de dessous que portent certains hommes.
 - Les caleçons longs couvrent la jambe entière.
 - Les caleçons courts s'arrêtent à mi-cuisse.
10. CHANDAIL (n.m.): maillot en tricot de laine, sans boutons, à col roulé.
11. CHAUSSURE (n.f.): partie du vêtement qui sert à protéger le pied.
12. CHEMISE (n.f.): vêtement qu'on porte sur la peau.
13. CHEMISIER (n.f.): vêtement de femme, à col, fermé par – devant.

14. CHEMISSETTE (n.f.): petite chemise, ou guimpe, de lingerie fine.
15. CIRÉ (n.m.): vêtement de pluie, imperméable, fait de tissu huilé imperméabilisé.
16. COLLANT (n.m.): pantalon qui moule les jambes et le bassin.
17. COLLET (n.m.): partie de vêtement qui se porte autour du cou : collet de dentelle, collet monté.
18. COMBINAISON (n.f.): sous – vêtement féminin qui se porte sous la robe. Vêtement d'une seule pièce, comprenant à la fois veste et pantalon.
19. COMPLET (n.m.): vêtement masculin composé de trois pièces assorties : le vestom, le pantalon et le gilet.
20. corsage (n.m.): vêtement féminin qui recouvre le buste.
21. CORSET (n.m.): sorte de gaine baleinée et lacée, en tissu résistant, qui serre la taille et le ventre des femmes.
— Elle porte un corset pour paraître plus mince, pour se tenir droit.
22. COSTUME (n.m.): pièce d'habillement qui constituent un ensemble. Ensemble de l'habillement d'une époque, d'un pays, d'une profession.
— Costume tailleur: vêtement féminin composé d'une veste et d'une jupe.
— Un costume Louis XV.
— Mettre, porter, revêtir un costume.
23. CRAVATE (n.f.): bande d'étoffe que l'on noue autour du cou.
24. CULOTTE (n.f.): sous – vêtement de femme couvrant le bas – ventre. Partie du vêtement d'homme qui couvre de la ceinture aux genoux.
25. DESSOUS (n.pl.): lingerie que la femme porte sous sa robe (combinaison, culotte, soutien – gorge...).
26. DEUX – PIÈCES (n.m.): ensemble féminin comprenant une jupe et une veste non doublée, le tout du même tissu.
27. ÉCHARPE (n.f.): longue bande de tissu, de tricot, que l'on porte généralement autour du cou ou sur les épaules.
28. EFFETS (n.pl.): vêtements, en général.
29. ENSEMBLE (n.m.): plusieurs pièces d'habillement assorties, destinées à être portées ensemble.
30. ESQUIMAU (n.m.): combinaison de laine tricotée, couvrant tout le corps et les jambes des petits enfants.
31. FOURREAU (n.m.): robe de femme, très étroite, qui moule le corps.
32. FOURRURE (n.f.): vêtement de fourrure (peau d'animal).
33. FRUSQUES (n.f.pl.): mot populaire signant l'ensemble des vêtements.
— Avoir de belles frusques.
34. GILET (n.m.): petite veste courte et sans manches, qui se porte sur la chemise et sous le veston.
35. HABILLEMENT (n.m.): a un sens plus général, puisqu'il comprend aussi les parures et les bijoux.
— Un magasin d'habillement.
36. HABIT (n.m.): ensemble de vêtements, faits en tissu, qui couvrent le corps.
37. IMPERMÉABLE (n.m.): vêtement qui ne laisse pas pénétrer l'eau.
38. JAQUETTE (n.f.): vêtement à pans ouverts et descendant, pour les hommes, jusqu'aux genoux, et pour les femmes, jusqu'aux hanches.
39. JEAN (n.m.): Bleu – jean; pantalon en

- jean, de n'importe quelle couleur.
40. JUPE (n.f.): partie de l'habillement féminin qui part de la ceinture et descend plus ou moins bas, suivant la mode.
- Une jupe peut être longue, courte, étroite, ample, froncée, portefeuille, entravée (tissu resserrée du bas, de sorte que la marche en est gênée).
 - Une jupe à godets: à gros plis souples, ronds et sinueux, qui tombent en s'évasant.
 - Une jupe plissée: eouve d'une suite de plis.
 - Une jupe à bouillons: à gros plis ronds, et bouffants.
 - Une jupe – culotte vêtement féminin dont la forme est à la fois culotte et jupe.
 - Une mini-jupe: très courte, s'arrêtant de 5 à 15 cm au – dessus du genou.
41. JUPON (n.m.): jupe de dessous.
42. KIMONO (n.m.): longue tunique à larges manches sans coutures, portée les japonais des deux sexes et les amateurs de judo et de karaté.
43. LAINAGE (n.m.): vêtement de laine tricotée.
44. LANGE (n.m.): large carré de laine ou d'étoffe épaisse dont on emmaillote les bébés de la taille aux pieds.
45. LAYETTE (n.f.): tout ce qui sert à vêtir un nouveau – né.
46. LINGE (n.m.): ensemble des pièces de tissu employées aux divers besoins de la toilette et du ménage.
- Linge de corps: partie des vêtements qui se met à même la peau (maillot de corps, slip, culotte...).
47. MAILLOT (n.m.): vêtement souple, généralement, de tricot, qui moule le corps et se porte sur la peau.
- Maillot de corps: sous vêtement d'homme.
 - Maillot de bain; costume de bain; slip de bain, bikini; deux – pièces...
48. MANCHE (n.f.): partie du vêtement qui entoure le bras.
- Manches courtes: qui s'arrêtent aux épaules ou au-dessus du coude.
 - Manches au coude: qui s'arrêtent au coude.
 - manches longues: qui s'arrêtent au poignet.
 - manches trois – quarts: qui s'arrêtent au milieu de l'avant – bras.
 - manches gigot: bouffantes aux épaules et se rétrécissant à l'avant – bras.
 - manches ballon: manches courtes, bouffantes aux épaules.
49. MANTEAU (n.m.): vêtement qu'on porte par – dessus tous les autres, quand le temps est froid.
50. PANTALON (n.m.): culotte longue, descendant jusqu' aux pieds.
- Pantalon de golf, de ski.
 - Braguette: ouverture pratiquée sur le devant des pantalons d'homme.
 - Entre – jambes: parties d'un pantalon située entre les deux jambes.
51. PARDESSUS (n.m.) vêtement masculin, muni de manches, en tissu épais, porté à la ville, pardessus les autres vêtements, pour se garantir du froid; manteau.
52. PEIGNOIR (n.m.): vêtement qu'on porte dans la salle de bains, à la piscine ou chez le coiffeur.

53. PELISSE (n.f.): vêtements d'homme, ou de femme, garnis ou entièrement doublés de fourrure.
54. POLO (n.m.): chemise d'homme dont la forme rappelle la casaque des joueurs de polo.
55. PULL – OVÉR (n.m.): vêtement de laine ou de coton, tricoté, descendant à mi-corps, qu'on enfile par la tête.
56. PYJAMA (n.m.): vêtement de nuit ample et léger, en deux pièces (un pantalon et une veste).
57. RASE – PET (n.m.): manteau d'homme, très court.
58. ROBE (n.f.): vêtement féminin recouvrant le corps, et une partie ou la totalité des membres.
- Cette robe lui sied à ravir: cette robe lui va très bien.
 - La robe lui fait l'effet d'être trop longue: la robe lui donne l'impression.
 - Une robe seyante: qui va très bien à la personne qui la porte.
 - Robe d'avocat: que portent les avocats.
 - Robe de chambre: vêtement d'intérieur que portent les hommes aussi bien que les femmes.
59. SALOPETTE (n.f.): vêtement de travail qu'on met par-dessus ses habits pour éviter de les salir en travaillant.
60. SARRAU (n.m.): tablier ouvert par derrière que l'on met par-dessus les vêtements.
61. SHORT (n.m.): culotte très courte portée par les hommes et les femmes pour faire du sport ou être à l'aise.
62. SLIP (n.m.): sous vêtement; culotte.
63. SMOKING (n.m.): veston de cérémonie, en drap et à revers de soie, que les hommes portent lorsque l'habit n'est pas de rigueur.
- Se mettre en smoking pour une soirée.
64. SOULIER (n.m.): chaussure qui couvre le pied, en partie ou en entier.
- Ces souliers emboîtent bien le pied: l'enveloppent exactement et le maintiennent bien.
 - Cirer ses chaussures: les enduire de cirage et les frotter pour que'elles reluisent.
 - L'enfant écale ses souliers en marchant; il les déforme et les use aux talons.
 - Des chaussures éculées: dont le talon est déformé.
 - Les enfants lacent leurs souliers.
65. SOUS – VÊTEMENT (n.m.): linge de corps.
66. SOUTIEN – GORGE (n.m.): pièce du vêtement féminin servant à soutenir la poitrine.
67. SURVÊTEMENT (n.m.): vêtement de sport composé d'un blouson et d'un pantalon.
68. SWEATER (n.m.): gilet de laine ou de coton, à manches longues.
69. TABLIER (n.m.): vêtement de protection.
70. TAILLEUR (n.m.): costume de femme, composé d'une jaquette (ou veste) et d'une jupe de même tissu.
71. TALON (n.m.): pièce rigide et saillante qui pose sur le sol et qui élève l'arrière d'une chaussure. (talon de bois, de cuir; talons plats, talons hauts, talons aiguilles, talons bottiers, talons éculés, talons usés).
72. TENUE (n.f.): ensemble des vêtements et des accessoires qui constituent l'habille-

ment particulier à une profession, à une activité quelconque. (Tenue de voyage, tenue de sport, tenue de ville; changer de tenue pour sortir).

— Tenue de soirée: habit ou smoking.

73. TOGE (n.f.): ample pièce d'étoffe, sans coutures, dans laquelle les Romains se drapaient. Habit long, robe de cérémonie, dans certaines professions. (Toge et épitoge du professeur, du magistrat, de l'avocat).

74. TRICOT (n.m.): vêtement tricoté couvrant le corps et les bras.

75. TUNIQUE (n.f.): vêtement porté pour la gymnastique ou la danse. Vareuse d'uniforme.

76. TUTU (n.m.): jupe de gaze, courte et évasée, portée par les danseuses de ballet.

77. UNIFORME (n.m.): costume dont la forme, le tissu, la couleur sont définis par un règlement. (l'uniforme du gendarme, du militaire).

— Endosser l'uniforme: se faire soldat.

— Quitter l'uniforme: se retirer de l'armée.

— Epaulette: patte, garnie ou non de franges ou barettes que les militaires portent sur chaque épaule.

— Galon: ruban épais d'or, d'argent, de soie... qui indique le grade. Ruban que l'on coud sur les vêtements pour les enjoliver.

78. VESTE (n.f.): vêtement court, à manches longues ouvert par devant, qui se porte sur la chemise ou le gilet.

79. VESTON (n.m.): voir veste.

80. VÊTEMENT (n.m.): tout ce qui sert à couvrir le corps. (les habits, le linge, la coiffure, la chaussure).

— Acheter des vêtements neufs.

— Etablir la liste des vêtements à emporter.

2. EXPRESSIONS SE RAPPORTANT AUX VÊTEMENTS

1. De bonne coupe: très bien fait.

2. Sur mesure: fait par un tailleur, au goût et à la taille du client.

3. De confection: tout fait.

4. Prêt à porter: de confection.

5. D'apparat: de cérémonie.

6. Deux – pièces: veste et pantalon.

7. Trois-pièces: veste, pantalon et gilet.

8. Elle porte un costume tailleur: veste et jupe.

9. Etre tiré à quatre épingle: être vêtu avec un soin tout particulier.

10. Confectionner un habit: le faire, l'exécuter jusqu'à complet achèvement.

11. L'habit ne fait pas le moine: pour juger quelqu'un, il ne faut pas se fier aux apparences.

12. Cet habit lui noule le corps: il est ajusté et suit toutes les formes de son corps.

13. Cet habit dégage bien les épaules, la taille: les fait ressortir, les met en valeur.

14. S'habiller avec élégance: avec goût, chic.
— Elle est habillée richement, mais sans élégance.

15. Porter un vêtement à même la peau: sans aucun sous – vêtement.

16. Eliminer ses habits: les user à force de s'en servir.

— Cette veste est élimée aux coudes et aux poignets.

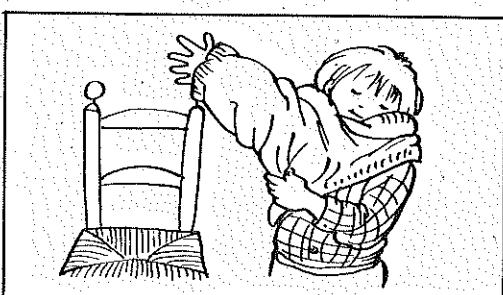
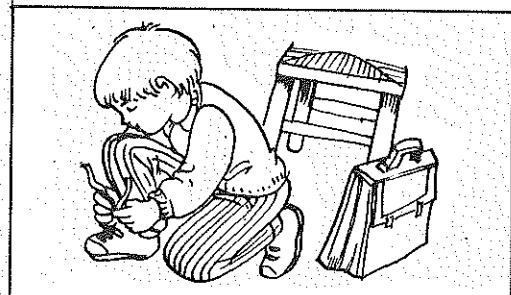
17. Couper un habit: tailler, selon la forme demandée, des morceaux de tissu destinés à être assemblés pour en faire un vêtement.

18. Son habit sa cravate et son chapeau sont assortis: ils sont faits pour être porté ensemble.
19. Ces habits sont usés jusqu' à la corde, tombent en loques: ils sont déchirés, très usés, en lambeaux.
20. Il range ses habits "dans un placard": dans un renfoncement de mur, de cloison, fermé par une porte et constituant une armoire fixe.
- Dans une penderie: petite meuble, cabinet, spécialement aménagé pour y suspendre des vêtements.
 - Dans une garde – robe : armoire destinée à renfermer des vêtements.
 - Dans un vestiaire: armoire à vêtements, salle de dépôt pour les manteaux, vêtements, dans un endroit public (théâtre, stade...).
21. Prendre soin de ses habits: faire le nécessaire pour les maintenir en bon état, les préserver et les conserver.
22. Il porte l'habit religieux: l'habit de prêtre.
- Il s'habille; il se déshabille.
 - Il porte des habits de travail, du dimanche, de ville, de campagne, militaires, civils, de chasse, de fête, de gala, d'arlequin (faits de pièces triangulaires de toutes couleurs).
23. L'habit est obligatoire: la tenue de soirée est de rigueur.
24. Son habillement est complet: il ne lui manque aucun des pièces devant le constituer.
25. accoutrer (*s'*): vêtir d'une façon bizarre, ridicule.
- C'est pitié de voir comment cette pauvre vieille est accoutrée.
- syn.: affubler. (*s'*).
26. S'attifer (fam.): faire toilette.
27. Bichonner: arranger avec soin et coquetterie; attifer; parer; pomponner.
- Se bichonner: se parer avec excès.
 - Elle passe des heures entières devant la glace à se bichonner.
28. Costumer (se): revêtir un déguisement.
29. S'emmitoufler: s'envelopper soigneusement dans ses vêtements pour se protéger du froid.
30. S'endimancher: revêtir ses habits du dimanche, soignés.
- ant.: se négliger.
31. Enfiler (fam.): mettre, passer.
- Il enfile sa chemise, son pantalon.
32. Habiller: mettre à quelqu'un ses habits. Fournir quelqu'un de vêtements.
- ant.: déshabiller.
- La maman habille son fils.
 - S'habiller: se vêtir.
- ant.: se déshabiller.
- Il s'habille à la hâte: précipitamment.
 - Elle s'habille court, long; avec chic, élégance, goût, décence, discrétion; à la dernière mode.
 - Je m'habille en confection; sur mesure.
33. Mettre (un vêtement): le revêtir, le placer sur le corps comme il doit l'être.
- Mettre sa chemise, son chapeau, sa cravate, ses bas, ses chaussures...
- ant.: ôter, enlever.
- Mettre les vêtements à l'air: les sortir de l'armoire et les exposer au soleil, à l'air libre.
 - Mettre sa chemise: l'enfiler, la passer.
 - Il ne met jamais de cravate.
 - Se mettre sur son trente et un: revêtir ses

- plus beaux vêtements.
- Ne rien avoir à se mettre: être si pauvre que l'on ne possède plus de quoi s'habiller.
 - Se mettre en bras de chemise: enlever sa veste.
 - Se mettre tout nu: se dévêtir entièrement.
34. Nipper: fournir des nippes (vêtements) à quelqu'un.
Se nipper: s'habiller (fam.).
35. Passer: revêtir rapidement, mettre.
— Passer un pantalon.
36. Prendre l'habit: se faire prêtre.
37. Revêtir: mettre un vêtement sur soi.
— Revêtir sa plus belle robe.
38. Etre en tenue: être en uniforme.
39. Etre en grande tenue: être vêtu de l'uniforme d'apparat.
40. Travestir (se): se déguiser, avec les vêtements d'un autre sexe ou d'une autre condition sociale.
41. Vêtir: mettre des vêtements à quelqu'un.
Donner des habits à quelqu'un.
syn.: habiller.
— Se vêtir: s'habiller.
42. Tenue convenable: conforme aux règles du savoir-vivre et de la moeur.
syn.: correcte, décente.
ant.: déplacée, inconvenante, indécente.
43. Tenue débraillée: très relâchée; trop libre et, par là même, choquante.
ant.: correcte, parfaite, impeccable.
44. Tenue impeccable: sans défaut, parfaite, irréprochable.
45. Tenue négligée: qui ne fait pas l'objet de soins attentifs.
ant.: soignée, impeccable.
46. Tenue minable (fam.): qui fait pitié par sa médiocrité ou sa pauvreté.
47. Habit ample: large.
ant.: étiqueté, ajusté, étroit.
48. Habit brodé: orné de broderie (travaux de décoration, en relief, faits à l'aiguille).
49. Habit chaud: qui protège bien du froid (pour l'hiver).
ant.: léger.
50. Habit civil: se dit, par opposition à "militaire" ou "ecclésiastique".
51. Habit de deuil: généralement noir, se porte à la suite du décès d'un parent proche.
52. Habit démodé: qui n'est plus au goût du jour.
— Les habits de ligne classique se démodent moins que les autres.
ant.: à la mode.
53. Habit modeste: simple, sans éclat, mais décent.
54. Habit neuf, tout neuf: qui n'a pas encore été porté.
55. Habit raccommodé: réparé, remis en bon état.
56. Habit râpé: usé jusqu'à la corde; très usagé.
57. Habit rapiécé: réparé à l'aide de morceaux de tissu.
58. Habit simple: sans arnement.
ant.: agrémenté, brodé.
59. Habit somptueux: magnifique et qui coûte très cher.
60. Habit tâché: sali par endroits.
61. Habit troué: déchiré, présentant des accrocs, des trous.
62. Habit usagé: qui a déjà servi.
63. Habit usé: qui a tellement servi qu'il est à remplacer.
64. Habit vieux: usagé ou démodé.

3. EXERCICES DE DIVERTISSEMENT

Je m'habille

1. Inscrivez dans chaque case le numéro indiquant dans quel ordre l'enfant s'habille. Dites ce qu'il fait.

2. Remplacez dans cinq de ces phrases le verbe *mettre* par un des verbes suivants.

enfiler habiller passer boutonner lacer

- Je vais *mettre* mes vêtements.....
- Je *mets* mes chaussettes et mes sous-vêtements
- Je *mets* ma chemise
- Je *mets* mon pantalon
- Je *mets* mon pull-over
- Je *mets* mes chaussures

3. Soulignez, dans chaque liste, les mots qui correspondent aux vêtements précis portés par l'enfant dans le dessin.

- slip culotte caleçon débardeur maillot de corps collant jupon combinaison soquettes chaussettes
- chemise chemisette corsage ou chemisier blouse
- pantalon salopette bermuda short blue-jean jupe knikers

- pull-over ou chandail polo cardigan tricot
- chaussures ou souliers godillots sabots bottes mocassins bottines escarpins tennis sandales

4. Dans les mots ci-dessus, trouvez trois mots désignant des vêtements portés uniquement par des filles:

• Trouvez un mot désignant un vêtement porté uniquement par des garçons:

5. Complétez les phrases par les mots suivants:
pull-over, chemise, chandail, combinaison, pantalon, chaussures, bottes, corsage, collant.

- Je passe un sur une chemise.
- Je porte une sous mon cardigan.
- J'ai mis une sous ma robe.
- J'avais froid; j'ai ajouté un gros par-dessus mon polo.
- Après avoir enfilé mes chaussettes, j'ai sauté dans mes
- Quel imbécile! J'ai mis mes avant mon pantalon.
- Tu as mis ton avant de retirer ton pyjama.
- Je suis arrivé à enfiler mon et mon

6. Pour chaque phrase, vous avez besoin d'un mot représenté dans la première colonne et d'un mot représenté dans la deuxième colonne. Complétez.

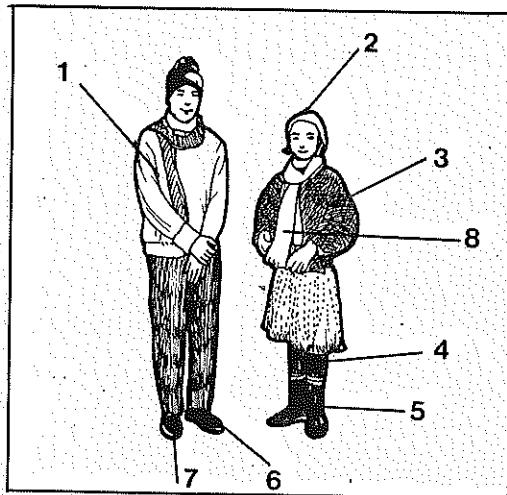

7. qu'allez-vous ajouter comme vêtements pour sortir?

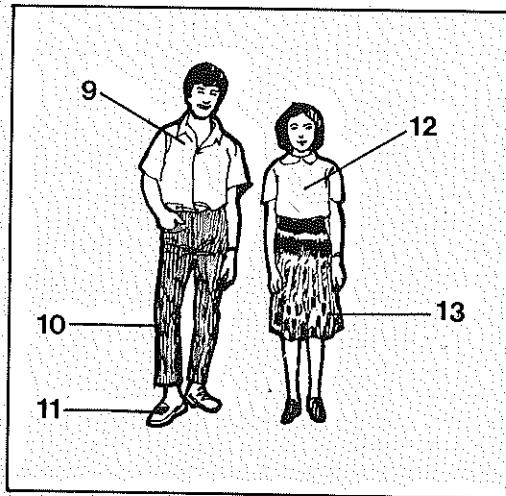
- S'il fait frais,
- S'il pleut,
- S'il fait froid,
- S'il neige,

8. Indiquez les noms de vêtements portés dans les images suivantes.

En hiver, on porte

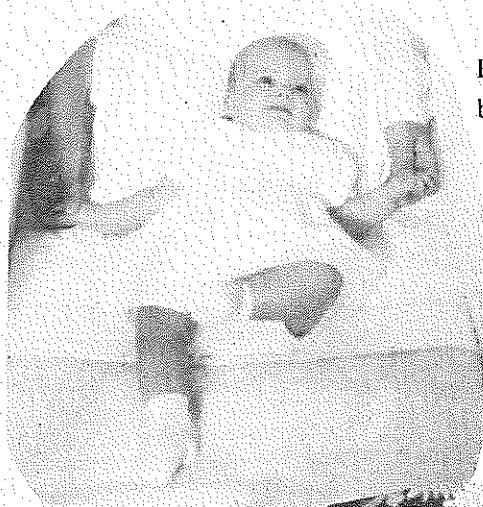

En été, on porte

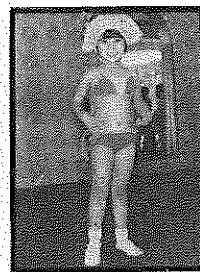

9. Décrivez les vêtements de ce couple.

Robe d'enfant brodée à la poitrine, manches ballon.

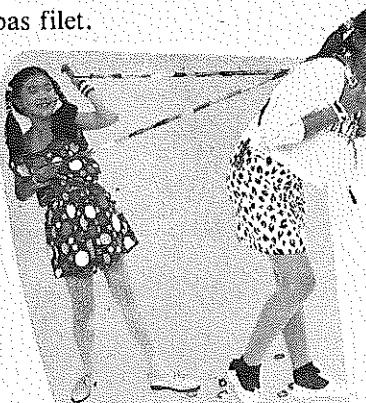

Maillot de bain (deux – pièces) pour enfant.

Pyjama d'enfant

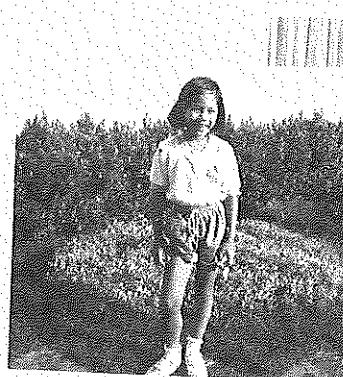
Chemise décolletée, manches courtes, culotte du même tissu, bas filet.

Chemise décolletée manches trois quarts, minijupe noire et blanche, collants blancs transparents.

Uniforme d'école maternelle.

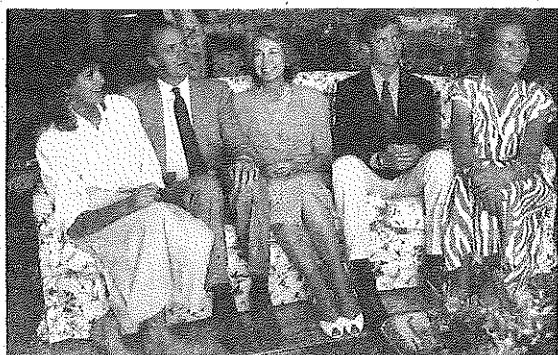
Vêtement de sport d'école maternelle.

Uniforme d'école primaire

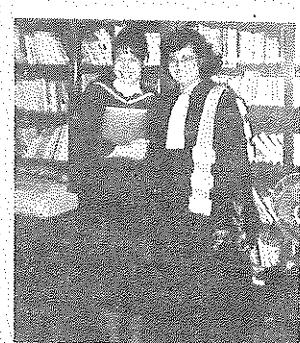

Uniforme d'université

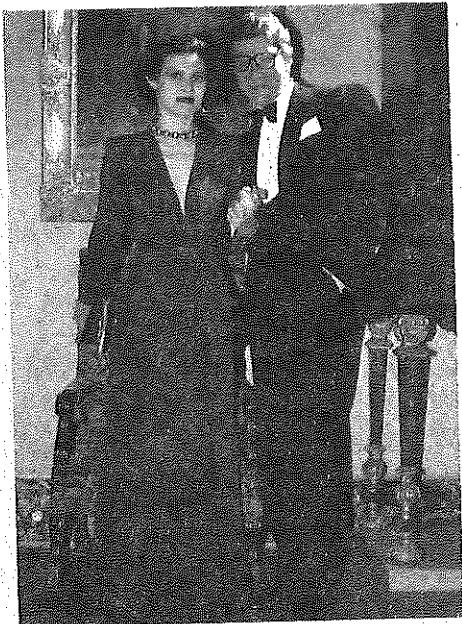

De gauche :

- chemisier, manches trois – quarts, jupe évasée.
- tenue de ville (chemise, veste, pantalon, cravate).
- tailleur, chemisier décolletée.
- tenue de ville (chemise, veste, pantalon, cravate).
- Robe chemisier, manches aux époules.

Toge de diplômé, Toge
et épitoge de professeur

“Tenue de soirée”

Dame : robe du soir

Homme : smoking

Dame : Collant (vêtement de sport)

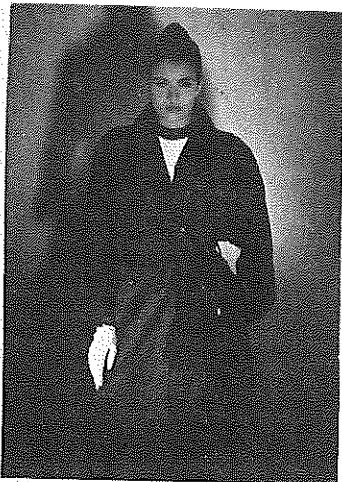
Enfant : tenue de sport

DESINVOLTE: un polo court (glissé dans le pantalon), col à côtes (ouvert), manches au coude (retournées), en kasha vert vif. Un chic moderne.

UN VESTON NOIR, ici, le vrai tailleur, porté à même la peau, élégant. Toile de coton. Veston décinché, très bien coupé, jupe droite.

L'imper 87. Il est noir, court, en popeline, avec un grand col tailleur, une ceinture qui marque bien la taille, des épaules rondes. Une silhouette très dynamique.

La crème des cabans. Très citadin, avec son ampleur douce et confortable, un 3/4 boutonné haut, petit col, manches raglan, en drap kabig.

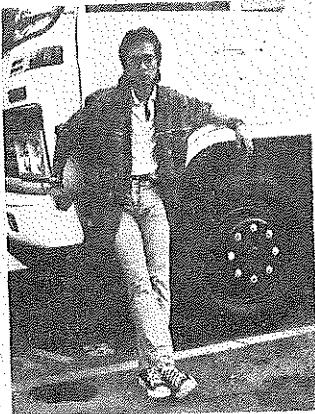
maillot bustier rayé, pantalon en jean retenu par des bretelles. (bandes élastiques).

T—shirt, pantalon en jean.

4. Vive la mode décontractée!

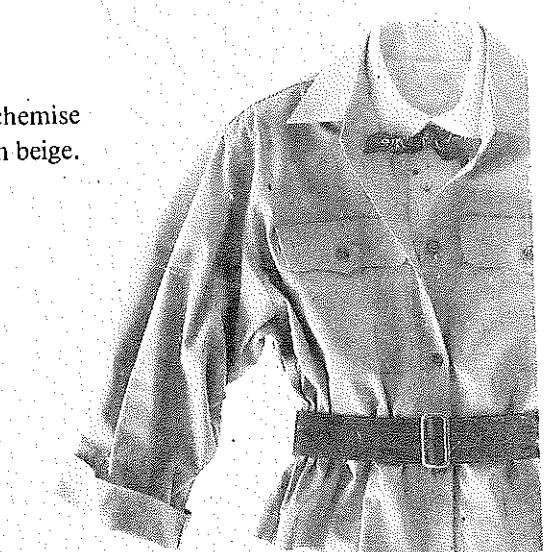
SAHARIENNE 87. Une courte chemise manches 3/4, en gabardine de coton beige.

polo, chemise et pantalon en jean

chemise portée sur t-shirt et sac-à-dos.

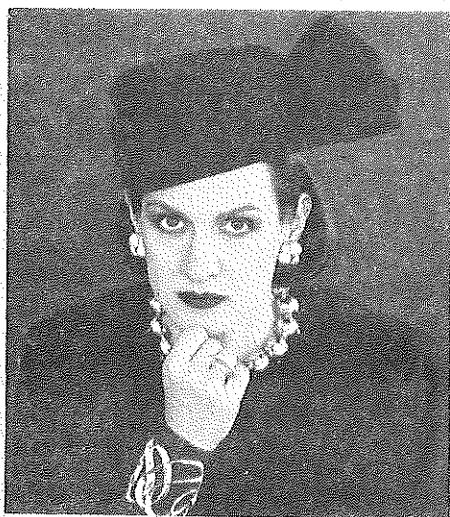
T-shirt, chemise manches longues mallette à la main gauche.

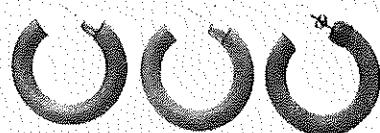
Beau coup de blanc. Nylon brillant et dentelle style Chantilly. Arrondi profond, bretelles élastiques réglables.

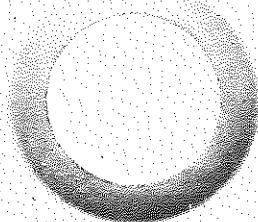
soutien – gorge et slip en tulle brodé.

Les accessoires bonnet, boucles d'oreilles, collier, bracelet, bague en métal or et argent.

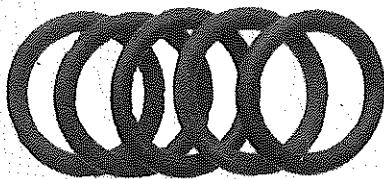
ASSORTIES aux bracelets-anneaux en bois “épicé”, des boucles d'oreilles.

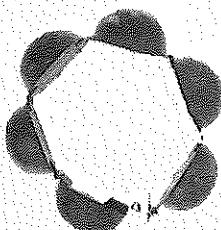
ANNEAU NOUVEAU. Un gros bracelet en bois brut et teint, le bijou naturel du printemps

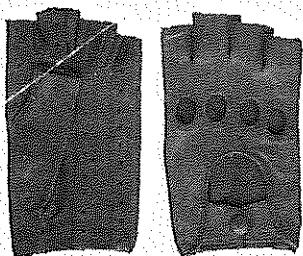
Bois. Plaquée sur métal. Des bracelets extensibles.

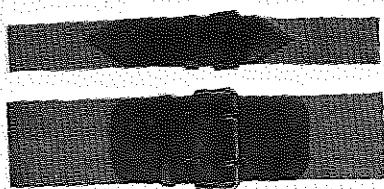
TEINTES D'EPICES. Bracelets-anneaux de bois

EN BOULES. Un bracelet articulé métal couleur bronze oxydé.

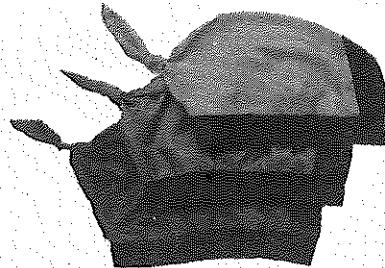
LE BEIGE se porte bien cette saison. Des mitaines de conduite, en cuir et paume Lycra

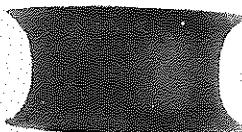
SANGLE gold et noir. Coton et boucle cuir. Ceinture large ou étroite.

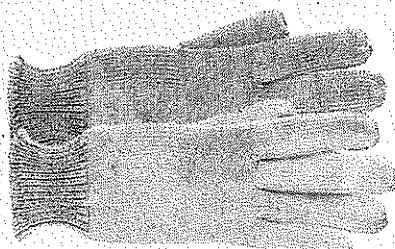
PRESSIONS, PRESSIONS!
des deux côtés de la boucle en cuir
d'une ceinture élastique.

LA COULEUR EN TETE.
Bérets de soie, drôlement noués,
bord jersey de coton noir

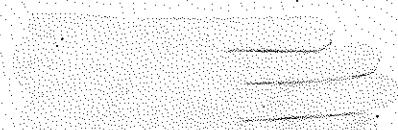
L'AIR ETRUSQUE. Bracelet rigide, bords évasés, métal oxydé

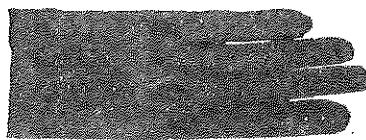
LE PRINTEMPS met des gants. Courts de préférence, Ecru ou bleu lavande, du tricot de coton perlé, bon bord côtes.

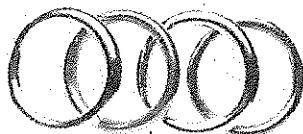
L'HEURE D'ETE. Email bleu étoilé,
phases lunaires, cuir grainé.

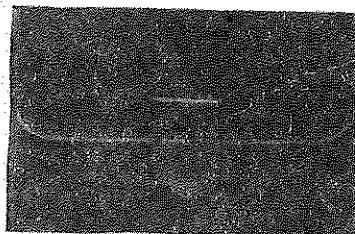
LE COEUR SUR LA MAIN. Incrusté au poignet d'un gant en chevreau blanc.

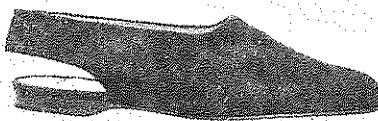
BONNE ROUTE: En gants de conduite en cuir, poignet fenêtre Velcro

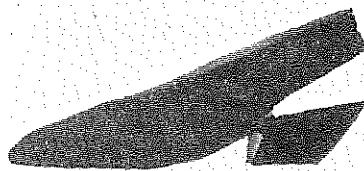
ILS TINTENT AU POIGNET, ces anneaux bien ronds en métal or ou argent.

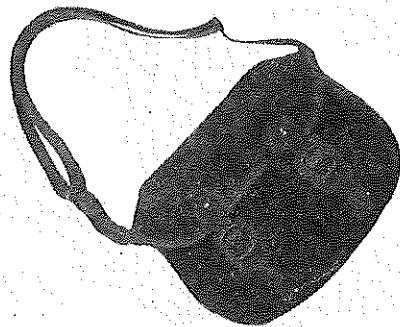
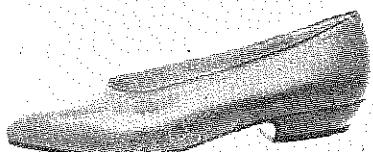
LE CHIC A PORTEE DE MAIN. Pochette en toile de bâche gansée de cuir, patte de cuir.

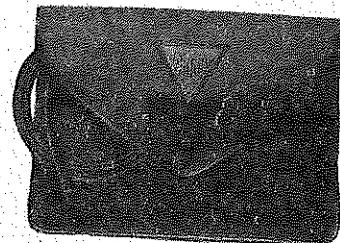
GOLD. Sandales montantes, porc velours lamé, plate semelle cuir

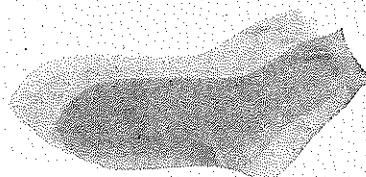
ROUGE FRANC. L'éclat d'une toile vive pour des escarpins ouverts au dos, talon bas, galbé, noir.

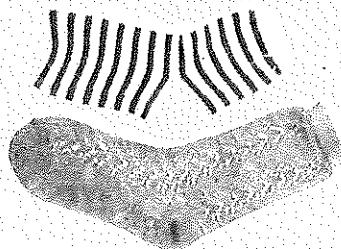
FAUVE. Du porc velours bordé de cuir naturel, une bonne besace.

DOUBLE JEU. Pochette ou sac à bandoulière, en toile enduite et cuir.

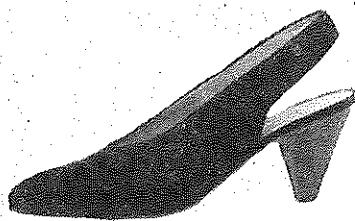

FINES CLAIRES. Des socquettes printanières, en voile de coton mélangé, fin bord côtes.

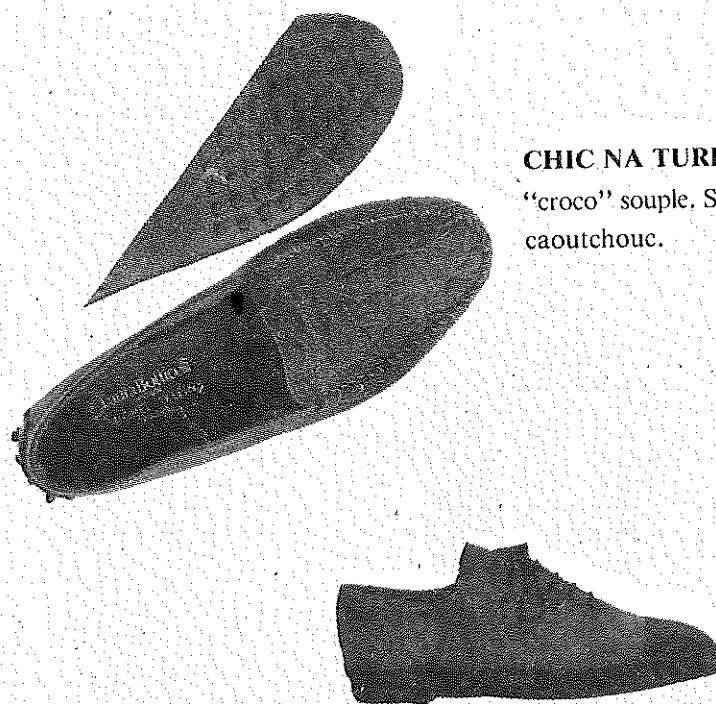

BEIGE, ECRU ET KAKI. Socquettes dentelle fil d'Ecosse Rayées fil d'Ecosse-polyamide

PRINTANIERES. Bleu optimiste, de fines ballerines en cuir souple, un joli talon

ELEGANT. Escarpin fin, dos ouvert toile noire et cuir naturel, bonne hauteur pour jambe longue.

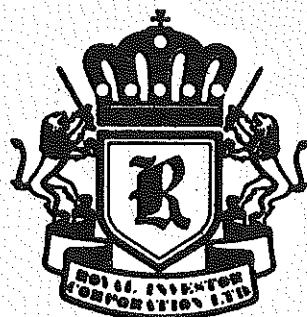

CHIC NA TUREL. Mocassins en cuir "croco" souple. Sans semelle mais avec pointes caoutchouc.

TENNIS VILLE. Couleur terre et noir, grosse toile et caoutchouc.

BIBLIOGRAPHIE

- BOUIX – LEMAN Danielle, SOULIÉ Dolly et PAISANT Chantal, Allô France I, Larousse, 1985.
- FÉVRIER E., COUSSE C., KARAM G.A., Dictionnaire thématique de la langue française, Librairie Samir, Beyrouth.
- MICOLET Isabelle, Chiss Marion, PLOQUIN Françoise, Expression, Rédaction CE2, Nathan, 1986.
- REBOULLET André, McBRIDE Nicole, OLIVIÉRI Claude, WENDT Michael, Méthode Orange 2, Hachette, 1979.

บริษัท รอยัล อินเวสต์เตอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด
ROYAL INVESTOR CORPORATION LIMITED.

Sinthorn Bldg. 4th Flr. 132 Wireless Rd. Bangkok 10500
Tel. 2500210-3, 2520215 ext. 400-404
Tly. 84055 ROYAL TH

มนต์เสน่ห์

ความในใจของผู้แปล

เมื่อ Theme ของการสาร ส.ค.ฟ.ท.ฉบับนี้ ออกมาเป็น “ไก่gameพระชน กนกgameพระแต่ง” ผู้แปลเห็นว่า เกย์มีเอกสารถ่ายสำเนาไว้อ่านเล่น อยู่ร่องหนึ่ง ชื่อ ‘Une collection de Haute Couture’ จาก Livre-Numéro Trois แต่จำไม่ได้ว่ามาจากแหล่งใด และเป็นวารสารฉบับที่ เท่าใด ประจำวันเดือนปีอะไร ก็มิอาจบอกได้ ต้องขออนุญาตเจ้าของบทความนี้ และขออภัย ผู้เขียนช่วยการแปลไว้ ณ ที่นี่ ที่งานแปลชิ้นนี้ อาจไม่สมบูรณ์แบบนัก แต่ด้วยใจรัก และต้องการ

* มุรี บาร์มี**
เผยแพร่ gerard ความรู้บางอย่าง จึงขอลองเป็นแกนแปล
สมัครเล่นดูสักหน ขออภัยค ะ และ
ขอเชิญอ่าน “ตามไปคุณาเล เมืองตรียมแฟชั่น”**

บุรุษเพศผู้นี้มีร่างกายกำยำ แข็งแรง อกผ้าย
ไหล่ผึง ลักษณะเป็นคนแข็งแกร่ง เขาจะออกไป
ทำงานนอกบ้าน หรือเป็นคนทุบสะพาน ชุดยูโมงค์
จะทำางองนั้น แต่เขาไม่เลือกอาชีพนั้น เขายังคง
ช่างตัดเตือนสุภาพลตรี เข้าตัด เย็บ สอบ ร้อยเข็ม
อย่างชำนาญ

“คุณเย็บผ้าเป็นใหม่กะ คุณบาลแม่ม?”
คุณบาลแม่มไม่ตอบคำถาม เขายังวอนอยู่กับงาน
เขากำลังสร้างสรรค์อะไรบางอย่างอยู่

อิกไม่เกี่ยว ไม่งั้นหน้าจะเป็นการแสดงแบบเสื้อ
สำหรับฤดูหนาว ในการแสดงครั้งนี้จะมีทั้งแบบเสื้อ
ของสถาบันการตัดเย็บ คาดเม้ม ดิอร์ แล้วห้องเตื้อ

* อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

** แปลเรียบเรียงจากบทความเรื่อง “Une Collection
de Haute Couture” ในภาษาไทยชื่อผู้เขียน

อื่น ๆ อีกมากmany ดังนั้นเขาจึงร้อนรุ่มไปหมด อีกไม่เกินที่แล้ว... งานประดิษฐ์ของเขาก็จะถูก แสดงต่อหน้าคณะกรรมการ และต่อหน้าผู้ชมที่ เป็นลูกค้าของเขามันหมายถึง ชัยชนะสำหรับ การแสดงแฟชั่นของทฤษฎ์ด้ไป หรือไม่ก็ล้มเหลว ไปเลย

เป็นที่ทราบกันว่าโลกว่า ประเทศที่เป็นราชินี แห่งสถาบันการตัดเย็บชั้นสูง นั่นคือ ประเทศฝรั่งเศส โดยเฉพาะที่กรุงปารีส ชาวต่างชาติไม่ว่าคนใด เมื่อนึกถึงประเทศฝรั่งเศสก็ต้องนึกถึงสถาบัน การตัดเย็บชั้นสูงอันดับแรก รองลงมา ก็เหลืออุ่น เนยแม็ก และแฟชั่น

แฟชั่นคืออะไร คำที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่น คือ สถาบันการตัดเย็บชั้นสูง แบบเสื้อ และบาลแม็ง

เหตุที่สถาบันการตัดเย็บชั้นสูงของฝรั่งเศส เกิดขึ้น เพราะมีผู้ชายบางคนที่มีความประสงค์ จะออกแบบกระโปรงชุด และตัดเย็บออกแบบให้ สุภาพสตรีใส่ เมื่อเข้าแต่งให้สตรีในสังคมชั้นสูง สวยงามเป็นอย่างมาก แล้ว เขา ก็กลายเป็น คนมีชื่อเสียงโด่งดัง ไม่ว่าจะมีการจัดงานการแสดง แบบเสื้อของเขาก็ที่ไหน จะเป็นที่โรงแรม สถานที่ สาธารณะ หรือแม้แต่ถนนหนทาง ก็จะมีผู้ชมติดตาม ไปชมอย่างล้นหลามที่เดียว

สถาบันของบาลแม็ง ตั้งอยู่ที่มุณฑณ์ François 1er กับ Marboeuf มีพนักงานถึง 600 คน ตั้งแต่ พนักงานเปิดประตูถึงเด็กฝึกงาน นับว่ามีส่วนร่วม ในการจัดการแสดงแบบเสื้อด้วยกันทั้งสิ้น ตลอด ทั้งเดือนคนในสถาบันของบาลแม็ง โดยมีตัวเขาเอง เป็นกัปตันทีม ห้องเสื้อทุกห้อง แผนกพิมพ์ แผนก บริหาร ต่างก็ทำอยู่เพียงอย่างเดียว ใจดีใจอ่อน อยู่กับเป้าหมายอย่างเดียว กัน นั่นคือ การแสดง แบบเสื้อ

การแสดงเริ่มเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม เวลา 15.00 น. ชุดแรกเริ่มปรากฏขึ้นในห้องโถงใหญ่

ทางแบบเดินไป 6 ก้าว หมุนตัวเล็กน้อย แล้ว เดินกลับคืน สายตาของผู้ชมจำนวน 300 คน ต่างคงจ้องมองดู หากที่ผิด มองหาว่าฝีมือการ สร้างสรรค์ครั้งนี้จะตกหรือยัง เมื่อไม่พบที่ต่ำๆ หลังจากดูทุกชุดก็อกทุกมุมแล้วผู้ชมก็จะปรบมือให้

ภายในเวลา 4-5 สัปดาห์ ต้องคิดแบบ 180-200 แบบ เลือกเนื้อผ้า สี ลวดลาย ตลอดจน ตัดอุปกรณ์เป็นรูปเป็นร่าง แต่ละแบบต้องลองแล้ว ลองอีก แก้แล้วแก้อีก ทดลองเป็นสิบๆ ครั้ง กว่า จะเป็นที่ยอมรับว่าดี และออกโชว์ได้

ผู้ทำงานอยู่ที่สตูดิโอนี้ครับ ซึ่งมันก็คือ ศูนย์กลางของสถาบันนี้ ผสมผสานร่วมกันหลายคน มีช่างตัดเสื้อ มีคนลองเสื้อ มีผู้เชี่ยวชาญหลายสาขา แต่ที่สำคัญคือ ที่สถาบันของผมนี้ เสื้อผ้าทุกๆ แบบ จะต้องออกแบบโดยผอมทั้งหมด สำหรับแบบเสื้อ ทุกหนาแน่นจะมีประมาณ 180 แบบ แต่โปรดทราบ นะครับว่า แต่ละแบบจะสำเร็จได้ก็ต้องความร่วมมือ ของทุกคน ผู้เชี่ยวชาญแต่ละด้านจะต้องช่วยกัน ดูงานของตนด้วยใจรัก ที่แรกมารายกշุดที่pmคิด ขึ้นมาว่า la robe แต่ช่วงที่เข้าตัด เขายืนขึ้น มาเป็นรูปเป็นร่างตามที่ผู้ต้องการ ช่างเขาเรียกว่า “Ma robe” การที่เขาเรียกว่า “Ma robe” นี้เขาจะทุ่มเทความรักของเขากับงานของเขามาก สำหรับพวกเราแล้วในการตัดเย็บนี้สำคัญไปหมด แหล่งครับ ซึ่งบุคคลภายนอกวงการจะไม่มีทาง รู้เลยว่า ชุดแต่ละชุดเราทำมาได้อย่างไร

สถาบันการตัดเย็บชั้นสูงแห่งปารีส เป็นสิ่ง ที่คนทั่วไปสนใจมาก ไม่ออกว่าเป็นอย่างไร ที่ จริงแล้ว กิจกรรมของเรามาก่อน ให้เมื่อตอนงาน อุตสาหกรรม แต่เราทำงานแบบศิลปะชิ้น พวกเรามาก อาจเป็นพวากย้อนกาลเวลา ก็ได้ สมัยนี้คราวจะ ตัดชุดครั้งละ 60 ชุด ให้เหมือนกันที่เดียวกันทำได้ พอดีแล้วก็สามารถเข้าเครื่องจักรเย็บผ้า แต่เรา ไม่ทำอย่างนั้น เราใช้ชีวิตเย็บด้วยมือ สิ่งนี้ซึ่งไม่มี

โครงเหมือนได้ นีเป็นเหตุผลหนึ่งของสถาบันการตัดเย็บชั้นสูง สิ่งที่ผมอธิบายให้คุณฟังอยู่นี้ คือ สิ่งที่สถาบันของผมทำย่างนี้ แต่ที่อื่น ๆ เขาก็มี วิธีการอื่น ๆ หรือความคิดแบบอื่นซึ่งแตกต่างกันไป

สำหรับการเตรียมแบบเสื้อ ผมจะออกแบบไว้ สัก 300 แบบ แล้วกำหนดสีสัน รูปทรง จนหมดรู้สึกพอใจ แล้วก็เสร็จสิ้นเรื่องออกแบบ เมื่อได้แบบออกแบบแล้ว ผมก็ให้ผู้ร่วมงานของผมเริ่มงลงมือ ทำชุดนั้นออกแบบให้เป็นจริง ก็เหมือนกับโรงงานแฟลเลครับ พอมีคนออกแบบชุดต่าง ๆ แล้วก็สั่งตัด

ที่สถาบันการตัดเย็บชั้นสูงนี่นะครับ ทุกอย่าง จะเริ่มໄ้มีเมื่อแบบออกแบบแล้ว ผมจะเชิญให้นางแบบมาแล้วผมจะเลือกผ้า ภาพที่ผมวาดไว้จะไม่ใช่แต่ความคิดหรือโครงการลอยๆ แต่เป็นขบวนการ เชียร์ลั๊ส แต่ความที่มีวิญญาณของช่างเสื้อ ผมจะต้องเอาผ้ามาทำงานกับสตรีคนที่จะใส่และใช้ชุดนี้ จริง ๆ ต้องรู้ว่า คุณสุภาพสตรีคนนั้นจะไปงานเลี้ยงรับรอง หรือเข้าจะเดินทางรับรองแขกที่บ้าน หรือว่าตอน 16 นาฬิกา คุณเชือยกางเป็นสาว ประดิษฐ์ผู้มั่งคั่ง แต่ตอกกลางคืนคุณเชือยกางเป็น อีกคนหนึ่ง ก็ผมนี่แหละครับ และช่างเสื้อทั้งหลายที่จะตกแต่งความพิเศษนานี้ขึ้นมาให้กลายเป็นจริงได้

นี่แฟลเลครับแฟชั่น มันก็คือการจับเอาชีวิตขึ้นมาแล้วปรุงแต่งให้ขึ้น เราไม่ได้สร้างสรรค์ เราไม่ได้ยกกระดับขึ้นரากไม่ได้อะไรขึ้นมา เมื่อเรามีเพื่อนร่วมงานที่ช่วยกันคิดช่วยกันทำ การสร้างสรรค์ก็เป็นจริงขึ้นมากลายเป็นแบบเสื้อ

มีนักออกแบบชาวอเมริกัน คิดอย่างจะเป็นผู้ริเริ่มแฟชั่นบ้าง เขาพูดว่า “เราไม่ต้องจ้องไปริส กีดี” และเขาพูดด้วยว่า “เรามีโรงงานทอผ้าเอง แฟชั่นก็เป็นพียงการแอบอ้างที่จะขายหันน์แอนด์บลู” ดังนั้นเขาจึงเริ่มคิดแบบเสื้อผ้าของคุณสุภาพสตรี เพื่อจะให้โรงงานทำน้ำยายได้มาก ๆ ผลปรากฏว่า สถาบันการตัดเย็บชั้นสูงของอเมริกาก็ไม่ได้สักที่

และแล้วเขาก็ต้องหานักบัญชาปารีส มาหารแรงดลใจจากพวกราเตาตามเดิม

“ที่ปารีสนี่นะครับ ไม่มีช่างเสื้อของสถาบันนี้ การตัดเย็บชั้นสูงคนไหน เขาคิดแบบเสื้อออกแบบ เพื่ออุดหนุนโรงงานหรือครัว เราทำเพื่อทำให้ คนบางคนพอใจ ทำเพื่อแต่งคุณสุภาพสตรีคนใด คนหนึ่ง เพื่อสูกัดคำคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะเท่านั้น การที่จะแต่งตัวผู้หญิงคนหนึ่งให้สวยงามนั้น เป็นงานที่ละเอียดย่อน ต้องตัดเย็บด้วยมือ ต้องลองแล้วลองอีก 5 หน 30 หน จนกว่าจะสวยงามสมบูรณ์แบบ

ที่สถาบันของผมหรือของนักออกแบบคนอื่น ๆ ในปารีสยังทำงานเหมือนสมัยของพระนางมารี ของตัวแน特 ภาร่าเวคิล งานชิ้นนี้ต้องเขามารักษา กันก่อน การเย็บ การปัก การล้อม การร้อย การแก้ เราทำด้วยมือทั้งสิ้น ไม่ใช้เครื่องจักรเลย

การแสดงแบบเสื้อของผมครั้งนี้ ต้องใช้ห้องเสื้อถึง 10 ห้อง เพื่อตัดเย็บออกแบบ 180 แบบ ภายในเวลา 1 เดือน แต่ละห้องเสื้อมีช่าง 30–40 คน ตั้งแต่ช่างเล็ก (petites mains) ช่างฝีมือมีสอง (secondes mains) ช่างฝีมือมือหนึ่ง (premières qualifiées) ช่างใหญ่มือสองของห้องเสื้อ (secondes d'atelier) และช่างใหญ่มือหนึ่งของห้องเสื้อ (première d'atelier) คุณงานเหล่านี้จะใช้เวลาันแล้วันเล่า เพื่อตัด เย็บ ปักลวดลายผ้า และค่อย ๆ เติมความละเอียดละเอียดลงไปในงานของเข้า

ห้องเสื้อ 10 ห้อง คุณงาน 350 คน ตัดเย็บออกแบบ 180 ชุด นะครับ สำหรับชุดใส่ในงานเดินรำ ต้องใช้เวลาทำทั้งหมด 150 ชั่วโมง ใน 150 ชั่วโมงนี้ ช่างมือหนึ่งต้องมาตรฐาน แล้วมีช่างเล็กอยู่ข้าง ๆ คอยร้อยออกแบบเข้าตามคำสั่ง แล้วก็จะมีคนมารับชุดนี้ไปให้นางแบบลอง...เดิน... และหมุน... ต่อหน้า ปิแอร์ บາลเม็ง เมื่อคุณแล้ว ปิแอร์ บາลเม็ง ก็จะออกจากความผันผวนย่างหนึ่ง

ไปสู่... ความฝันอีกอย่างหนึ่ง เช่นจะไปขับสั่งประดับชุดบ้าง หรือต้องอภิบัง แล้วเอาหมุดกลัดเข้าไปอีก ต่อจากนั้นชุดก็จะถูกส่งกลับไปห้องเสื้อช่างใหญ่มือหนึ่งก็จะซื้อแจงให้ช่างมือรอง และช่างเลือกต่อ ๆ มา ทีมงานก็จะลงมือทำงานนั้นต่อ นี่แหล่ะครับ 150 ชั่วโมง สำหรับชุดราตรี 115 ชั่วโมง สำหรับชุดที่ง่ายกว่านั้นหน่อย

หลังจากการแสดงแบบเร็วสิ้น และได้ชัยชนะมาแล้ว แบบสื้อแต่ละแบบก็จะเป็นต้นแบบให้สื้ออีก 10 กว่าตัว ดังนั้นการแสดงแบบแต่ละครั้ง ก็หมายถึง ห้องเสื้อห้องหลายของจะได้ตัดชุดอีกประมาณ 2,000 ชุด

2,000 ชุด ต้องใช้ผ้าๆ 10,000 เมตร เหตุผลหนึ่ง ของความสำเร็จของสถาบันการตัดเย็บชั้นสูงของ ฝรั่งเศส คือ การมีโรงงานสิ่งทอมากมาญี่ปุ่นเลือกในการแสดงแบบแต่ละครั้ง โรงงานจะส่งห้ามานให้นักออกแบบที่มีชื่อเสียงชั้นนำแห่งยุค ประมาณ 4-5 พันเมตร นักออกแบบก็จะมีสิ่งที่ให้เลือกและนำเสนอเพียงแต่จ่ายเงินและพำนัชที่เข้าต้องใช้เท่านั้น การทำงานแบบนี้ ผู้ว่า ประเทศอื่นเขาทำไม่ได้หรอกครับ”

“คุณมารี-เต雷ซ ครับ อีก 10 นาที ขอให้ไปที่แผนกคุณชูเลียตันครับ” พากเราหันไปดูคนชื่อนี้ ทุกคนอยู่ในช่องที่จัดไว้ เหมือนกับแม่ตัว孕ที่มีสายตาพร้อมว้า พนักพิงเก้าอี้ มีชื่อของนางแบบเขียนกำกับไว้ว่า กัสซึ่งต์ ปอลแลต ลินา ปาร์ติเชีย มารี-เต雷ซ ฯลฯ

การแสดงแบบสื้อ ก็คือ การแสดงอย่างหนึ่ง ซึ่งมีงานแบบเป็นผู้แสดง เป็นงานที่ไม่เห็นด้วยกัน ที่ต้องแสดง ต้องใช้ความพยายามอย่างสมำเสมอ ที่บังคับให้คุณต้องบีบ ถึงแม้ว่าบางครั้งคุณอยากจะร้องให้เพื่อความอ่อนเพลียที่บังคับให้คุณต้องเดินแบบสบาย ๆ เพื่อให้ผู้ชม ที่เขามาพักผ่อน หย่อนใจชมคุณ เวลาเดินแบบต้องเปลี่ยนชุดเข้า ๆ

ออก ๆ วันละ 30-40 ชุด เดียว ก็วางแผนเป็นคนที่มีบทบาทอย่างหนึ่ง เดียว ก็วางแผนเป็นอีกบทบาทหนึ่ง โดยต้องลืมของเก่าให้หมด

ก่อนการแสดงแบบสื้อ นางแบบก็ต้องลองชุด 30-40 ชุด เช่นกัน แบบแต่ละแบบແທบจะเรียกว่า ทำไว้สำหรับนางแบบเฉพาะคน而已 ดีกว่า การแสดงแบบเริมตั้งแต่ 15 นาฬิกา ถึง 16.30 นาฬิกา ทุกวัน ตั้งแต่วันที่ 24 กรกฎาคม ถึงกลางเดือน ธันวาคม สำหรับแฟชั่นฤดูหนาว และตั้งแต่มีนาคม ถึงมิถุนายน สำหรับแฟชั่นฤดูร้อน พอดีร์จาก การเดินแบบ นางแบบก็ต้องมาแอคท์ท่าถ่ายรูป กับช่างภาพ และต่อจากนั้น ก็ต้องจัดกระเบื้องออก เดินทางไปแสดงแบบที่ต่างประเทศอีก

ที่บริเวณงานจะมีแผ่นป้ายติดไว้ เขียนเป็นภาษาอังกฤษและฝรั่งเศส ใจความว่า “ระหว่าง การเดินแบบ ห้ามมีการถ่ายภาพ หรือจดข้อความใด ๆ ทั้งสิ้น” ไม่มีใครดูแผ่นป้ายเหล่านั้น เพราะผู้ชม 300 คน ต่างเบียดเสียดเร่งรีบเข้ามาหาที่นั่ง แต่แน่นอนที่เดียว ในห้องแสดงแบบนี้ต้องมีสายลับ ที่เป็นคนที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดี เพื่อมาจำแบบ เอาไปลอกเลียนตามหลัง แบบที่เข้าจำไว้ นี้จะนำไปใช้ นำไปเรียนลงแพทเทิน ขายให้นักออกแบบชั้นนำ ของโลกเที่ยว เนื่องจากความสามารถจำได้มาก ขนาดที่ว่าจะไปรังชุดหนึ่ง ๆ เขากลอกได้เหมือนปี้ยบ เลยที่เดียว

ผู้ชุมนุมเสียง ขณะที่มีเสียงประกาศว่า แบบแรก คือ หมายเลข 301 ออกมาโชว์แล้ว ชื่อ แฟลชดอร์ หรือสูกครทรง ชุดนี้สวยงามมาก เพราะมีการเน้นให้เห็นความงามของชุดหญิง มีเสียงคนกระซิบกัน “ทรงเสื้อเปลี่ยนไปแล้วนะคุณ มันเป็นทรงตัว T เลยนะ” “นั่นชีค่ะ ดิฉันบอกคุณแล้วไง ก็แค่หนุนให้เสื้อให้สูงหน่อย” “เข้าใช้ฟองน้ำเสริมให้ แต่ละโพกไม่ต้องเสริมนะค่ะ” “นี่แหละค่ะ ของนางเมืองชา ช่างที่ห่อไว้อย่างนี้จะสาวประดิษฐ์”

แฟลชดอร์ รู้ยังรู้ยะล... ตามไม่ทัน พูดเร็วไป... ดูผู้ชุมอย่างจะหยุดภาพเหล่านั้นไว้เพื่อจะดูให้เต็มตา เสื่อนอกที่เหลือ ก็เสื่อเข้ารูปที่เน้นให้เห็น ตรวจทรงองค์เอวเด่นชัด กับหมวกทรงกระดิ่งที่แกะง์ไปมา...

มีเสียงประกาศอีก “หมายเลข 337 ค่ะ ชุดนี้ เป็นเสื้อโค้ตบุขนลัตต์ เป็นโค้ตที่ตัดให้เข้ากับไหล่ ของคุณสุภาพสตรีที่มั่นคง เปรียบเหมือนดอกไม้ แรกบานแห่งเมืองทุ่มๆ” ผู้ชุมปรบมือ

หงษ์ฯ และหงษ์คุณ คงไม่มีใครเคยเชื่อเสื้อเหล่านี้ เลย แล้วเราควรจะเกลียดเขาไว้ ห้ามการตัดเย็บไว้ หรือส่งเสริมเขา เพราะเขาเลี้ยงชีวิตชาวปาฏิส 3 หมื่นคนไว้?

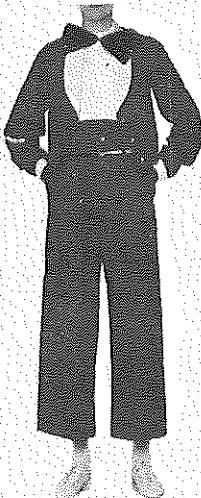
“ไม่ต้องไปทำอะไรเขา嘲อก แฟชั่นนั้นล้ำหน้า เราไปอยู่แล้ว ตราบใดที่มั่นชัยยังมีความสามารถ

ถ้าเรารอยากเป็นคนสาร อบากเป็นคน爽快 เขาคงทำให้ได้เสมอ การตัดเย็บชั้นสูงนั้น ดำรงอยู่ได้ เพราะคนอื่น แต่สักวันหนึ่ง เขายังจะโอนสิทธิ์มาให้ท่านครอบครอง...

ชุดออกงานราตรี ชุดสโนร่า ชุดงานแหนสิมูลอง ของเจ้าหญิงเจ้าชาย ชุดคลุมด้วยลูกไม้ทอง กระโปรง ทรงแคบ กระโปรงบาน เสื้อโค้ตบนสัตว์จัดสีอ่อนแก่ ชุดต่าง ๆ เหล่านี้ ที่ออกแบบดี สวยงาม 3 แสนพร็องค์ ถ้าได้รับการประภาด พวกราภีชื่นใจ... วันรุ่งขึ้น เวลา 15 นาฬิกาตรัง เข้าจะกลับมาอีก มาแสดงที่นี่... ใกล้ ๆ นี่... หรือที่อื่น...

กล่าวโดยสรุป สถาบันการตัดเย็บเสื้อผ้า ชั้นสูง ก็คือ โรงละครที่สวยที่สุด ที่อารยธรรม ได้มอบให้กับมนุษยชาติ

แฟชั่นสุดเก๊

แต่งตัวตามสไตล์

ไดร์ดี้

“อ่าน”

ถ้าคุณนี่สาววัยรุ่นที่เดินกันชักวักไขว่ตามถนนทุกวันนี้ มองเห็น ๆ ก็แทบจะไม่รู้ว่าหญิงหรือชายกันแน่ เพราะการแต่งตัวเหมือนกันไปหมด

แฟชั่น Unisex กำลังระบาดวัยรุ่นทั้งชายและหญิงต่างก็ใส่เสื้อใส่กางเกงทรงเดียวกัน เครื่องประดับแบบเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นเข็มขัด รองเท้าผ้าพันคอ แแม่ทรงผมก็แยกไม่ออ ก เพราะเด็กผู้หญิงวัยรุ่นนิยมชมทรงสั้นปล่อยပอยผมไว้เป็นทาง ส่วนผู้ชายนั้นก็ไว้ทรงเดียวกัน หรือไม่ก็ปล่อยยาวรวมเป็นทางม้าหรือผู้หญิงไปเสียอีก หัวใจถูกร้องเท้า ก็เป็นสมัยนิยมรองเท้าผ้าใบเหมือนกัน ถ้าเป็นรองเท้าหนังก็เป็นแบบผู้ชาย หุ้มสัน สันแบบราบผูกเชือก เน็คไท หูกระต่าย โบว์ผูกคอเชือกแบบเดียวกัน

วัยรุ่นชายยังนิยมรองพื้นแต่งหน้า ทาปาก ตามแบบฟอร์มน้อยของจริงกรองยอดนิยม หากไม่ยืนจ้องใกล้ ๆ ละก็แทบจะเดาไม่ได้เลยว่าันนี่หญิงหรือชายกันแน่ จะดูทำเดินก็คล้ายคลึงกัน

สาววัยรุ่นก็มีท่าเดินเป็นทอม ส่วนวัยรุ่นชายก็จะเดินหนีบเป็นผู้หญิงกันมาก เพราะฉะนั้นเรื่องเสื้อผ้าอาการณ์ การแต่งกาย ท่าเดิน ตลอดจนหน้าตา แทบจะไม่ถือเป็นสิ่งระบุเพศได้อีกต่อไป

สมัยนี้ยังถือว่าแฟชั่นการแต่งตัวเป็นเรื่องอิสระเสรี ใครอยากแต่งอย่างไรก็สุดแต่ความพอใจไม่ก้าวถ่ายเสรีภาพของอีกฝ่าย ตราบใดที่เขาไม่มาบุุกบุนคือนี่

นักออกแบบเสื้อก็พยายามหาแนวโน้ม เพื่อจะได้เกิดความคิดสร้างสรรค์แฟชั่นเปลก ๆ ไม่ซ้ำกับคนอื่น แรงดลใจที่บันดาลให้คิดสิ่งเปลกใหม่ให้กับวงการนี้ ก็ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละคนชื่นชอบอะไร ใจอะไรเป็นพิเศษ

อย่าง Yves Saint Laurent ขอบผู้หญิงที่
งามสง่า แบบเลือดเน้นบุคลิกนี้

Dior ขอบผู้หญิงสวยหวานตามแบบฉบับ
กุลสตรี ชุดราตรี ส่วนอกและกระโปรงแต่งเป็น
กลีบดอกไม้ หรือประดับใบริ้วตั้งแต่ขนาดเล็ก
จุ่มจิ่มจนถึงขนาดใหญ่เต็มบ้านท้ายนั่งแทบไม่ลงก็มี

Chanel ยังรักษาเอกลักษณ์ของผู้หญิงใน
มาตรฐาน สุภาพเย็บใช้ฟิล์ม มีสีร้อยหรือกระดุมสวยงาม
ประดับ ความยาราของกระโปรงก็แค่เท่านั้น

พูดถึงแฟชั่นผู้ชายถ้าจะแต่งให้เจ็บก็ต้องยกให้ Claude Montana, Castelbajac, Kenzo กล้าหาญ
ถึงกับจับผู้ชายนุ่งกระโปรงไว้ แต่ก็ยังไม่เห็นมี
คนวิงตามแฟชั่นนี้สักเท่าไร

นักออกแบบบางคนมีสิ่งประทับใจ คือ
ชอบอะไรอยู่เงิน ๆ มาตั้งนานแล้ว เมื่อได้โอกาส
จึงเปิดเผยความชอบที่ผึ้งใจอยู่ลึก ๆ ยิ่งพอถังขึ้น
มาจะทำอะไรก็มีคนสนใจ เห็นดีเห็นงามตามไปหมด
คนธรรมดาย่างเรา ๆ ก็อาจจะซื้อขอบวิธีการ
แต่งตัวของใครเป็นพิเศษ หรือนิยมยกย่องตัวคนนั้น
ด้วยเหตุผลหลายประการเลย แต่ตัวทำทำทาง
ชนแบบจะเหมือนคนที่เราชอบนั้น โดยไม่รู้ตัว
เรียกว่าเป็นการได้รับอิทธิพลโดยไม่ตั้งใจ (หรือ
อาจจะตั้งใจก็ได้)

การที่เราเลือกแบบเสื้อตามหนังสือแฟชั่น
ตามแบบที่เห็นคนอื่นใส่ก็เป็นการเอาอย่าง หรือ
พูดตรง ๆ ก็คือการเลียนแบบเช่นกัน ถือเป็นสิทธิ
ของทุกคนที่จะทำอย่างนั้นได้ ก็ของเขาตั้งใจทำไว้
ให้ลอกเลียนนี่นา

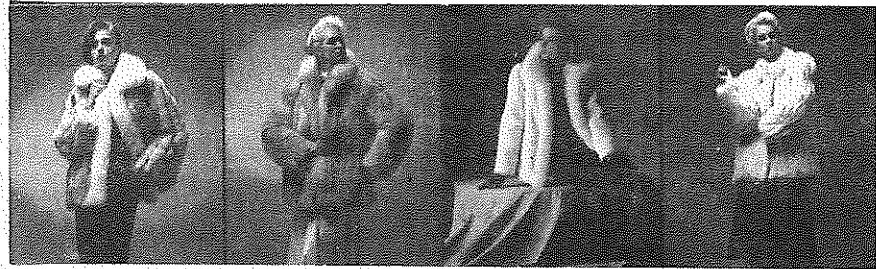
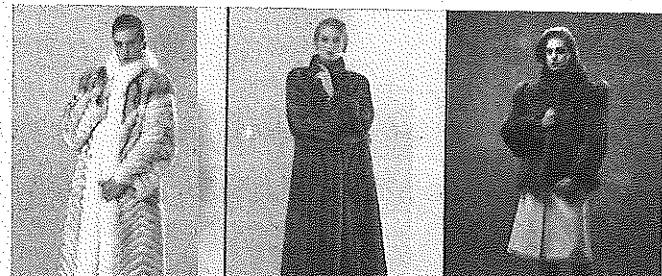
คนเด่นคนดังทั้งหลายก็มักจะมีคนเอาอย่าง
การแต่งตัว ถืออย่าง ท่านนายกเบรอม ของเรานะ
พอดีสุดพระราชทานแล้วดูสง่าและหล่อเป็นพิเศษ
ทั้งหนุ่มใหญ่หนุ่มน้อยก็เลยหันมาวิ่งตามแฟชั่นกัน
เป็น Qaeda จนกลายเป็นชุดเก่งของชาติไทยไปโดย
ปริยาย หมายความว่ารับใส่ไปงานต่าง ๆ ตั้งแต่งาน
เปิดตึก งานแต่งงาน งานเลี้ยง ใส่ไปทำงานก็
คล่องตัว ไปงานศพก็ดูดี ยิ่งเป็นเสื้อค่า กาลงเกงคำ
เข้าชุด หรือเสื้อขาว กาลงเกงคำ ก็เป็นที่ยอมรับ
และใช้กันทั่วไป

ตารางอุดนิยมเป็นแบบให้คุณตาม พอก่อนไหน
ใส่กาลงเกงทรงหลวม ก็หลามตามกันทั้งเมือง พอก
เปลี่ยนเป็นขาแคนบไปไหน ๆ ก็เจอแต่กรงนี้ ทั้งที่
ใส่กันเกร่อ และที่แขนขายตั้งแต่บุติกห้างรุนถึงบุติก
โลริมณน

แฟชั่นเสื้อโค้ตตัวโครงร่างใส่ทับเสื้อเชิ้ต ก็มี
คณเห่อตามอย่าง

โดยที่ไม่นึกว่าตารางงานนั่งรถแอร์ แสดงตัว
บนเวทีก็มีแอร์ พัดลมเป่า แต่อย่างเราเดินอยู่ข้างถนน
อยากหลบออกจาก戈ก็ต้องทนเสื่อเปียกเงื่อยชั่วไปทั้งตัว

ว่าแต่คุณมีไครสักคนที่คุณยังเป็นพ่อแบบ
อยู่ในใจหรือยัง หนุ่มนักออกแบบหน้าใหม่ ก็หนี
ไม่พ้นแห่งเรือนอกประเทศ ชื่อ นายคริสตอฟ เลอบูราก
ชื่นชมและคลั่งไคลอตติดประชานาริบดี เคเนเดี้ย
เอามาก ๆ ที่ในความสามารถ ความปราดเปรื่อง
บุคลิกที่ส่ง่ จนเป็นแรงบันดาลใจให้ออกแบบเสื้อ
ตามวิธีการแต่งตัวของท่าน เป็นเสื้อผ้า Unisex
ผู้ชายใช้ได้ ผู้หญิงใช้ก็ไม่มีคร่าว สวมใส่สนับสนุน
ไม่รั้วๆ แต่ก็ไม่หลุมโครงร่าง ช่วยให้มีบุคลิก

ได้แต่งตัวตามแบบคนที่เราชื่นชอบก็เป็นความสุข
อีกแบบ แต่บังกลืนที่อยู่บ้านอยู่พอดีแบบของเรา ก็ถือว่า
เป็น “หนึ่งเดียวคนนี้” จริง ๆ กิจการเสื้อผ้าเสียงแบบ
“คนดัง” นี้ เปิดขายกันเป็นแพนเกปิเคชกันเลยตาม
เมืองใหญ่ ๆ ที่นิวยอร์ก ลอนדון ปารีส โรม
อย่างจะเหมือนไครก็ไปซื้อที่แผ่นกัน หรือบางร้าน
ที่ขายเฉพาะเสื้อผ้าสไตล์คนนั้นคนนี้

บ้านเราก็เห็นคุณโน่นบ้านโน่นปริญญา ทำเสื้อผ้า
Gable Style ออกมากแล้วคุณก็จะได้เหมือนเคนดี้
คลีก เกเบิล จอห์น เวียน เจมส์ ดีน เอลวิส
เพรสลีย์ สมใจนึก แต่อกเสียงกันว่าต้องลงทุนหน่อย
ก็อย่างจะหล่อเสียงอย่าง

หล่อจึงนำด้ารางานตามเนื้อ ผูกเน็คไท

“รัวโชค”

เน็คไทเป็นอาการณ์ประดับคอคุณผู้ชายผู้รัก
สวยงามมาตั้งแต่โบราณ ได้เป็นผู้คลั่นแคลน
ผ้าແบบยาว ๆ มาผูกคอให้ดูหรูหราไม่ประกายชื่อ
แต่ที่แน่ ๆ คงจะเป็นคนในเขตหน้า อาการเป็นเหตุ

จะใส่เสื้อแบบอกหารามีอนในบ้านเราก็อาจเป็น
หวัดหรือกึ่งกับปอดบวมได้ง่าย ๆ เเลยต้องติด
กระดุมคอเข็มให้มิดชิด แต่ก็คุ้มเลียน ๆ ขาดอะไรไป
เพราะช่วงคอถึงเอวมีขนาดยาวพอควร จึงหาผ้า
สีเรียบหรือมันเงางาม ผ้าลายขวาง ลายเลียง ดอกดวงบ้าง
มาทำเป็นแถบผูกคอให้ดูโก๊ะไปอีกแบบ

เน็คไทเป็นแฟชั่นเด่นของผู้ชายพอ ๆ กับ
คอกปักเข็มที่เปลี่ยนรูปแบบไปเรื่อย ๆ ขนาดและ
ความยาวของเน็คไทก็มักเปลี่ยนไปตามแฟชั่นและ
ความนิยมแต่ละปี อย่างของผู้ใช้ก็เป็นตัวแปรที่ทำให้
เน็คไทมีรูปแบบสีสันต่างกันไป

สำหรับคนเมืองหน้า อาการผูกเน็คไทใส่เสื้อนอก
ถือเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง ซึ่งหมายความว่า
อย่างยิ่ง และผู้ที่แต่งเติมยกจะได้ทั้งบุคลิกและ
ความมั่นอุ่น แต่พอหันมาดูบ้านเรา อาการร้อน
แบบทั้งปี ยังจะต้องทราบสังขารด้วยการผูกเน็คไท
ใส่สูท บางคนเนื่องมาจากความเหมาะสมในหน้าที่
การทำงานก็จำเป็นต้องครบเครื่องหลีกเลี่ยงไม่ได้
ถ้านั่งทำงานในห้องแอร์ก็คงจะพอไหว แต่ที่แต่ง
ชุดหรือห้อยโนนรอกเมล์ ข้า่นั่งทำงานในห้องอับลุม
เป็นผู้ที่น่าเห็นใจอย่างยิ่ง พองานเลิก ได้รู้ดเน็คไท
ให้คลายปมหรือถอดออกเหมือนกับได้ขึ้นสารรค
เลยที่เดียว หนุ่มไทยที่ต้องแต่งชุดฟรังช์หน้าไว้ไป
ทำงานทุกวัน พอกถึงวันหยุดสุดสัปดาห์ ถ้าไม่ใช่
ต้องไปงานเลี้ยงพิธีหรือиласก เป็นมินชุดใหญ่

ทันที แค่ใส่เสื้อลำลองสบาย ๆ อิ่งเป็นเสื้อยืดแบบปาก
หรืออกกลมได้ อิ่งสุขขึ้นอีกอัตรา โชคดีที่หนูไทย
หันมาตามสมัยนิยมเลื่อนพระราชทานซึ่งหมายรวมใน
หลายโอกาส แต่บางครั้งหลักเลี่ยงไม่ได้ก็ต้องหันไป
หาชุดเก่งส์ไทร์บูรพาตามความนิยมของสังคมชั้นเดิม

วิธีผูกเนคไทก็มีให้เลือก กันต่าง ๆ ตามความ
ชอบส่วนตัว แบบอังกฤษปมเล็กเรียนแน่น แบบ
อเมริกันพัน 2 ทบ ปมใหญ่หนา วัยรุ่นผูกห้อย
ให้ชายเหลือมกันมากหน่อย หรือไม่ติดกระดุมเม็ด
บนสุด ปล่อยปอกตามสบาย ห้อยเนคไทลงให้
ดูเหมือนไม่จริงใจ แต่นั้นแหละคือสิ่งที่อยากให้เป็น
หรือเอาชายไว้ไปพาดไฟล์ อีกด้านหนึ่งปะรอยไว้
ข้างหน้าจะให้ดูรั้งกุณกระฉับกระเฉงกีอาชา
เห็นเข้าไปในอกเสื้อ โผล่ให้เห็นประมาณ 6–8
นิ้วพุต ถ้าเนคไทสีเรียบ หรือลายไม่สะคุคต่า จะ
หาเข็มกลัดเท่า ๆ มากลัด จะช่วยให้ดูพร้อมดีขึ้น
ซ้ำยังไม่ปลิวใส่เวลาโดยนลอมอีกด้วย ชายเนคไท
ตามปกติจะอยู่ระดับพอดีหรือเหนือขอบเข็มขัด
เล็กน้อย เวลาเอื้อมตักอาหารบนโต๊ะควรระวัง
ชายเนคไทที่มักจะ方言ไปชิมอาหารที่อยู่ในจาน
หรือชามตรงหน้า จะทำให้ดูเป็นคนไม่มีระเบียบไป
เบื้องเนคไทเปลี่ยนเป็นหุ่นกระด่าย มีให้เลือก
หลายรูปร่าง ทั้งเป็นใบวัสดุป้ายแหลม ปลาย

ตัดตรง หรือมน ขนาดเล็กใหญ่ ข้อน 2 ชั้น หรือ
ชั้นเดียว ธรรมชาติ ๆ ตามแต่สนใจ หุ่นกระด่าย
จะดวงกว่าเนคไทตรงที่มีสายยางรัดใต้คอปักเสื้อ
หรือมีที่เห็นบังดูมปักเสื้อให้เสร็จสรรพ พกใส่
กระเป๋าเสื้อเช็ตไปไหน ๆ ได้ไม่ยับ จะให้เปลก
ไปอีกเป็นแบบคาดคาดอยหน่อย ๆ ก็ใช้เชือกรูดมี
ปลอกหนังหรือโลหะเก็บ หรือถ้าเป็นหนูนุ่มสำอาง
จะหาเข็มกลัดพลอยอันโตสีต่าง ๆ ติดแทนกีจะดูลดลง
ไปอีกแบบ หากไร้ใกล้มือไม่ยกใจก็ผ้าเช็ดหน้า
ลายเปลกผืนใดของคุณนั้นแหละ บรรจุผูกเป็น^{ไป}
ใบหอยชา ใช้เข็มซ่อนปลายกลัดกีดูเท่แล้ว ถ้า
สาวในบ้านมีใบหรือริบบินสี ๆ ผูกผມ ขออีนมามา^{ใบ}
ผูกเป็นใบหอยชาบาน ๆ ก็ไปงานกลางคืนระหว่าง
คนกันเองได้แล้ว

ถ้าสังเกตให้ดีแล้ว จะเห็นว่าแฟชั่นเนคไท
วนไปเวียนมาคล้ายกันแฟชั่นเสื้อผ้าของผู้หญิง คือ^{กี}
เรียกได้ว่าเป็นวัฏจักร อย่างกระโปรงสั้นหรือยาว
สลับกันไปมา เมื่อยาวมากจนเบื้องกีอยู่ ๆ สั้นขึ้นไป
พอสั้นถึงที่สุดกียาวลงมาใหม่ กระโปรงมินิหรือ
ที่สาวใจกล้าใส่ขนาด micro ตัวจิวสั้นจู่ ใจรุ่งร่วง
ขาวเรืองงาน เหมาะสำหรับวัยรุ่นของสาย เมื่อ
เกือบ 20 ปีที่แล้ว (ราวปี ค.ศ. 1970–1974)
บุมสุดขีด ทั้งน่องลีบ น่องนักฟุตบอลใส่กันเกร่อ
หลังจากนั้นกีเริ่มยาวลงมาเรื่อย ๆ พอยี 1985 กี
รุ่นขึ้นไปอีก กระโปรงสั้นกลับมากทันสมัยอีกครั้ง
ให้คนรุ่นใหม่ได้ใส่oward โฉมบัง ภรุณที่แล้วกลับ
เป็นคุณแม่คุณป้ากันหมดแล้ว

เนคไทรุ่นพระเอกภาพยนตร์รื่องวิมานลอย
(คลาก เกเบิล) ยังหนู กว้างเหมือนใบพาย นิยม
ลายเสียง ๆ ยาวถึงเอว สมัยหลังเริ่มเล็กลงจนเหลือ
แค่ 1 นิ้วเศษ ๆ ก็มี เหมาะสำหรับหนูนุ่มน้อย ดู
ไม่เกะกะและคล่องตัวดี ชายเนคไทก็มีรูปร่าง
เปลี่ยนไป มีให้เลือกมากขึ้น แทนที่จะเป็นหลายแหลม
เป็นสามเหลี่ยมหัวกลับ ก็มีปลายตัดตรงหรือปลาย

เฉียง ทุกวันนี้ทุกแบบตั้งแต่เก่าและใหม่ก็มีให้เลือกตามความพอใจแล้วแต่อารมณ์ที่คุณอยากระดับ หรือจะเปลี่ยนบุคลิกด้วยเน็คไทเวลาไปงานต่างๆ ว่าจะกัน ก็จะได้ไม่เบื่อ

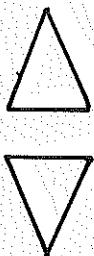
คุณผู้ชายบางคนชอบมีเน็คไทไว้เลือกเยอะ ๆ ถือเป็นการสะสมไปเลย ยิ่งผู้ที่ต้องใส่เครื่องหมายเน็คไททุกวัน และที่ทำงานจำต้องเสื้อให้สุภาพแค่ไหน ฟ้า น้ำ แม่ดอกลาย ได้ดีดหน่อยไม่ให้เดชา มักจะเน้นบุคลิก ด้วยเน็คไท เปเลียนสีเบลี่ยนลายทุกวัน บางคน แนะนำในตู้เป็นร้านน้ำได้ร่วมร้อยสัน แต่ก็มีเส้นกาง อยู่ไม่เท่าไร วนเวียนสลับผูกอยู่เพียงที่ถูกใจ เน็คไทคลาสสิกที่ทุกคนขาดไม่ได้ คือ ประเพณี สีเรียบชิริม เช่น สีดำ สีน้ำเงิน (กรมท่า) เท่า เพราะใช้ได้กับเสื้อเชื้อชาติไทย สีที่ไม่เคยเสื่อมความนิยมเลยก็คือลายทางเฉียงเป็นริ้วเล็ก ๆ และลายพิมพ์เล็ก ๆ สีกลมกลืน เพราะเหมาะสมสำหรับทุกโอกาส ใช้ไปทำงานก็ได้ ไปงานเลี้ยงก็ได้ ส่วนลายสีสด ดอยจะง ๆ ลายจุด เหล่านี้ดูลำลองสำหรับงานที่ไม่เป็นพิธีการมากกว่า นอกจากนี้ยังมีลายแฟชั่นซีที่นิยมกันเป็นพัก ๆ และแต่อารมณ์ของคนผูกและงานที่จะไปด้วย

ความสามารถครึ่งเดงตัวผู้ชาย ติ่งแรกที่สะกดตา เพราะเห็นเด่นชัดก็คือ เน็คไทนั้นเอง เน็คไทร์เป็นของฝากหรือของขวัญที่ผู้รับปลื้ม และผู้ให้ก็

ยิ่งปลื้มมากกว่าเมื่อเห็นอยู่ที่อกคนที่ตัวให้ หากเป็นคนที่เพิ่งจะسانความสัมพันธ์กันใหม่ ๆ อย่างน้อย ก็เป็นของที่อยู่ใกล้หัวใจมากที่สุด การให้เน็คไทอาจเป็นการสื่อความหมายหรือบอกความในใจได้ถ้ารับให้คุณ Ned พบร้าได้ก็เลือกเน็คไทที่เรื่องนั้นให้ แต่ถ้ายังไม่รู้ด้วยความจะแตกต่างง่าย ๆ

ผ้าไหมไทย ผ้าฝ้ายของเรานำมาทำเน็คไทได้สวยงาม ดูหรู นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาเมืองไทยล้วนแต่หลงใหลเน็คไทของเรากันทั้งนั้น เพราะเนื้อผ้าเป็นมันเรียบ สีสดสวย ลวดลาย มีให้เลือกมากมาย และที่สำคัญคือราคาไม่แพง เมื่อเทียบกับของเข้าใหม่ ๆ เราภูมิใจในการแต่งตัวแบบฝรั่งเข้ามา แต่หน้าตาเรายังเป็นไทยอยู่ดี จึงควรจะรักษาเอกลักษณ์ความเป็นไทยไว้ โดยใช้เน็คไทผ้าไหมหรือผ้าฝ้าย แทนที่จะไปซื้อของฝรั่งยี่ห้อหรู ยิ่งติดชื่อนักออกแบบดัง ๆ ราคาจะตกเส้นละเป็นพันบาท ลองมาอุดหนุนเน็คไท เมดอิน ไทยแลนด์ ไทยทำไทยใช้จะได้ช่วยไม่ให้ประเทศต้องขาดดุลการค้าเพิ่ม เงินก็ไม่รั่วไหลออกนอกประเทศด้วย

ถ้าปีใหม่นี้คุณยังไม่รู้จะให้อะไรแก่เพื่อนชาย หรือคนที่บ้านของคุณ ก็เลือกหาเน็คไทสีสวย ลายแปลกของไทย ๆ ให้ลักษณะสองเส้น อย่างน้อยเวลาเข้าไปจะได้คิดถึงคุณให้บ้าง

กว่าจะมาเป็น... น้ำหอม

“คุณอ้อ”

ท่านทราบหรือบ้างว่าน้ำหอมมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ
โครงเป็นผู้คิดค้นและรักษาให้น้ำหอม ใช้กันในโภภัตต์ได้
ย้อนไปในอดีต ดังแต่สมัยกรีกซึ่งบูชาเทพเจ้า
ตามวิหารต่าง ๆ ด้วยเครื่องหอมที่อยู่หน้าแท่นบูชา
 เพราะเชื่อว่าจะทำให้อยู่ยงคงกระพันไม่มีวันตาย
 ต้อมาในพระคัมภีร์ในเบลยังได้กล่าวว่า Yahvé^๑
 ได้สั่งให้โมเสสจัดตั้งแท่นบูชาที่มีเครื่องหอมวางอยู่
 เพราะกลิ่นหอมเป็นสิ่งที่ Yahvé โปรดปราน
 ในสมัยที่มาร์ค แอนโนนี นักพัฒนาเมือง Alexandrie
 (ในอียิปต์) ได้ คลีโอพัตราหาลูกทางที่จะไม่ต้อง^๒
 เป็นเซลลิสคราม ด้วยการใช้เสน่ห์เข้าล่อให้มาร์ค^๓
 แอนโนนีหลง ในขณะที่มาร์ค แอนโนนีข้ามเกือบถึง^๔
 ประเทศห้องบรรทม คลีโอพัตราภักดิรั่งให้สาวสนม
 จุดโคมไฟที่ปล่อยกลิ่นหอมระเหยดับบนคลื่นไป^๕
 ทั้งห้อง ที่พื้นก็ໂบรไวด้วยกลิ่นกุหลาบสีชมพูราวกับพรหม^๖
 พอมาร์ค แอนโนนี เปิดประตูมาก็โดน
 นะจังวังเหมือนต้องมนต์ หลงในรูป รส กลิ่น สี^๗
 จนถอนตัวไม่ขึ้น จากกลิ่นที่ไว้ความหวัง คลีโอพัตรา^๘
 กล้ายเป็นผู้กำชัยชนะเหนือหัวใจผู้พิชิตไปได้

ในการทรงกันข้าม คือแทนที่น้ำหอมจะใช้
 เป็นเสน่ห์มัดใจชาวบางคนได้ ก็อาจกล้ายเป็น

สิ่งที่ทำให้คนที่รักกันต้องเลิกร้าง ไม่หันกลับ
 มาดีกันเลยก็มี ตัวอย่างเช่น พระนางโจเซฟิน
 เมเดสิกนที่ ๒ ของจักรพรรดินโปเลียน โปรด
 กลิ่นหอมที่สกัดจากต่อมในตัว Kawang แต่ไปเลียน
 เกลือยกลิ่นนี้ที่สุด เมื่อโจเซฟินถูกขับไล่ออกจาก
 ตำแหน่งเมเดลิโอ กเนื่องจากไม่สามารถจะมีไหร่สิ
 ให้แกรเวชบลัลลังก์ฟรังเศสในสมัยนั้นได้ ก่อนที่
 พระนางจะขันสมบัติอพยพออกไปจากวัง ก็เอ
 น้ำหอมไปรடาเตียหัวทุกแห่งในปราสาท Malmaison
 ที่พำนักของนางและองค์จักรพรรดิ จนกำแพงยังคง
 ส่องกลิ่นหอมอีกเป็นเวลานาน โจเซฟินคงจะต้องใช้
 น้ำหอมเป็นปืนถึงทำให้กลิ่นฟุ้งกระจายอยู่อีกหลาย
 เดือน หลังจากที่ตัวจากไปแล้ว นำไปเลียนของก็จำต้อง^๙
 ทนเด็กเล่นพรวดแก้กลิ่นอย่างไรก็ไม่หาย จนกลิ่นเจางไปเอง

แต่ถึงจะมีความเป็นมาอย่างไร เริ่มตั้งแต่สมัยอียิปต์^{๑๐}
 โบราณมุคพาราห์ยังครอบครองจักรพรรดิ เรื่องมา
 งานถึงญี่ปุ่นตะวันออกกลาง จนถึงสมัยโบราณ โดยผ่าน
 ไปทางกรีกโบราณ ในบัวบันนี่น้ำหอมก็ยังตั้งหลัก
 ยึดกรุงปารีสเป็นศูนย์กลาง จนฝรั่งเศสได้ชื่อว่า^{๑๑}
 เป็นแดนน้ำหอมอันเลื่องชื่อ

ขวดน้ำหอม 150 กลิ่นที่เป็นที่นิยมกันมากทั่วโลก แต่ละกลิ่นต้องใช้ส่วนผสมอย่างน้อย 300 ชนิด ผ่านกรรมวิธีมาหลาย ถือเป็นสูตรลับที่มีการเก็บรักษาอย่างแข็งแรงพอๆ กันการบังคับประเทศาชีวะ

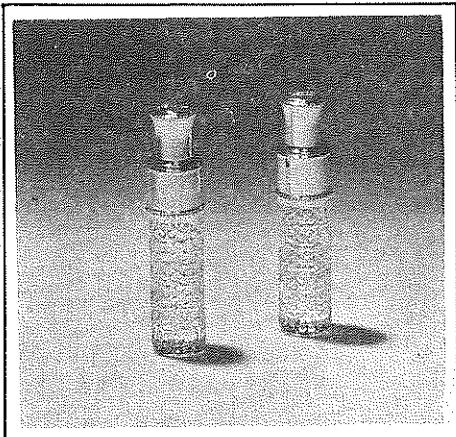
ในฝรั่งเศสเอง เริ่มตั้งแต่สมัยพระเจ้า Philippe Auguste ใน ค.ศ. 1190 ทรงสนับสนุนผู้ผลิตน้ำหอมให้ตั้งโรงงานขึ้นที่เมือง Grasse ทางใต้ของฝรั่งเศส การที่คนฝรั่งเศสรู้จักและนิยมใช้น้ำหอม ทำให้มีเงินหมุนเวียน และทำกำไรให้ประเทศมากนายในสมัย Moyen Age น้ำหอมใช้เป็นยาฆ่าเชื้อโรคระบาด เช่น กานพลู เพราะส่วนประกอบส่วนใหญ่ของน้ำหอมคือแอลกอฮอล์ ในสมัยเรอแนنسของ (Renaissance) น้ำหอมเป็นขบวนการอย่างหนึ่งในการวางยาพิษ ที่พระนาง Catherine de Medicis ถือเป็นสูตรลับ ในสมัย Regence น้ำหอมทำเป็นครีมเหนียวบันเป็นก้อน ใช้แขนตามเพดานส่งกลิ่นหอมไปทั่วห้อง ในสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ซึ่งเป็นยุคเฟื่องฟูทรัพย์ น้ำหอมใช้เป็นเครื่องประทินโภค ควบคู่กับแฟชั่นการแต่งกายแสดงถึงรสนิยมอันสูงส่ง ในสมัยโอลิเวียน ตัวจักรพรรดิอง

ชโอล์มตัวด้วย Eau de Cologne สุภาพสตรีในสังคมชั้นสูงบางคนต้องอาบน้ำที่ผสมด้วยกลิ่นสตรอเบอร์รี่และผลไม้บางชนิด

ในปี 1828 Pierre-François Guerlain เปิดร้านที่ถนน Rivoli (ใกล้พิพิธภัณฑ์ Louvre) ตามมาด้วย Roger Gallet, Bourjois เจ้าของ Soir de Paris ที่เคยชิดติดตลาดเมืองไทยสมัยคุณแม่มัจฉา แล้ว Molinard ก็เป็นอีกยี่ห้อหนึ่งที่ดังไม่แพ้กัน ปารีสจึงกล้ายเป็นญี่นาในด้านน้ำหอม ตั้งแต่นั้นมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน Guerlain ได้รับใบประกาศนียกรัฐบาลให้เป็นผู้ดูแลน้ำหอมแก่จักรพรรดินี Eugénie มเหสีของนโปเลียน พระราชน后อย่างคุ้นเคยโดยได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าประจำ Guerlain เช่นเดียวกับพระราชินีชาติอื่นๆ ในยุโรป

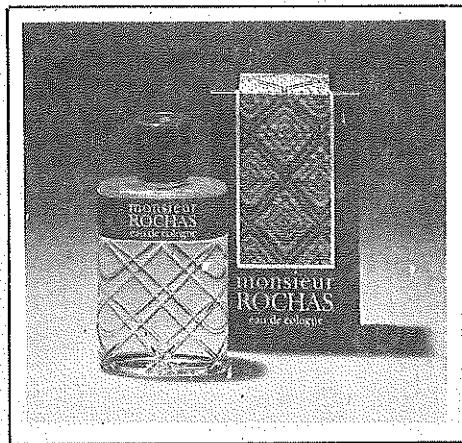
นักเขียนและกวีก็หลงใหลกลิ่นน้ำหอมไปด้วย Balzac นักเขียนใหญ่แห่งฝรั่งเศส ให้คุณ

ปรุงน้ำหอมกลิ่นพิเศษสำหรับตัวเองโดยเฉพาะ Baudelaire กวีเอกแห่งยุค ก็แต่งกลอนชื่อว่า กลิ่น Exotique แม้กระหังหนังสือพิมพ์ที่ออก จำเพาะให้กับพระน้ำหอมเสียห้อมผู้ แฟชั่นเปลี่นไปตามกลิ่นน้ำหอม และน้ำหอมก็ตามแฟชั่นเป็นวงจร ที่แยกกันไม่ออก ซึ่งเตือนคนแรกคือ Worth เริ่ม ออกแบบเสื้อให้เข้ากับกลิ่นน้ำหอม ความก้าวหน้า ทางด้านวิทยาศาสตร์และเคมี ทำให้การน้ำหอม ซึ่งเริ่มจากกิจการเล็ก ๆ ในครุภัณฑ์ กลายเป็น อุตสาหกรรมใหญ่ น้ำหอมมีส่วนประกอบมากมาย

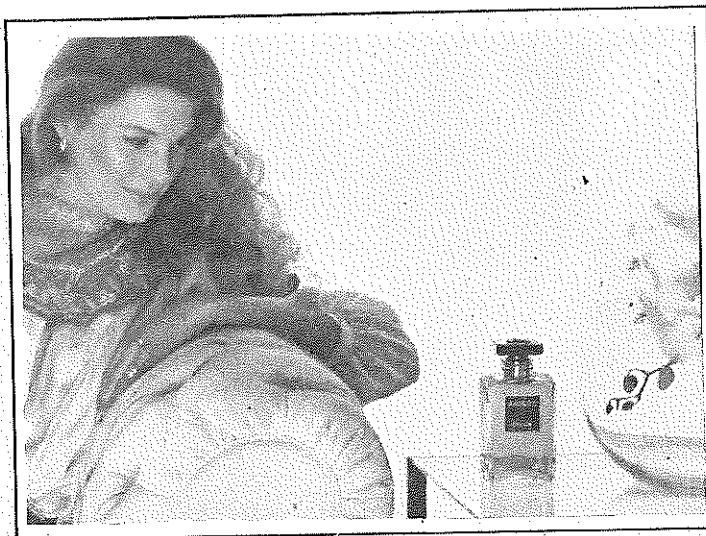

ในปี 1910 Coty ผลิต Origan น้ำหอมกลิ่นใหม่ดังไปทั่วโลก โดยใช้ส่วนผสมจากเชื้อราที่ขึ้น ตามต้นอิอง บรรดาช่างเสื้อใหญ่รุ่นเก่า เช่น Chanel, Dior, Lanvin, Ricci, Patou Hermès ก็รู้แจ้งทันทีว่าน้ำหอมกำลังจะครองโลก ถือเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ควบคู่ไปกับการแต่งกาย ช่างเสื้อรุ่นใหม่ ๆ เช่น Yves Saint Laurent Lagerfeld, Sonia Rykiel ก็ลับแనวความคิดนี้ ผลิตน้ำหอมօอกมาคู่กับแฟชั่นเสื้อต่าง ๆ ด้วย ต่อมาริษัทเครื่องสำอางยักษ์ใหญ่ เช่น I'Oréal, Lancôme, Courrèges ก็หันมาสนใจผลิตน้ำหอม อย่างจริงจัง ทุกวันนี้พวกรช่างเสื้อสำเร็จรูป ก็เริ่ม

ผลิตน้ำหอมจำพวกน้ำหอม เช่น Cacharel, Révillon Léonard แม้กระทั่งบรรดาพัฟผูลิตสินค้าอื่น ๆ เช่น Lacoste เจ้าของสีสือยีดตราจระเข้ และ ร้านเครื่องเพชรพลอย เช่น Van Cleef, Cartier ก็หันมาทำน้ำหอมขายกับเข้าบ้าง ดารารัง เช่น Delon, Trintignant ก็ใช้ชื่อเป็นเครื่องมือหากิน ผลิตน้ำหอมօอกมาขายได้ที่เดียว

Paul Valéry กวีคนสำคัญของฝรั่งเศส ได้เปรียบเทียบว่า “สตรีที่ไม่ประพรน้ำหอมนั้น ไร้อناคต” ผู้หญิงบางคนใช้น้ำหอมเพื่อความสุข ของตัวเอง เพราะน้ำหอมเป็นเพื่อนคู่ใจที่ดี ทำให้ ผู้หญิงมีความมั่นใจในตัวเอง บางคนก็คิดว่าจะช่วย ปรุงเสน่ห์ดึงดูดเพศตรงข้ามໄได้ ความนิยมกลิ่นหอม เปเลี่ยนไป จากสมัย古時候ที่ชอบกลิ่นที่ชวนให้ระลึกถึง ตะวันออก คือหอมอุน กล้ายเป็นกลิ่นหอมสังเคราะห์ จากดอกไม้ หรือกลิ่นแร่ใจอื่น ๆ บางคนก็ชอบ กลิ่นไดกลิ่นหนึ่งเป็นกลิ่นประจำผู้ แต่บางคนพอ รู้ว่า “คนพิเศษ” หรือผู้กลิ่นชิดชอบกลิ่นไหน ก็ใช้กลิ่นนั้นเป็นประจำ วิธีใช้ก็ต่างกันไป บางคน ฉีดตามจุดต่าง ๆ ในร่างกาย เช่น หลังใบญู ต้นคอ ไหล่ อก ข้อพับแขน ขา เพราะตามหลักสรีรวิทยา เป็นจุดที่มีอุณหภูมิสูงและอับที่สุดในร่างกาย บางคน ชอบแตะด้วยปลายนิ้ว ส่วนบางคนแทนจะซีลอมทั่วตัว

บ้างคนใช้หยดในอ่างอาบน้ำ ก็ลิ่นออกไม่ทันยังกัน มากก็มี มะลิ กุหลาบ ดอกไม้ป่า หลาภพันธุ์ แม้กระทั้งเครื่องเทศบางชนิดก็ใช้เป็นส่วนผสมของน้ำหอมบางสูตร อย่างเช่น อบเชย ยี่หร่า ลูกจันทน์ กลิ่นหอมที่สักดิจัตต์ต้มสัตว์บางชนิด เช่น ชะมดเช็ด กันนำมาเป็นส่วนผสมน้ำหอมได้ดีเช่นเดียวกัน

น้ำหอมกล้ายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันไปแล้ว คุณผู้อ่านคงจะเห็นว่าตามห้างสรรพสินค้าทุกแห่งจะมีแผงขายน้ำหอมนานาอย่างกันเป็นล้านสัน และรู้สึกว่าจะมีสูกี้ค้าประจำอุดหนุนกันมากพอควร ถึงแม้น้ำหอมจะมีราคาแพง แต่ก็ถือเป็นของที่มีเพียงที่ขาดไม่ได้สำหรับบ้างคน ผู้รักษาเจ้าแห่งน้ำหอมก็มีคู่แข่งมากมาย ห้างอเมริกา ญี่ปุ่น จีน ต้องคำนึงถึงคุณภาพมากขึ้น น้ำหอมจะต้องมีกลิ่นติดทน ไม่ระเหยง่าย กลิ่นไม่ซ้ำ น้ำหอมบางชื่อต้องใช้ส่วนผสมถึง 300 ชนิด บางกลิ่นต้องอาศัยเอกลักษณ์ตัวบุคคล เช่น Coco ของ Chanel ที่เพิ่งออกใหม่ “จูนก่อง” คนหนึ่งต้องไปนั่งๆ นอนๆ ในอพาร์ทเม้นท์ของ Coco Chanel อุ่นหายวันหลายคืน เพื่อจะได้มีแรงบันดาลใจคิดหา

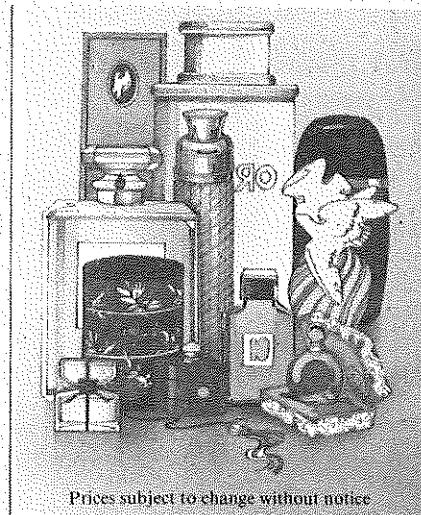
กลิ่นพิเศษเฉพาะตัว นำมาทำน้ำหอมชื่อ Coco นี้ให้ได้

เรื่องของขวดก็ต้องสวยงาม มีการออกแบบเป็นพิเศษให้ดีดูดี ถูกค่าคราวแก่การเก็บรักษา บางยี่ห้อก็รักษาสัญลักษณ์ของบริษัท เช่น Chanel จะต้องเป็นสีดำ ขอบทอง Dior ใช้สีเทา–ดำ ขาว Yves Saint Laurant ใช้สีทอง Rochas Ricci และ Hermès ก็มีแบบเฉพาะของตัวเอง

เนื่องจากน้ำหอมทำรายได้ จึงมีการลองเลียนแบบกันต่างๆ นานา บางประเทศในอเมริกาได้เอเชียตีนญี่ปุ่น ที่ได้หัวน้ำ อะโอดีนีเซีย ใช้ขวดเดิม แต่บรรจุของปลอม บางแห่งก็หลอกผู้ซื้อที่ไม่รู้ดี น้ำหอม Chanel จะกล้ายเป็น Chenel Chapel, Nachel, Rachel, Dior เป็น Diore, Dori, Joy กล้ายเป็น Yoj น้ำหอม Lacoste มีของปลอมออกขายก่อนที่ของจริงจะออกวางขายเสียอีก บริษัทดังๆ ต้องเสียเงินเป็นจำนวนมาก จ้างนักสืบคดอยเสาะหาแหล่งผลิตของปลอมเพื่อนำมำทำลาย เพราะทำให้เสียชื่อเสียงอย่างที่เราๆ ท่านๆ ก็เคยได้ยินอยู่แล้ว ถึงแม้จะน้ำหอมก็ต้องเลือด流ดสายตาไปได้

เมื่อได้รู้ประวัติความเป็นมาเบื้องหน้าและ
เบื้องหลังของน้ำหอมนานาประเทศพอสมควรแล้ว
ท่านผู้อ่านเลือกชนิด กลิ่นและยี่ห้อน้ำหอมที่จะ
ประพรอมให้ตัวเองหรือเป็นของขวัญให้คนรอบข้าง
ในโอกาสอัน “พิเศษ” ได้หรือบังคับ

Prices subject to change without notice

បារិយាយនាគត ແຫ່ງ ດីលាបេយ

“ច. 82”

ช่วงระยะเวลาท่องเที่ยว ซ่างเป็นช่วงที่เรา ปลดปล่อย ปลดปล่อยความเครียด ปลดปล่อย อารมณ์ไปกับสิ่งแผลๆ ใหม่

เรากิน เราเที่ยว และเรารักซื้อ ของแปลง ของใหม่และอาจจะเป็นของเก่า เราไขว่คว้าความ สุขทุกรูปแบบจากช่วงระยะเวลาหนึ่น

บางท่านสนุกับการได้ชิมกับกิจกรรม ได้รู้จักคนแปลกดินศิลปะและวัฒธรรมในรูปแบบ ที่แตกต่างจากเรา

บางท่านสนุกับการได้ดันพบรสชาติของ อาหารตามถิ่นที่ท่านผ่านไปประสบการณ์แปลงๆ ใหม่ๆ ซ่างคุ้มค่ากับเงินและเวลาที่ต้องเสียไป

บางท่านมีความสุขที่สุดในการจับจ่ายร้อยของ เชอซื้อทุกอย่างที่ขวางหน้า ในกรุงเป้าถือมีรายชื่อ สิ่งที่จะต้องซื้อยาวเหยียดหนึ่งเดือนก่อนเดินทาง บางท่านหื้อไปคิดไป ได้ร่ำรวยราคานะ บางท่าน เพียงสนุกับการชิมมองหัวใจขาย วางแผน ไว้ตามถูกกระจาหน้าร้าน เพียงแค่นี้ก็สุขสุดขีดอยู่แล้ว

ประเภทหลังนี้เป็นประเภทที่มีความสุนทรีย์ ในการมั่นเพาะะในการทัวร์ หากหรือเจิดประเภท

ในยุโรปในครั้งนั้น เขาและหล่อนจะได้พิมพ์โซវ ตินค้า การโฆษณาสินค้าทุกรูปแบบในนานาประเทศ ที่ผ่านไป

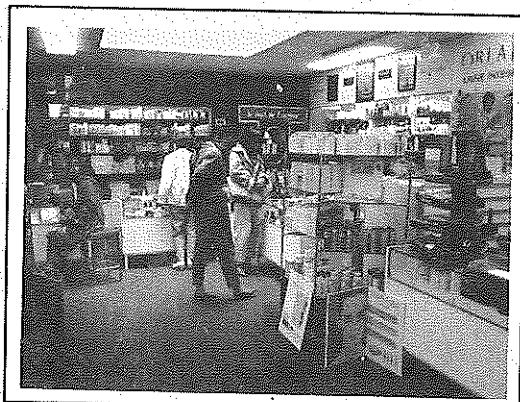
แต่ละประเทศต่างมีของดีที่จะอุดโฉนดกันไป สมมติว่าคุณท่องยุโรปสัก 5-6 ประเทศ คุณผ่านอิตาลี ของที่คุณจะต้องซื้อคงมองๆ อาจจะ เป็นเครื่องหนัง เครื่องแก้ว ของตกแต่งบ้าน คุณจะ เข้าสิวิสแนนนอนที่ศูนย์การค้าต่างๆ ให้เก็บยังสักที่นี่ ไม่ได้ ประเภทที่จะซื้อแนวหวานตราหมีมาฝากลูก ฝากหลานคงจะไม่มีใครประพฤติปฏิบัติกัน

อสเตรียไม่ค่อยดังในเรื่องสินค้าประเภทใด ประเภทหนึ่ง ทำนาอาจจะเจอ เครื่องแก้วเจ็บนัย ถูกใจสักชิ้นสองชิ้น คราวๆ ไปที่นั้น เพื่อซื้อ อาหารประเภทกิน หลายคนเดิ่งใจที่ได้ไปนั่งฟังดนตรี ที่พระราชวังเชินบูรุน หรือที่โอลิฟร่าแห่งเวียนนา เสียงดนตรีอันไพเราะในสถานที่อ่อนหวานและ หล่อหวาน สิ่งนั้นแหลกที่ขาดไม่ได้

ถึงเมอร์มันนะไรๆ มันคุ้ดตันๆ ไปหมด ถนน สายใหญ่ ตึกแข็งแรง ขนาดบึงก้อนใหญ่ ไส้กรอก ชิ้นโต สาวงามหน้าตาเป็นลูกตำลึงสุก ที่เก็บร่วง

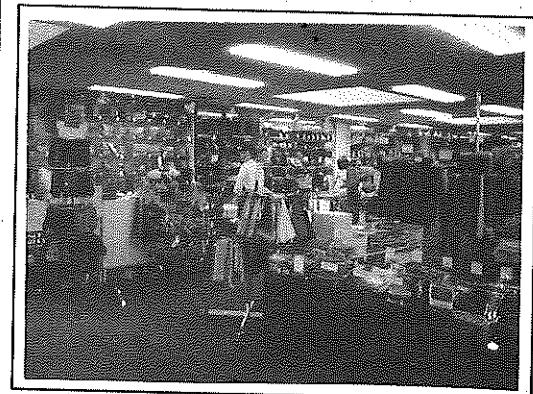
อันสวยงามได้แค่สิบกว่าปี หลังจากนั้นตัวโครงสร้างเครื่องซั่งน้ำหนักนั้นหรือ เมินเสียงเดอะไครไปถึงเยอร์มันหมายมั่นปั้นมือ จนชื่อเครื่องเสียงสักชิ้นสองชิ้น แต่ถ้าคำนวณระยะทางที่จะขึ้นเขาลงห้วยต่อไปข้างหน้าอีก เขาผู้นั้นจึงต้องคิดให้รอบคอบ

**จากเยอรมันมุ่งเข้าสู่ฝรั่งเศส โดยเฉพาะ
มุ่งตรงสู่ปารีส**

สุภาพสตรีท่าทางกระสับกระส่าย เปิดกระเปาถือนั่งอ่านรายการที่จะซื้อ แค่น้ำใจความสุข ก็เกิดขึ้นแล้ว สำหรับผู้ที่ยังตื่นนอนที่อยู่ เหลียว ช้ายแลขวางมีความสุข แค่ได้ชมสินค้าที่วางไว้ จัดไว้อย่างมีศิลป์คุ้มค่าอีกเช่นกัน สุภาพบูรุษท่านหนึ่งมีความประยิ้มว่า “ใช่ ที่กรุงเทพฯ ขายทุกอย่างที่ปารีสมีขาย แต่การซื้อของสักชิ้น ในร้านรองที่ตกแต่งอย่างมีรสนิยม เช่นนี้จากนครปารีส เป็นสิ่งที่ต้องเก็บความรู้สึกไว้จนตาย” เขากล่าวด้วยเสียง沙哑

ที่ปารีสคุณจะพบเจ้ายื่นของได้อย่างสนุกเมื่อ หากคุณเป็นคนรักสวยรักงามและมีรสนิยมดี ปารีส เป็นศูนย์กลางของแฟชั่นและศูนย์กลางของความงาม ทางศิลปะอีกด้วยสาขา คนฝรั่งเศสเป็นคนรักสวยรักงาม และคนฝรั่งเศสแบบทุกคนมีศิลปะมาก บ้างน้อยบ้างอยู่ในตัวตน

การโซร์สินค้าให้เต็ตามุก肚 ให้คนเห็นคุณค่า มิใช่การนำของทุกชนิดทุกประเภทมาวางสุม ๆ กัน นั่นมิใช่สิ่งที่ถูกต้องนัก การตกแต่งหน้าร้าน และในขณะนี้ในร้าน เขาเรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า 디ไซเพลย์ ส่วนภาษาฝรั่งเศสเรียกว่า วีทริน ถ้าตกแต่งเฉพาะในตู้กระจกหน้าร้านเราเรียกว่า วินโดว์ดิไซเพลย์ ได้เห็นการตกแต่งดิไซเพลย์ ในปารีสแล้วต้องยกนิ้วให้จริง ๆ

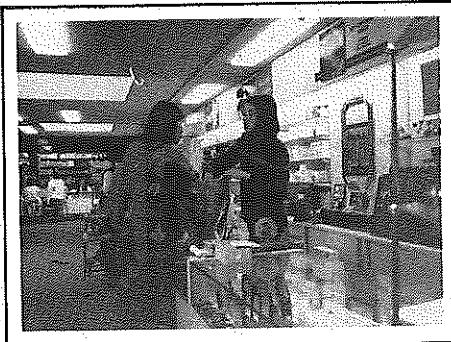
การตกแต่งดิไซเพลย์เป็นศิลปะแขนงหนึ่ง ในสถาบันการศึกษาทางด้านศิลปะ มีภาควิชาหรือแผนกวิชา ว่าด้วยดิไซเพลย์โดยเฉพาะ อีกเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของนิเทศศิลป์ หรือพาณิชย์ศิลป์

การศึกษาเล่าเรียนทางด้านการตกแต่งในฝรั่งเศสมีมากมายหลายสาขา ถ้าคิดจะทำละครสักเรื่องหนึ่ง เขาจะใช้นักตกแต่งหลายประเภท มิใช่ข้าพเจ้ายทำได้หมด นักตกแต่งจาก ออกแบบเครื่องแต่งกาย ตกแต่งไฟ วิศวกรรมทางเสียง นักออกแบบการโฆษณา ศูนย์บัตร ไปสเตรอร์ แต่ละงาน ใช้ผู้มือกันสุดเหวี่ยง

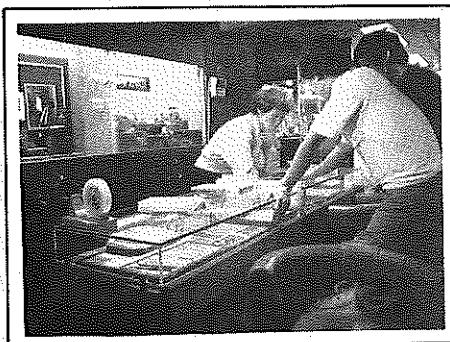
นักตกแต่งดิไซเพลย์เองก็มีหลายประเภท และต้องร่วมเรียนกัน การจะเป็นนักออกแบบและตกแต่งดิไซเพลย์นี้ น่าจะต้องมีคุณลักษณะ 2 ประการ คือ ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการที่ฝรั่งเรียกว่า ‘Creation’ และ ‘Imagination’ นอกจากนั้น

ต้องเป็นนักปฏิบัติได้ด้วย ออกแบบได้ ลงมือทำแต่ง เองอิก ซึ่งส่วนใหญ่ในคราฟต์ส ร้านรวมที่ตกแต่ง กันอยู่ มักจะมีนักออกแบบ และตกแต่งประเภทที่ ทำได้ทั้งสองงานกันทั้งนั้น

การเปลี่ยนผ่านดีไซเนอร์มักระเบลี่ยนตามฤดูกาล ตามกาลเทศะ เทศกาลต่าง ๆ เป็นต้น

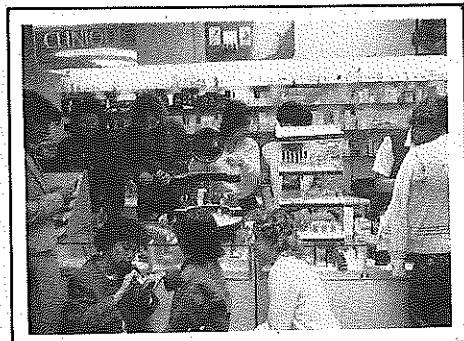

ร้านรวมแต่ละแห่งมีลักษณะเฉพาะในการตกแต่ง โดยเฉพาะการเลือกสี สไตล์ รูปแบบ อักษร วัสดุ ที่นำมาใช้ ความคิดของผู้ตกแต่งช่างโดยแล้ว ผ้าดิบ จันแทนจะไม่เชื่อสายตาว่าจะมีสักวันหนึ่ง หรือไม่ที่ความคิดของเข้าจะเห็นด้วย “ไม่เหลือ อะไรเลย...

ความสำเร็จของเขามิใช่คำชมของเจ้าของร้าน และคนที่ผ่านไปผ่านมาว่าเขาจัดดีไซน์เพอร์ฟีสูงมาก ความสำเร็จของเขาก็ย่อมที่ยอดของการขายในแต่ละ

เดือน ขอให้เชื่อเดียวเป็นความจริง เพราะเรื่องอะไร ที่เข้าจะจ้างนักออกแบบตกแต่ง เดียวเงินเสียทอง มากมาย ผลงานของเขาน่าหลานีคือส่วนหนึ่งของ แผนงานโฆษณาที่สวยงามยับยั้งใจ

ในถิ่นโก้ ๆ หรู ๆ ของปารีส การตกแต่ง หน้าร้านมีลักษณะเฉพาะอีกเหมือนกัน โชว์สินค้า โชว์ความงาม ราคาค่าງวดไม่ต้องบอก เพราะคน ที่ไปมาในย่านนั้น ถิ่นนั้น เขามีทางที่หาซื้อสินค้า เหล่านี้ได้

ในถิ่นนักเรียน ถิ่นธรรมชาติ คนเบี้ยน้อย หอยน้อย นักออกแบบคนหนึ่งให้ความคิดว่า “ผม จะวางแผนให้พื้นที่ว่างมาก ๆ เช่น กองเสือยีด กองโถ สินานานิด แน่นอนครับลูกค้าผมเป็น พวกลั่นรุ่น เขารับสีสัน เขารับการเลือกเข้าของ ความเป็นอิสระ” แน่นอนที่สุด ขายเป็นแท่นเท่า

จำได้ว่าในการตกแต่งประเพณีจะมีการแต่ง เสียง คลอโซตประสาท หั้งรือกหั้งดิสโก้ระเบียง สร้าง บรรยากาศอีกรูปแบบหนึ่ง คระจะเดันไปซื้อไป ในปารีสก็ไม่มีคร่าว

นายมาร์ซียา นักออกแบบตกแต่งของห้าง สรรพสินค้ากาเลอรี ลาฟ่าแย特 แห่งนครปารีส ก่อจิต ภารกิจ การออกแบบ ในการตกแต่งห้างสรรพสินค้าของเขาว่าเขาจะต้องศึกษาภัยบริษัทห้างร้าน ที่ส่งสินค้ามาจำหน่ายในห้างของเขาว่าจะมีแนวโน้ม ในแต่ละปีเป็นอย่างไร แล้วมารคิดคำแนะนำการออกแบบ และการใช้เงินสำหรับการนี้ เราจะหาหัวเรื่อง สังคมและเฉพาะของการตกแต่งในแต่ละฤดูกาล เอาไว้ ร่างแบบ ทำหุ่นจำลอง เปิดประมูล ให้กับ บริษัทที่ทำหน้าที่รับเหมาอางานออกแบบไปทำ ตั้งที่ขาตรະหนันก็คือการเลือกวัสดุที่จะนำมาใช้ ควรเป็นวัสดุที่นานา ฯ ง่ายต่อการตกแต่ง และสำคัญ ต้องถูกด้วย การตกแต่งห้างสรรพสินค้าใหญ่ ๆ นั้น งานออกแบบเป็นงานที่ทำเป็นกลุ่มก้อน มิใช่งานเดียว ๆ เมื่อผู้รับเหมารับไปทำแล้ว แน่นอนที่สุด นายมาร์ซียา จะต้องดูแลอย่างใกล้ชิด แผนงาน ทุกสิ่งเรียบร้อย เขา ก็จะไปเชิญทุนรูปแบบของเขามาจัดตั้ง คุณทราบหรือไม่ว่า ที่ห้างแห่งนี้มีหุ่นโชว์ ออยู่ในสต็อกถึงเจ็ดร้อยตัว หุ่นผิวสีขาวใช้สำหรับ ดูดูหน้าและถูกนำไปใช้ผลิ หุ่นเต้นเข้มสีเหลืองนี้ใช้สำหรับ โชว์ผลิตภัณฑ์หน้าร้อน

ห้างสรรพสินค้าแห่งนี้มักจะคุยอยู่เสมอว่า เขาจะเป็นห้างเดียวที่ตกแต่งได้ล้ำยุคโดยเฉพาะ การตกแต่งหน้าที่ศาลาคริสต์มาส คร. ฯ ก็สูงได้ ลงมาพังความคิดเห็นของเขาระและเรื่อง ที่ออกความเห็นกับดิสเพลย์ในนครปารีส

hero : ฉันไม่เห็นด้วยนะอย่างไรเลย ที่จะเดินดู ร้านรวงเป็นข้าโมง ๆ

she : วิเศษจริง ๆ หน้าร้านขายของเก่าข้างกับ ชั้นของพิพิธภัณฑ์น้อย ๆ มาให้เราได้ยั่ง

พ่อน้ำผู้นำรัก :

ใกล้ ๆ คริสต์มาสผมจะพาเธอ (ภรรยา) มาดูของตามหน้าร้าน จากร้านนี้ไปร้านโน้น ผมจะสังเกตปฏิกริยาของเธอ ว่าเธอพึงพอใจ กับสิ่งใด คุณเชื่อไหมครับ ผมไม่เคย พลาดเลยในการห้ามองให้เธอ (น่าอิจฉา จริง...!)

we : โอย! จะบ้าตามอยู่แล้ว เลือกที่มาโชว์หน้า ห้องเสื้อ แกลลереี้ยงโถโนนร ทำไม้มันเฉี่ยว ดูดูคาดมาดใจฉันอย่างนี้แต่ให้ตายเดด ไม่รู้ จะมีบัญญาหมายแต่งได้อย่างไร?

เมื่อคุณไปถึงปารีส คุณอาจจะเป็นเหมือนเรา เข้า หรือเรา โปรดจัดประเพณีของคุณเองก็แล้วกัน นะครับ

อะไรใหม่? ในปารีส

จัรัสพวรรณ ชาครุค*

ก่อนอื่นผู้เขียนขออนุญาตให้ความหมายของคำว่า "ใหม่" ว่าเป็นสิ่งที่ผู้เขียนไม่เห็นเมื่อคราวไปปารีสครั้งที่แล้ว คือเมื่อปี พ.ศ. 2525 หลังจากนั้นมีอีกโอกาสกลับไปปารีสอีกครั้งและได้ไปเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่แปลกตาไปจากเดิม จึงขอเล่ามาให้เพื่อนครูด้วย ทราบข่าวความเคลื่อนไหวอันแปลกใหม่ และคิดว่า สิ่งเหล่านี้คงจะเป็นประโยชน์แก่การสอนของพวกเราได้บ้าง ดังต่อไปนี้

โทรศัพท์ เดิมเลขหมายโทรศัพท์ในปารีส จะมีเจ็ดตัว โดยเขียนแยกเป็นกู่มุงดังนี้ 721-68-30 แต่หลังจากปลายปี 2528 ประมาณเดือนตุลาคม เป็นต้นมา ได้มีการเปลี่ยนเป็นเลขแปดตัว ตามธรรมดากาของเมืองที่ขยายว้างขึ้นและมีคนขอเลขหมายใหม่มากขึ้น วิธีการของเขาง่ายมากและไม่ทำความยุ่งยากให้แก่ครอเรลในการจัดตั้งกับคนคุ้นเคย คือ เข้าเดิม "4" ตัวเดียวลงไปหน้าเลขหมาย เก่าเท่านั้น และเปลี่ยนวิธีเขียนแบบใหม่เป็นคู่ ๆ เช่น 34-21-68-30 วิธีอ่านคือ quarante-sept/vingt-et-un/soixante-huit/trente. ก่อนเปลี่ยนมาก็ประชาสัมพันธ์ให้ทราบทั่วทั่ว กับพอถึงวันที่กำหนดเปลี่ยนเลขหมาย ทุกคนก็โทรศัพท์กันเหมือนเคย ไม่ได้โกลาหลเหมือนบางแห่ง

การโทรศัพท์ของฝรั่งเศส ก้าวไปถึงการใช้ดาวเทียมในการติดต่อสื่อสารกับทั่วโลกนานา民族 เราอาจจะโทรศัพท์ทางไกลจากฝรั่งเศสถึงกรุงเทพฯ ไม่ว่าจะเป็นจากตู้โทรศัพท์สาธารณะ โทรที่บ้าน หรือที่ทำการไปรษณีย์โดยใช้รหัส 19-662+เบอร์ โทรศัพท์ของกรุงเทพฯ ทั้งเจ็ดตัวของบ้านที่เราต้องการติดต่อ เสียงกริ่งโทรศัพท์จะดังขึ้นที่เสียงหมายที่เราต้องการ โดยไม่ต้องผ่านໂປະເຕອຣເລຍ เสียงดังพังชัดเสียงอนุจักนอยู่ที่กรุงเทพฯ เพียงแต่ค่าโทรศัพท์แพงใจหาย ค่อนข้าวละ 22-20 ฟรังค์ เพราะเป็นการโทรไปคนละซีกโลก ถ้าโทรใกล้ ๆ เช่นใน

ญูโรเป ราคา ก็ลดลงไปตามอัตราส่วนของระดับทาง เช่น โกรไปอังกฤษ อัตราเรนาที่ละ 4.60 ฟรังค์เท่านั้น

เมื่อก่อนนี้โกรสพ์สาธารณะของฝรั่งเศส มักเป็นแบบหยาดหรือญูเมืองไทย แต่พอเมื่อ บริการโกรสพ์ทางไกลอันสะดวกง่ายดาย คนอยู่ไกลบ้านแห่งหลายกิโลเมตรใช้โกรสพ์เพื่อติดต่อส่งข่าวสารกับทางบ้านให้รวดเร็วและ廉佳 เนื่องจาก ราคาโกรทางไกลแพงมากดังกล่าวแล้ว จึงมีคนหัวใส คิดหาวิธีต่าง ๆ เช่น เอากระดาษยัด เอาด้ายผูกติดหรือญู โยกคันบังคับ ฯลฯ สารพัดวิธีจนต้องโกรสพ์ ซึ่งเป็นเครื่องจักรถูกหลอกว่าคนโกรใส่หรือญูตามปกติ โดยมากคนที่คิดวิธีต่าง ๆ นี้ได้มักเป็นคนอาชรับหรือคนอัฟริกัน พอด้วยหลอกเครื่องโกรสพ์ได้ ก็มักจะบอกต่อ ๆ กันตามประสาคนรักเพื่อนฝูง สมัยนั้นโดยเฉพาะในบริเวณมหาวิทยาลัยต่างจังหวัด ถ้าเห็นแกะลายเรียบดอยู่หน้าตู้โกรสพ์เครื่องใด เป็นที่รู้กันว่าโกรสพ์พรี ครอบยากเสี่ยงก็ไปต่อคิว ตัพท์ได้ ถ้อยที่ถ้อยอาศัยพอโกรเสร็จก็ให้คนอื่นโกรต่อเป็นที่สนุกสนานกันทั่วหน้า และองค์การโกรสพ์ฝรั่งเศสก็ขาดทุนมาก many ควรจะได้เงินแล้วไม่ได้

มีข้อสังเกตว่าในปารีสไม่มีโกรสพ์ทำเปิดเผย กันแบบนั้น มีการกระซิบกันค่อย ๆ และเปลี่ยนเครื่องโกรสพ์ไปเรื่อย ๆ องค์การโกรสพ์คิดหาวิธีแก้ไข ด้วยการใช้บัตรที่บังคับด้วยแม่เหล็ก แทนที่จะหยดหรือญูเหมือนเคย แต่ก็ยังไม่แพร่หลายนัก

มีเหตุการณ์ประจุบกันเกิดขึ้น ในปลายปี พ.ศ. 2528 ราย ๆ เดือนธันวาคม พนักงานก็บินเงินโกรสพ์ตามตู้สาธารณะถูกฆ่าตกรรมโดยวัยรุ่น ที่หายไปพร้อมกับเงินจำนวนมาก พนักงานจึงร่วมมือกันส์ไตรค์ไม่ก็บินเงินอีกแล้ว จนกว่าองค์การจะหาวิธีแก้ไขไม่ให้พนักงานต้องเสียงชีวิตอีกต่อไป ขณะนั้นคนที่ต้องอาศัยโกรสพ์สาธารณะจำนวนมาก กันมาก เพราะมีการทุบทำลายและทำให้เครื่องโกร-

สพ์สาธารณะใช้การไม่ได้ทั่วปารีส แต่พวกที่มีโกรสพ์อยู่ในบ้าน หรือใช้โกรสพ์ที่ทำงานไม่คร่าววิภกุตการณ์ครั้งนั้น ได้แต่ต่อว่าวกเราว่า ทำไมไม่โกรสพ์ไปทางบ้าน เหตุการณ์นั้นกินเวลาเป็นเดือน ๆ กว่าจะแก้ปัญหาด้วยการติดตั้งโกรสพ์สาธารณะใหม่ในปารีส ด้วยระบบที่ต้องใช้บัตร Télécarte ใส่ในเครื่องแทนการใส่เงินหรือญู เมื่อฉันเดินทางกลับประเทศไทย พบว่าบัตร Télécarte ที่ใช้ในประเทศไทย ไม่สามารถใช้ได้ ซึ่งต้องเดินทางกลับประเทศ แล้วก็มักจะมีเหลือเฉพาะตามถนนใหญ่ที่มีผู้คนจราจรสลดลงเวลา หรือเพียงเครื่องเดียวในจำนวนสามเครื่องที่ตั้งอยู่ติดกัน สร้างความลำบากให้กับนักท่องเที่ยวมาก เพราะกว่าจะโกรถึงคันรู้จัก หรือติดต่อทางบ้านพักได้ก็ต้องหาช้อบัตรโกรสพ์เสียก่อน

ตามปกติบัตรนี้จะมีข่ายที่ ๆ ทำการไปรษณีย์ ราคาแตกต่างกันไปตามหน่วย (unité) ที่ระบุไว้ คือ:

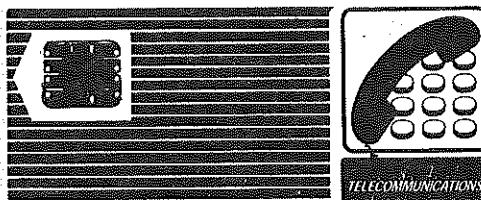
40 unités	ราคา	30.80 ฟรังค์
50 unités	ราคา	38.50 ฟรังค์
120 unités	ราคา	92.40 ฟรังค์

ภายหลัง องค์การโกรสพ์เลิกทำแบบ 40 หน่วยแล้ว เหลือแต่ 50 หน่วยกับ 120 หน่วยเท่านั้น

วิธีโกรสพ์โดยการใช้บัตร เราจะเห็นคล้ายจะมีกระจากรกันที่มุ่งความมือ ที่จะนั่งจะมีคำแนะนำว่าด้วยวิธีใช้โกรสพ์เป็นขั้นตอน ขอใช้ภาษาฝรั่งเศสประกอบเลย กล่าวคือ เมื่อเราเข้าไปในตู้โกรสพ์ที่มีกระจากรปิด เราจะเห็นคำว่า:

► Décrochez หลังจากยกญูโกรสพ์ขึ้น ตัวอักษรใหม่จะขึ้นว่า

► Introduire carte คือเอาบัตรหรือการ์ดใส่ลงในช่องหักบันชาญ เอาตัวที่มีแม่เหล็กใส่เข้าไปก่อน ถ้าทำถูกวิธีจะมีตัวอักษรขึ้นแนะนำต่อ ถ้าทำไม่ถูกจะมีคำว่า racrochez SVP. ขึ้นที่หน้าจอ

50
UNITES

TELECARTE

SITU

RATP / 2EME VOITURE
LUNDI 13 07 87 A 11H46
VOUS ETES 69 BOULEVARD SAINT
MICHEL
VOUS ALLEZ 19 AVENUE DE CHOISY
VOTRE CHOIX R A P I D E
PRENEZ LE RER LIGNE B
DIRECTION SAINT REMY LES CHE-
VREUSES-ROBINSON
A LUXEMBOURG
JUSQU'A CITE UNIVERSITAIRE
PUIS
PRENEZ LE BUS LIGNE PC
DIRECTION PC EXTERIEUR
A CITE UNIVERSITAIRE-
RER
(17 BD JOURDAN)
JUSQU'A PTE DE CHOISY
VOUS METTREZ 20 – 25 MINUTES.

SITU

RATP / 2EME VOITURE
LUNDI 13 07 87 11H58
VOUS ETES 69 BOULEVARD SAINT
MICHEL
VOUS ALLEZ 59 BOULEVARD
JOURDAN
VOTRE CHOIX BUS

ATTENTION, VOUS AVEZ ECRIT:
59 BD JOURDAN
PRENEZ LE BUS LIGNE 38
DIRECTION PTE D'ORLEANS
A GARE DU LUXEMBOURG
(FACE AU 71 BD ST
MICHEL)
JUSQU'A PERE CORENTIN
VOUS METTREZ 20 – 25 MINUTES.

- ▷ Fermez le volet SVP ดึง volet ปิดลงมา
นั่นคือช่องสี่เหลี่ยมช่องเล็กข้างซ้ายจะถูก
ปิดสนิท จนไม่เห็นตัวการ์ดอีกแล้ว.
- ▷ Patientez ต้องรออีกหน่อย ให้เครื่องตรวจ
สอบถามว่าทุกอย่างเรียบร้อยไหม
- ▷ Crédit 20.30 F. Numérotez เราจะทราบ

ว่าบัตรของเรามีสิทธิ์โทรศัพท์ได้อีกไฟรังค์
แล้วจึงกดตัวเลขได้ตามเบอร์ที่เราต้องการ
ติดต่อ

▷ Numéro appelé 45.82.93.62 ตัวอักษรที่
ปรากฏในจดหมายเบอร์ที่เราจิ้มลงไปคือ^{*}
อะไร เราตรวจสอบได้อีกรอบว่าถูกต้องหรือไม่

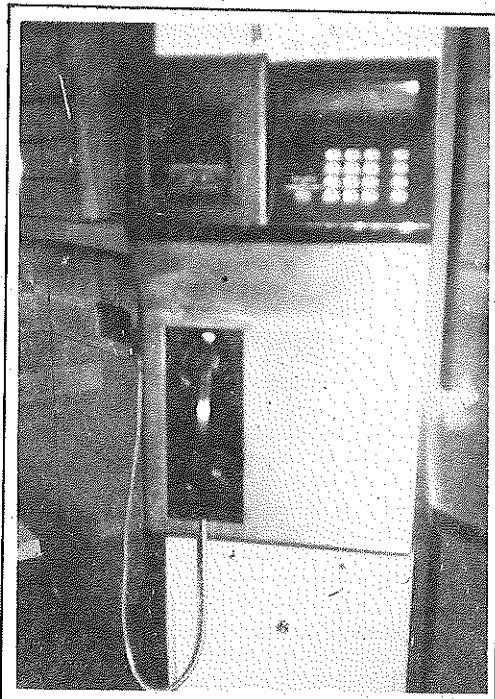
ระหว่างที่โทรศัพท์ เราจะเห็นจากจอเป็นรูปของน้ำเรายังมีเครดิตที่จะพูดได้อีก กีฟรังค์จำนวนฟรังค์จะลดลงเรื่อยๆ ตามเวลาที่เราโทรศัพท์ พอดูแล้ว เรายังต้องคีย์อีกสัก 5 วินาที กว่า violet จะกระเด้งขึ้น แล้วเราจะสามารถดึงบัตรมาเก็บไว้พุดราوات่อไปได้ ถ้ายังมีเครดิตเหลืออยู่

การที่ต้องใช้เวลาช่วงหนึ่ง กว่าบัตรจะประกายขึ้น คนที่โทรศัพท์เสร็จและรับจะไปชุรุะลีมสนใจว่า ตนทิ้งบัตรไว้ ก็ให้เกิดงานใหม่แก่นجامากหนึ่ง กล่าวคือเมื่อผ่านตู้โทรศัพท์ครั้งใดจะต้องชำเลืองดู เมื่อฟลุคเจอบัตรเดียบอยู่กับเครื่อง บางทีไม่อยู่ในมุมที่จะมองเห็นได้ชัดทุกๆ ที่ ต้องขอเวลาออกเดินสำรวจดูเสียหน่อย บางคนไม่เคยซื้อบัตรโทรศัพท์เลย แต่ได้โทรศัพท์ฟรีเสมอ เพราะจำนวนผู้ผลิตเรื่อยมีมากมาก

ขณะนี้ยังไม่มีโทรศัพท์แบบโทรศัพท์แบบการ์ดนี้ได้ แต่อย่างไรก็ตามมีข่าวจากการได้ดิน ว่ากำลังมีหลาย ๆ คน พยายามจะหาทางไม่ให้แม่-เหล็อกที่ติดอยู่ในบัตรทำงานอย่างเป็นปกติ ถ้าสำเร็จ เมื่อไรจะจะรับบวกต่อมาบังเพื่อน ๆ ภายหลัง

เมื่อผู้ชี้แจงซื้อบัตรโทรศัพท์ หันแบบหนึ่งนำสันใจเพราะด้านหลังมีโฆษณาเบอร์โทรศัพท์ที่เราสามารถจะโทรไปพังข่าวล่า เรื่องหุน ข่าวกีฬารายการโทรทัศน์ ภาวะอากาศในรอบหนึ่งวัน หรือสภาพการจราจร ฯลฯ ได้ เพราะเข้าอัดเทปไว้ เรื่องหนึ่ง ๆ จะยาวประมาณสองนาทีบ้าง สามนาทีบ้าง ให้ฟังครั้งเดียวแล้วก็จะตัดการติดต่อไปเลย

สิ่งที่นำเสนอจะอีกชนิดหนึ่ง คือ minitel เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้เสียงภาษาติดกับโทรศัพท์ มีลักษณะเป็นจอมือถ่ายที่วีวนาดเล็ก และมีแบนตัวอักษรช้างล่าง ให้บริการหลายชนิดทั้งในการให้ข่าว ให้คำแนะนำ รวมทั้งคุยกับด้วยเป็นตัวอักษร กับคนอุทนาภหรือคนไป อัตราต่างกันไปตามชนิด ของบริการ ที่แพงกีสูด คือ 85 ฟรังค์ ต่อเดือน

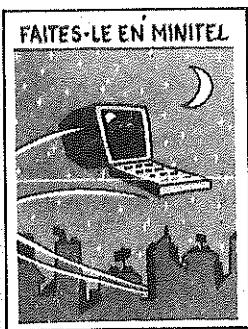
ตัวอย่างเช่น ถ้าเราทราบว่า แพทย์สาวสวยคนนั้นชื่อ M. Vincent อยากหาวิธีติดต่อ เครื่องนี้ช่วยหาให้ได้ แทนที่จะต้องเปิดสมุดโทรศัพท์เล่มยักษ์ หาเจนเวียนหรือจะ เครื่องจะถามว่า เชื่อมืออาชีพทางไหน พอยานอกกว่าเป็นหมอ ให้ช่วยหาบ้านแลนที่และเบอร์โทรศัพท์ให้อีกใจเดียว จะปรากฏชื่อหมออผู้หญิงที่ชื่อตัวเขียนตันด้วย M. อันอาจจะเป็น Michèle, Mireille หรือ Marie แต่สกุล Vincent เมื่อกันหมด พร้อมทั้งเลขที่อยู่และเบอร์โทรศัพท์เรียงกันลงมาเป็นแท้

หรือจะถามตารางรถไฟไปเมืองนีซ ก็จะปรากฏขึ้นมาบนจอ ให้เลือกเวลาเหมาะสมใจได้

ต้องการทราบใจชนบทเนี่ย ชนบทที่ไร้กีดกั้น

ปัจจุบันนี้อะไร ๆ ในฝรั่งเศส ใช้บริการ minitel นิ่มมาก ระยะห่างในชีวิตประจำวันเสมอ ไม่ว่าจะในสถานีรถใต้ดิน ในหนังสือ และสิ่งพิมพ์

ต่าง ๆ จะโฆษณาว่าอยู่รัฐเรื่องนั้น ๆ ให้กดตัวเลข และกดโทรศัพท์ไว้ มีทั้งผู้หญิงบริการสำหรับชายช่อน สนุก หรือแม้แต่ปัญหาอักษรไขว้ในหนังสือรายการ ทีวี Télé 7 jours ก็ให้ composez 3615 tapez T 7 J เพื่อทราบปริศนาของคำ จะได้คิดคำใหม่ใส่ลงในตารางที่มีอยู่ในหนังสือ โดยให้ชื่อหน้าหัวข้อ “Jouez sur Minitel”

ใช้ Minitel เพื่อสั่งของไปยังบริษัทห้างร้าน ก็ได้ แต่ต้องระวังกดตัวเลขให้ถูก เพราะแม่บ้านคนหนึ่ง ต้องดื่มน้ำสดสองໂໂລ แทนที่จะได้รับเพียงหนึ่งໂໂລตามที่เธอต้องการ เธอบอกว่าเก็บจนจะต้องอาบน้ำมอยู่แล้ว จะได้หมดเร็ว ๆ

รถใต้ดิน แผนที่ของการเดินรถใต้ดินบัง เมื่อนเดิม นอกจากเวลาที่เพิ่มขึ้น สุดทางของรถใต้ดินก็ขยายขึ้นเรื่อย ๆ ออกไปทางชานเมือง สถานีใหม่ที่ต้องเดินขึ้นบันไดสูง ๆ เข้ามิกกจะกันเขตที่ฝาผนังไม่ให้คนเข้า และชุดอุโมงค์ใหม่ติดตั้งบันไดเลื่อน นับว่าเป็นงานให้คนทำรวมทั้งพยายามปรับปรุงเพื่อให้ความสะดวกแก่ชาวปารีสอยู่ตลอดเวลา

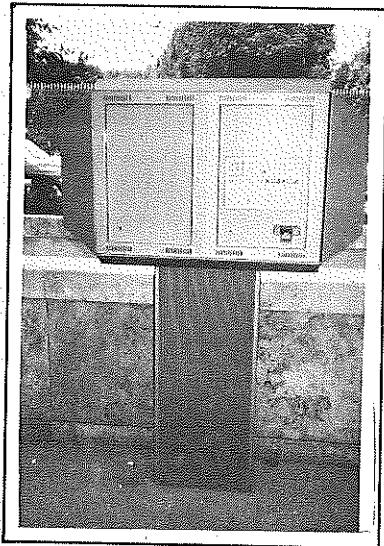
รถใต้ดินมีอยู่สองชั้น คือชั้น 1 และชั้น 2 ชั้น 1 จะอยู่ตรงกลางช่วง ระยะทางจากสถานีไปข้างนอก เป็นสีเหลืองอ่อน ในขณะที่ชั้น 2 ทาสีฟ้า แต่เมื่อรับภาระจากพรม socialiste ซึ่งรังเกียจการแบ่งแยกชนชั้น จะนั่นพากเราที่จำกัดตัวโดยสารชั้น 2

แต่ยกขึ้นชั้น 1 เพื่อความเกียรติ รับรองว่าไม่โดนปรับด้วย เพราะเข้าขึ้นไว้ในป้ายประกาศเรื่องกฎหมายของกรุงโซล ให้ดินบานเยียด จนคนขี้เกียจอ่าน หรือบางที่อ่านไปได้ 2-3 ยอดหน้า รถใต้ดินก็มาเติยแล้ว เลยไม่ได้อ่านจนเต็มที่ แต่ก็เสร็จพีไทยอีก เรื่องสิทธิ์ต่าง ๆ เราทราบกันว่าอีกประการหนึ่ง ที่ประดูด้านในของรถใต้ดิน เขาก็ปิดป้ายอันแลก ๆ ว่า “ขณะนี้คุณกำลังอยู่ชั้น 1 ระหว่างเวลา 9.00 น. ถึง 17.00 น. รถคันนี้จัดไว้เฉพาะสำหรับผู้โดยสารชั้น 1 นั่นคือตอนเข้ามีดถึงเก้าโมงเช้า กับหลังห้าโมงเย็นไปแล้วจนถึงตีหนึ่ง ทุกคนมีสิทธิ์ขึ้นชั้น 1 ได้ การขึ้นชั้น 1 ในช่วงเวลาดังกล่าวหมายดี เพราะมีคนจำนวนมากที่ไม่ทราบว่ามีสิทธิ์จะขึ้นได้ พร้อมใต้ดินมาเทียบขนาดชาลาเข้ามิกกจะเลียงไปขึ้นชั้น 2 หมด น้ำดื่มส่องใหม่ในปารีสที่ดีมาก

ค่าตัวเดือน ที่เรียกวันว่า “Carte orange” สำหรับเขต 1-2 คือเฉพาะในปารีส ปัจจุบันราคา 162 ฟรังก์แล้ว ราคานี้อยู่เรื่อย แต่พอเวลาถึงใต้ดิน และรามล็อตใต้ดินช่วงปลายเดือน มกราคม 2529 ต่อ กับมกราคม 2530 กินเวลาเกือบหนึ่งเดือน เราต้องเดินกันจนนอนโป้ง ถ้าค่อยรถไม่ไหว เพราะครึ่งชั่วโมงหรือหนึ่งชั่วโมงรถจะมาสักคัน แต่ละคันก็เบียดเสียดจนแทบจะไม่มีที่ยืน ได้ข่าวว่ามีคนถูกเหยียบหลังหากเพราหกล้ม เนื่องจากทุกคนกรุกันจะขึ้นรถใต้ดิน พอกหกล้มคนห้างหลังยังไม่ทันก็ย่ำลงไปบนตัว ไม่รู้ก็แรงมาก เพราะตอนนั้นทุกคนหน้าเดินจะเข้าไปในรถทั้งนั้น

บางสายครึ่งวันแล้วรถยังไม่มา พอสองทุ่มพ้นกวันปีดีประดูเหล็กสำหรับลงอุโมงค์ได้ดินแล้ว ชานปารีสลำบากกันทั่วหน้า ทิ่อย่างนั้นจะก็ไม่มีการคืนเงิน หรือลดราคาให้สำหรับเดือนต่อไปบ้างเลย มีเครื่องใหม่ที่ชื่อว่า “Situr” จะมีเฉพาะที่สถานีรถใต้ดินที่สำคัญส่วนใหญ่จะอยู่ใต้ดิน ยกเว้นบางแห่งอยู่ตรงใกล้ป้ายทางเข้า เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ที่

ช่วยบ่งบอกพิศทางให้คนที่กดตาม ว่าจะไปสถานที่ต่าง ๆ นั่นไปอย่างไร ไปด้วยพาหนะแบบไหน

จากภาพ ตรงที่เป็นกระจาค คือ จอที่มีคำแนะนำว่าเราต้องทำอย่างไรบ้าง โดยให้ตัวอย่างว่า มีวิธีการ ๒ วิธี คือ ให้ชื่อสถานีรถใต้ดิน หรือให้บ้านเลขที่ที่เราต้องการไป เช่น เราอาจจะพิมพ์ชื่อ Station Iéna หรือ ๕, rue Tolbiac โดยกดบนหน้าปั๊มนี้มีองค์ประกอบเป็นพิมพ์ดีด เพียงแต่ตัวเลขทั้งหมดจะอยู่ทางด้านข้าย ตัวอักษรอยู่ทางด้านขวา และมีช่องยืดสามารถซ่อนหายได้ ลักษณะตัวอักษร สำหรับเว้นวรรค (espace) ลบก็จะลบตัวสุดท้าย (efface) หรือลบทั้งทั้งหมด (annuler)

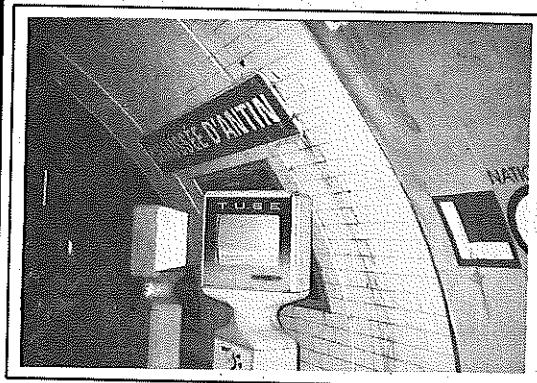
บุ่ม ๔ บุ่มที่อยู่ล่างสุด เกี่ยวกับการเลือกวิธีไปแบ่งออกเป็น:—

๑. ไปแบบเร็วที่สุด
๒. เดินน้อยที่สุด
๓. จะเดินทางด้วย métro และ RER เท่านั้น
๔. จะเดินทางด้วยรถเมล์อย่างเดียว

ถ้าหากว่าอยู่ไกลต้อง เครื่องจะตอบอย่างน่ารักว่า Situ เข้าใจแล้ว และให้คีย์สักครู่ รวม

๑๕ วินาที คำตอบจะออกมาเป็นแผ่นกระดาษพิมพ์ ออกมาก็เรียบร้อย จักทรงที่เป็นช่องสีเหลืองสีดำ ที่มุ่งล่างขวาของเครื่อง บอกวันที่ เวลา สถานที่ที่คุณต้องการเดินทาง สถานที่ที่ต้องการไป และจะเฉลยว่า จะต้องนั่นรถใต้ดิน หรือ รถเมล์ direction อะไร และใช้เวลาเท่าไหร่จะไปถึงที่หมาย

เครื่องนี้ยังจำกัดการตอบอยู่เฉพาะในเขตเมืองหลวงเท่านั้น แต่ก็เรียกว่าข้อมูลทุกตารางนิ้ว ของปารีสถูกบันทึกไว้เครื่องเดียวต่อตรา และก็ฉลาดมากที่เดียวถ้าเราทำอะไรผิดนิดผิดหน่อย เช่นนี้เกี่ยวกับตัวเดิม ใช้ชื่อป้องกันมันจะเตือนทันทีว่า ระวังนะเรอพิมพ์แค่นั้น เพื่อให้คุณสามารถตรวจสอบความถูกต้องดูอีกที

Tube อยู่ในสถานีรถใต้ดิน มีเฉพาะในสถานีใหญ่ ๆ เช่น กัน เป็นโทรศัพท์สีไว้ให้คนที่อยู่รถใต้ดินอยู่ดูเวลาแก้เวลา มีสองชนิดอย่างที่เห็นในภาพชนิดหนึ่ง อีกชนิดหนึ่งคล้ายโทรศัพท์วงจรปิดที่ใช้ในห้องแล็คเซอร์ใหญ่ ๆ ของไทย เช่น ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีต่อตัวจากพดานกึ่งตัวโทรศัพท์ที่คุณทางของ Tube จะหันไปทางที่นั่นในร้านชาลา คอบรัตใต้ดินเสมอ สถานีหนึ่ง ๆ มีนั้นเป็นสิบ ๆ จย แม้แต่เวลาเปลี่ยนสายรถในสถานีใหญ่มาก ๆ ก็มีให้คุ้ลลดระยะเวลาที่ยืนบนสะพานเลื่อน

รายการของ Tube จะเปลี่ยน 7 วันต่อครั้ง ชาดไม่ได้คือจะต้องมีข่าวเฉพาะข่าวเปลี่ยนทุกวันเพื่อให้ทันโลก มีสิ่งประกอน แต่บางทีก็ได้ยินไม่ชัดนัก เพราะมีเสียงอื่นรบกวน เช่น รถได้ดินวิ่งกันคึกคัก อยู่ข้างบนบ้าน หรือข้าง ๆ บ้าน ฉะนั้น เราจะทำเป็นแบบตัวอักษรร่วง เพื่อให้คนอ่านดูง่ายและเข้าใจง่าย ผู้เขียนยอมลงทุนนั่งจดรายละเอียดมาให้เพื่อนครู่ โดยอยู่ถึง 35 นาที รถได้ดินฝ่านไปปราสาทบัน รายการยังไม่เข้ากันเลย ยกเว้นได้ดูข่าวสองเที่ยว เท่าที่สังเกตมีรายการดังนี้—

1. โฆษณา หนึ่งหรือสองชนิด
2. Agenda ปฏิทินรายการที่จะมีในปารีส เช่น ดนตรีใต้รุ่ง, ละคร, ฟุตบอล ฯลฯ
3. รายการสั้น ๆ เรียกว่า Clip เช่นผู้หญิงร้องเพลง และเต้นกันwang ดนตรีหนึ่งเพลง

4. ข่าว

5. สารคดี โครงการอะไรแปลง ๆ หรือมีเหตุการณ์ที่น่าสนใจ

6. เรื่องสั้นหรือ “le jeu” มากเป็นเรื่องตลก บางครั้งคนดูชื่นชอบซึ่งเป็นสนุกเลียจันยอมไม่ขึ้นรถได้ดันคนที่มาเพื่อจะดูให้จบเรื่อง เช่นทำเป็นข่าวเลียนแบบข่าวของช่อง 1 พูดถึงการสวนสนามในวันชาติครั้งเศษ แต่แทนที่จะเป็นรถถังมาสวนสนามกันเหมือนปกติ กลายเป็นรถดับเพลิง และพ่อพูดถึงการแข่งม้า ม้าแข่งกันวิ่งถอยหลังเป็นต้น

การปรับในรถได้ดิน สิ่งที่นำเสนอจะอิกประการหนึ่งของรถได้ดิน คือ ปกติเราจะต้องสอดตัวเข้าไปในเครื่อง. ถ้าตัวถูกต้องเรามึงจะดันรวมไว้ในรถได้ดินแค่ใบก็เดียวจะต้องจับคนไม่มีตัวได้อย่างน้อยคนหรือสองคนเสมอ

หน้าที่ขาย หน้าที่จับคนทำผิดเป็นเรื่องของนายตรวจ เท่ากับทำผิดให้เห็นกันต่อหน้าพนักงาน ถ้าเป็นคนไทยเราจะไม่กล้า เพราะคนขายตัวอาจโผล่หน้ามาดูว่า “อย่าทำอย่างนั้นนะไอ้หนู” จึงเป็นเรื่องของ RATP (ซึ่งย่อมาจาก “การที่ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการขนส่งมวลชนของปารีส ด้วยรถใต้ดินและรถเมล์”) ที่จะต้องหาทางแก้ไขปิดช่องให้ว เช่น เพิ่มประตูเหล็กอีกอันหนึ่งกันไว้ แต่คนก็คันพนากิชเข้าพรีตามเคย!

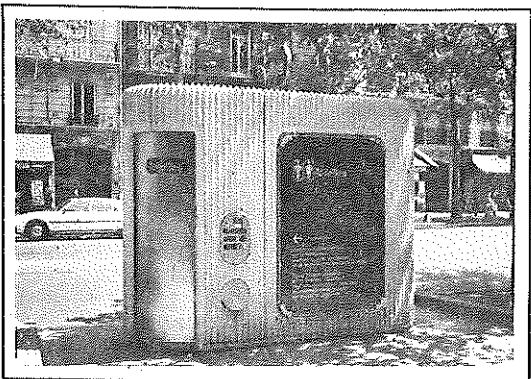
มีการประกาศให้ทราบทั่วทั่วว่า ถ้าทำผิดกฎ จะต้องได้รับ “ตัวเหลือง (carton jaune)” เป็นการลงโทษห้ามเดินทางมาท่องเที่ยว โดยจัดระดับความผิดและค่าปรับไว้ดังนี้

1. ไม่ได้เขียนแลนที่ของบัตรลงใน carte orange	70 ฟรังก์
2. ไม่มีตัว	100 ฟรังก์
3. สูบบุหรี่บนรถ	200 ฟรังก์
4. ทำให้เบาะสกปรกด้วยรองเท้า	200 ฟรังก์
5. กระโดดข้ามรางเหล็กทั้ง ๆ ที่ไม่มีตัว	200 ฟรังก์

เท่าที่เห็น ทุกครั้งที่นายตรวจขึ้นมาในรถได้ดินแค่ใบก็เดียวจะต้องจับคนไม่มีตัวได้อย่างน้อยคนหรือสองคนเสมอ

ห้องสุขา ขณะนี้ทั่วปารีส มีห้องสุขาแบบเสียเงินตั้งอยู่ริมถนน มีลักษณะเป็นกำแพงคอนกรีต รูปสี่เหลี่ยมยาว ๆ ยกเว้นทางเข้าเป็นประตูโลหะ เข้าได้ทั้งหญิงและชาย มีคำแนะนำอยู่ข้างขวา รวมทั้งคำรับรองว่าทุกครั้งที่คนใช้เสร็จจะมีการทำความสะอาดตัวเองแบบอัตโนมัติ แบ่งทั้งโถส้วมและที่นั่ง พร้อมห้องด้ำบานการผ่าเข้าโรคสมัย

ราคาก่อสร้างครั้งละ 1 ฟรังก์ ระหว่างใช้จะมีเพลงกล่อมใจนา ๆ ให้ฟัง ถ้าเด็กอยู่ต่ำกว่า 10 ขวบเข้า จะต้องมีคนข้าไปเป็นเพื่อนด้วย

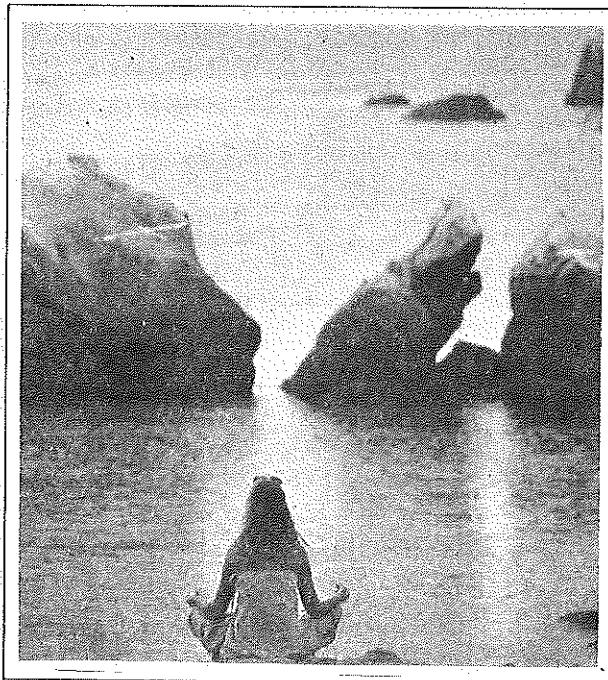

มีข่าวซุบซิบว่า เดบมีเด็กไม่ชอบกางเสียงเงิน จ่ายเงินครั้งเดียวแล้วแสวงประดุจไว้ ให้เพื่อนเข้าต่อ เครื่องจักรไม่ทราบ พอประดุจปิดคิดว่าคนออกแบบแล้ว

จึงมีผู้พุ่งอุกมาทุกทิศทาง เพื่อล้างและทำความสะอาด สะอาด ผลคือเด็กตาย ข่าวนี้ไม่มีการยืนยัน และก็ยังไม่มีคนกล้าเสียงเข้าไปพิสูจน์ว่าจริงไหม แต่ถ้าเราทำถูกตามขั้นตอนรับรองว่าไม่มีอันตราย เพราะเห็นเดินยิ้มรื่นกันออกแบบหั้นนั้น

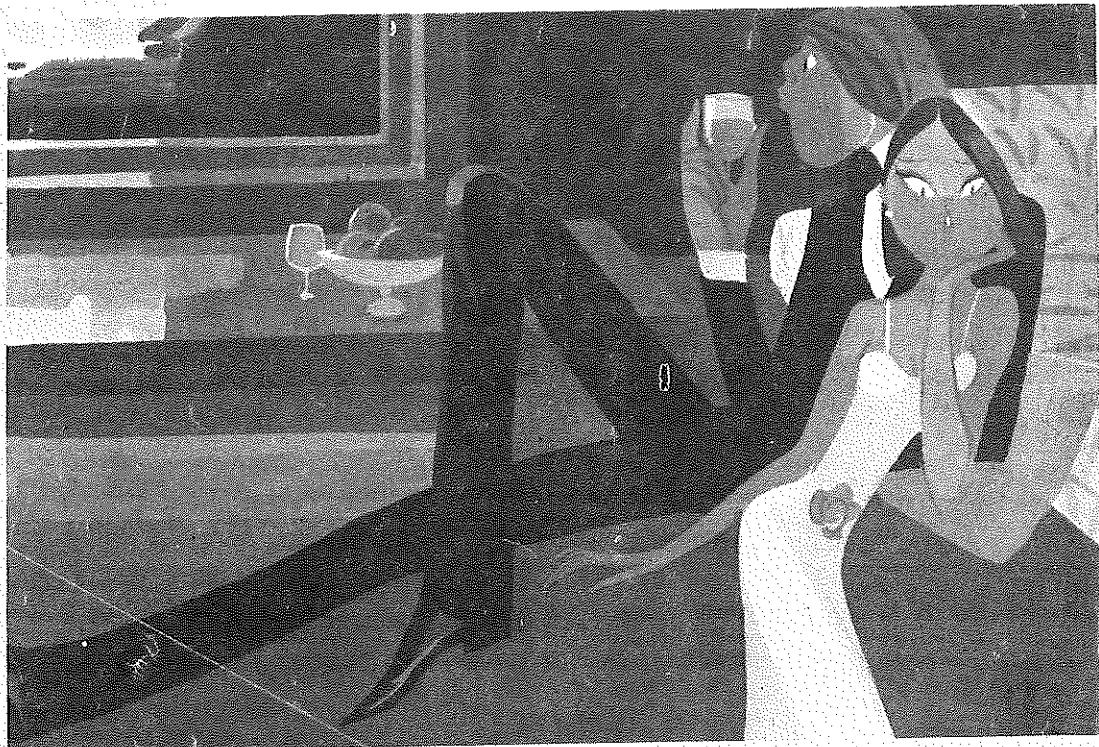
นอกจากนั้น ปารีสก็ยังคงเดิม คนปารีสใช้ชีวิตเร่งรีบ เพื่อออกบ้านแต่เช้าวิ่งไถ่รถเมล์ หรือรถใต้ดินไปทำงานและกลับบ้าน ตามคำกล่าวที่ว่า Métro – boulot – dodo. เป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยว ผู้คนจากทุกมุมโลกยังไปกล่าวคำสวัสดีกับโนน่าลิซ่า และไปเยี่ยมชมไฮไฟล์มามากทุกวัน

จัรัสพรวณ จารุคุล
๓๐ กรกฎาคม ๒๕๓๐

วันวานที่ผ่านพ้น

นุชนาฏ หาญคำรงค์*

8 เดือนกว่าที่ได้กิน อปย.เรียน เที่ยวในประเทศไทย
ฝรั่งเศส เพราะได้รับทุนรัฐบาลฝรั่งเศสที่ให้แก่
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ นั้นว่าเป็น
ช่วงเวลาที่นานพอสมควรสำหรับคนที่เคยชินกับ
ชีวิตแบบ “ไทย ไทย” แต่ก็เป็นช่วงชีวิตที่ดีที่สุดช่วง
หนึ่ง โดยเฉพาะสำหรับครูมาร์ยมศึกษาที่จะได้รับ
ประสบการณ์ตรงในด้านภาษาและวัฒนธรรมซึ่ง
ต้องนำหัวส่องอย่างมาใช้ประกอบอาชีพอยู่ทุกวัน

ก่อนหน้านี้ผู้เรียนได้ไปประเทศไทยฝรั่งเศสครั้ง
แรกด้วยทุน 2 เดือนของสมาคมครุย เมื่อปี 2525 ซึ่ง
เป็นระยะเวลาอันสั้นมาก ได้เรียนภาษาในระดับที่
ไม่สูง เป็น cours intensif แล้วช่วงสุดสัปดาห์ก็เคย
หาโอกาสจะไปใช้แต่ภาษาฝรั่งเศสท่องเที่ยวที่ไหนดี
ครั้งนั้นจะว่าไปก็เปรียบเหมือนเป็นนักท่องเที่ยว
ที่มุ่งจ้องกูดต่อรองแปลก ๆ สาย ๆ งาน ๆ ซึ่งชิมใน
ศิลปวัตถุโบราณ (แกรนอิจฉาความร่าเริงสะทวาก-
สนับนของเจ้าของประเทศไทย) โดยที่ไม่ได้ถูกคิดถึง
ความเป็นประเทศไทยฝรั่งเศสที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ

* อาจารย์โรงเรียนวัดราชภัฏวิวาส

ลักษณะของคนฝรั่งเศสเลย จะนั่งเมื่อได้ทุนนี้ตั้งใจ
ว่าจะรู้จักคุณ'เศสให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

เมือง Naney ที่อยู่ เป็นเมืองสำคัญของแคว้น Lorraine ซึ่งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ เป็นเมืองที่คล้ายกับเยอรมนี ล้อมรอบด้วยที่ราบสูง อากาศเมืองนี้ได้รับการยกย่องว่าเยี่ยม (เก็บ) ที่สุด เวลาหน้าหนาวน้ำจัด ตอนคุก็วิ่วครั้งใด เมืองของเรา เป็นแซมป์บีบี ฉุนหกมิต่ากว่าที่อื่น ๆ เวลาร้อนก็ร้อนจัด หากว่าความหน้าร้อนความเป็นแซมป์บีบี น้ำจึงมีผลต่อลักษณะของคนเมืองนี้ คือ ผู้คนค่อนข้างชาญนิ่ง ทางเดิน สวยงามทีกว่า แต่พอรู้จักกันเข้าก็รู้ว่าไม่มีอะไร ต่อว่าเขา เขาเก็บด้วย “ใช่...แต่ถ้าลงเป็นเพื่อนกันแล้ว มิตรภาพของเขายืนนาน ไม่เหมือนคนทางใต้ที่มีเม้มัยแจ่มใสเต็มค่ายมีความจริงจัง” (อันนี้ไม่ยกเหมือนสะตอสามัคคีบ้านเรา)

คำพูดที่ว่า *Les Français passent beaucoup de temps à table!* เก่าไปถึงใหม่ ๆ ก็ไม่เข้าใจ เพราะกินอาหารที่ R.U. กินเสร็จก็เห็นอาหารได้เก็บ ไม่เห็นจะมีอะไร แต่พอได้รับชิมไปกินอาหารเย็นที่บ้านเพื่อนบ้าน บ้านครอบครัวที่รู้จัก หลาย ๆ ครั้งทำให้รู้ว่าคุณ'เศสเป็นชาติที่ช่างกิน ช่างพูด ช่างคุยกันเป็นที่สุด อาหารอร่อย ๆ บันโตกะหู แฉม ไข่ตี ๆ เหลอ ๆ กี champagne เปิดเพลงไฟรำ ปอยอาหารด้วยการดูสไลด์ เต้นรำ (เต้นเบ็ด) หรือคุยแบบมาราชอน คุยเก่งจริง ๆ กินข้าวตอนทุ่มเที่ยง หรือ ๒ ทุ่ม แรกคิดจะลับตอน ๕ ทุ่มหรือเที่ยงคืน คุยกับคุณมาปากเข้าไปถึงตี ๑ หรือ ตี ๒ ในความช่างพูดช่างคุยกันทำให้รู้ว่าพากันนี้ชอบเจราโต้ต้อง มีไวน์รับประทาน ช่างคิด ช่างสังเกต ไม่ค่อยยอมเชื่ออะไรง่าย ๆ ครั้งหนึ่งเคยดูทีวีพ่อค้าขายปลาสด ในตลาด ได้ประดิษฐ์เครื่องมือลอกหนังปลาเพื่อเป็นบริการแก่ลูกค้า ซึ่งผู้เขียนชอบใจมาก เพราะเขาก็คิดประดิษฐ์ของง่าย ๆ และมีประโยชน์ แทนที่จะรอซื้อของจากอย่างที่พากันชอบทำ

เมื่อ ๔ ปีที่แล้วเดินทางทัวร์ฝรั่งเศสที่มาที่ยวเมืองไทย ไปจังหวัดเชียงราย มีฝรั่งเศสคนหนึ่งถามว่า พื้นที่สามเหลี่ยมทองคำมีพื้นที่เท่าไร ผู้เขียนได้แต่อ้างว่า เพราะปกติไม่ค่อยย心中จำตัวเลข และครั้งนี้ ก็โคนดีเรื่องตัวเลขอีก คืนก่อน Noël เจ้าของบ้านผู้อธิบายถ้าถามว่าบ้าน Schrobenbach นี้มีการเฉลิมฉลองอย่างนี้ไหม จำนวนประชากรไทยเท่าใด ที่นับถือศาสนาพุทธ ตอบไปว่า ๙๘% นับถือพุทธ หรือปูะเหมะเคราะห์ไม่ติด เจ้าของบ้านเดินไปพยินสารานุกรรมบันครอบจักรวาลมากๆเรื่องเมืองไทย แล้วประกาศให้ทราบแต่ก้าว ๙๔% เท่านั้นที่นับถือศาสนาพุทธ ก็เลยต้องแก้ตัวไปอย่างหน้าตาเฉยว่า ก ๔% เพียงจะเข้ารีตเป็นคริสตศาสนิกชนเมื่อไม่นานนี้เอง พระคพกหัวเราะกันเกรียงไกร (รอยด้วย)

ความเป็นนักเรียนทุน กีร์สิกก่อนคุณรัฐบาลไทยและรัฐบาลฝรั่งเศสที่อนุญาตให้ได้มาใช้ชีวิตอยู่ใน Nancy อย่างค่อนข้างสะดวกสบาย (จะสนับสนุน หากเพิ่มเงินเดือนให้อีก) แต่ในสภาพที่ว่านี้ทำให้รู้อะไรแปลก ๆ เกียวกับความเป็นนักเรียนทุน เช่น วันแรก ๆ ที่เข้าไปกินอาหารใน restaurant universitaire เสียงปรบให้ข้า晖ว่า พาก barbares มาแล้ว ต่อ ๆ มาอีกเสียงที่ล้อตามล่าว เอื้อ รัฐบาลฝรั่งเศสต้องจ่ายเงินเพิ่มขึ้นสำหรับนักศึกษาต่างชาติ อีกแล้ว รวมทั้งเสียงค่อนขอดเมื่อเห็นเรา กินส้มจิม เกลือ สิ่งเหล่านี้ก็ต้องใช้ความอดกลั้นที่จะไม่ต้องตอบ เพราะคงจะเป็นทางเดียวที่จะแก้ปัญหาได้ แต่นางครั้งจำเป็นต้องสวนกลับเหมือนกัน เช่น เพื่อน'เศส คนหนึ่งที่รู้ไว้ว่ากุ้ลครูไทยจะได้ไปเที่ยวเล่นสกี ซึ่ง CROUS จัดให้แก่นักศึกษาต่างชาติ เพื่อนคนนี้ ก็ประยอกย่างทรงไปทรงมากว่า “แน่ พากเชือโขคดี จังที่ได้ไปเล่นสกี รู้ไหมว่าคนฝรั่งเศสบางคนยังไม่มีโอกาสอย่างพากเชือเลยนะ เพราะถ้าจะไปก็ต้องจ่ายเงินเอง ยิ่งตอนนี้บัญหาสัมคมฝรั่งเศสก็เยอะ คนจนก็มาก คนตกงานก็มาก เด็กถูกทอดทิ้งก็มาก

รัฐบาลน่าจะช่วยเหลือคนเหล่านี้มากกว่า (พวกร孝)" พังแล้วก็สะอึก แต่ก็เข้าใจเขาว่าเขามีสิทธิ์ที่จะพูดอย่างนั้น จึงไม่ตอบแต่อย่างไร หากทว่าคำพูดเช่นเดียวกันนี้օอกมาจากปากของบุคคลคนเดียวกันอีก เป็นครั้งที่ 2 เลยถามว่า เขายอดีตว่าประเทคโนโลยี ละไม่ผลักพอที่จะยอมเสีย โดยไม่ได้อะไรเลยหรือ เห็นน้องก็งงด้วยดี เพราะเหตุนี้จึงบอกเพื่อนในกลุ่มว่า ถ้าไม่จำเป็น ห้ามบอกคนฝรั่งเศสว่าเป็น *boursier* หรือ *boursière* บอกเพียงแต่ว่าเป็น étudiant ก็พอ หากถูกถามลึกซึ้งไปกว่านั้น ก็บอกว่า เป็น *boursier* หรือ *boursière du gouvernement* ซึ่งคนพังอาจจะเข้าใจว่าเป็น *gouvernement thaïlandais* ก็ได้ เพื่อจะได้เป็นการกันหลายอย่างดี หนึ่งไม่ให้คนฝรั่งเศสค่อนขอด่าว่ารัฐบาลตนให้ทุนให้ก็ไม่รู้ พูดไม่อารมณ์เลย (อาทางเลแทน) และสอง เพื่อรักษาหน้าใจของค่าแฟร์น์เศสซึ่งส่วนหนึ่งกำลังถูกໂຄเครມฐานกิจจุลรวมเร้ายู่ในตอนนี้

บางครั้งบางคราว อยากรู้เหลือเกินว่าคนฝรั่งเศสในเมืองที่อยู่เมืองไทยรู้จักคนไทยในเมืองไหน บางคนที่เคยมาบ้านเราเมื่อแรกเข้ามีความรู้ชั้นดี อย่างกับลุงมหาดี แต่จะใจค่าเครื่องบินแพะ พังแล้วก็ชื่นใจ เปอร์เซ็นต์ของคนกลุ่มนี้ช่วยลองประลองใจจากคำถากหรือคำตอบที่ได้รับบ่อยครั้ง เช่น เมืองไทย อาบ อบ นวด (ทำน้องขำประกอบ) ดีเยี่ยมเลย ยาเสพติดมาใช้ไม่ยิ่ง One night in Bangkok อันนี้ชื่อ พังแล้วไนใจเดือดพล่าน บางทีก็ห้อใจ ทำไม่หนอกพจน์เมืองไทยจึงลบมากกว่าบวกอย่างสุดๆ เลย ฝันยัยอธิบายเรื่องยาเสพติดว่าประเทคโนโลยีเป็นทางผ่านของการล่าเลียง เพราะเพื่อนบ้านเป็นประเทคโนโลยีและประเทคโนโลยี มีวนิสต์ เรายังรับและแต่โครงสร้างหลังที่ส่งเสริมปัญหาพืชเมืองหน้าทุกแห่งเอโรมันก็ได้ผลดีนะ ส่วนเรื่องอาบ อบ นวด ก็ได้ย้อนว่า จะสรุปไปต่อใหม่ว่ายาน Pigalles คือฝรั่งเศส? พวกร孝ก็รับพังและเข้าใจ นับว่าช่วย

ก.ก.ก. ได้อีกแรง เพราะพวงครูเราตระหนักดีว่า เราเป็นคนไทย ไปอยู่อย่างนี้ความเป็นไทยได้ติดตัวไปด้วย ยิ่งเป็นครูย้อมต้องทำตัวให้ดีที่สุด ไม่ให้ฝรั่งว่าได้ ต้องตรงเวลา พยายามเข้าห้องทุกครั้ง (อาจารย์ที่รับผิดชอบชุมนักเรียนครูไทยว่า sympathiques, souriants et sérieux aux études) พวกร孝ก็ภูมิใจว่าได้ปฏิบัติหน้าที่ของเราเต็มความสามารถแล้ว

งานแล้งย้อมมีวันแลิกรา เมื่อมีทุนป้อมหมดทุน รวมความผู้เขียนไว้เวลา 1 ปี (การศึกษา) ในประเทศฝรั่งเศส ต้องมาก 1 ปี (การศึกษา) ไว้คอยป้องกันตัวเองเวลาไม่ครมมาเบ่งหับ แต่บอกว่าอยู่ฝรั่งเศสเพียง 8 เดือน 12 วัน เวลาพูดภาษาฝรั่งไม่ค่อยดีอย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเป็น 1 ปีการศึกษา หรือ 8 เดือน 12 วัน ทำให้ญี่ปุ่นได้รู้จักตัวเองเพิ่มขึ้นอีกในหลายมิติ กล่าวคือในด้านการเรียนบังบทร่องอีกโดยเฉพาะด้าน comprehension orale คิดว่าต้องปรับปรุงอีก แต่ไม่รู้จะหาช่องทางพูดฝรั่งเศสกับใคร โดยเฉพาะเมื่อมาอยู่ในแวดล้อมไทยตลอดกาล นิ舸ก็ปลอบใจตัวเอง ภาษาแม่ของเรามั่นคงแข็งแรงดี เพราะประเทศเราเป็นประเทศเอกสารชัช ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาต่างชาติ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบลาเวนกับยิ่งเกอกขอบคุณเกิดมาเป็นคนไทย เพราะพวงอพยพในฝรั่งเศสต้องมาอยู่ในดินแดนซึ่งพวกร "ไม่ได้เกิดมา การกินอยู่ ความเคยชินก็ต่างไป และในความภูมิใจนั้นก็รู้ตัว (อีก) ว่า ตัวเองใกล้เล็กกินต่าง สองอยู่ในโรงเรียนวัดราชวิหาร แต่ตอนคำถากเก็บกับศาสนาพุทธไม่ได้รู้ทั้งรู้ว่าโอวาทปาติโมกข์คืออะไร บรรรค 8 มีอะไร อริยสัจ 4 เป็นอย่างไร แต่พอเพื่อนฝรั่งเศสถามว่าพุทธศาสนาคืออะไร ตอบไม่ได้ คำถากอื่นๆ ไม่ได้ พอดีกับศาสนาพุทธ ผู้เขียนตกม้าตาย คงจะต้องเข้าวัดเพื่อหากคำตอบนี้กระมัง

นั่นคือเสี้ยวหนึ่งของประสบการณ์ชีวิตใน Nancy ซึ่งคุ้มค่าที่สุด หลายครั้งหลังจากกลับมาแล้ว

ได้รับเลือกถึงด้วยความพอใจ เพราะที่นั่นได้กล่าวเป็นนักศึกษา (แก่) ในห้องเรียนสำหรับนักศึกษาต่างชาติ อันเปรียบเสมือนโถลูกการคาดอุดมไปด้วยสีสัน มีเชื่อสันของลูกการดู แต่เป็นสีสันของผิวนานชาติต่าง ๆ ทั่วโลกที่ได้มารู้จักกันครั้งหนึ่ง แล้วจากไป คงเหลือ

แต่เพียงความทรงจำอันดีไว้ในแต่ละตัวคน นอกจากนี้ ที่สำคัญคือได้รู้จักฝรั่งเศสทั้งประเทศและคนไทยฝรั่งเศส ในแบบหลากหลาย การรู้จักนี้จะรู้และอยู่ต่อไปนานเท่านานเลยทีเดียว

ด้วยความปรารถนาดี จาก

บริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด

รัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงการคลัง

๑๔๒ อาคารธนาคารกสิกรไทย สาขาสำนักสืบสุน ชั้น ๗-๘ ถนนสีลม กทม. ๑๐๕๐๐

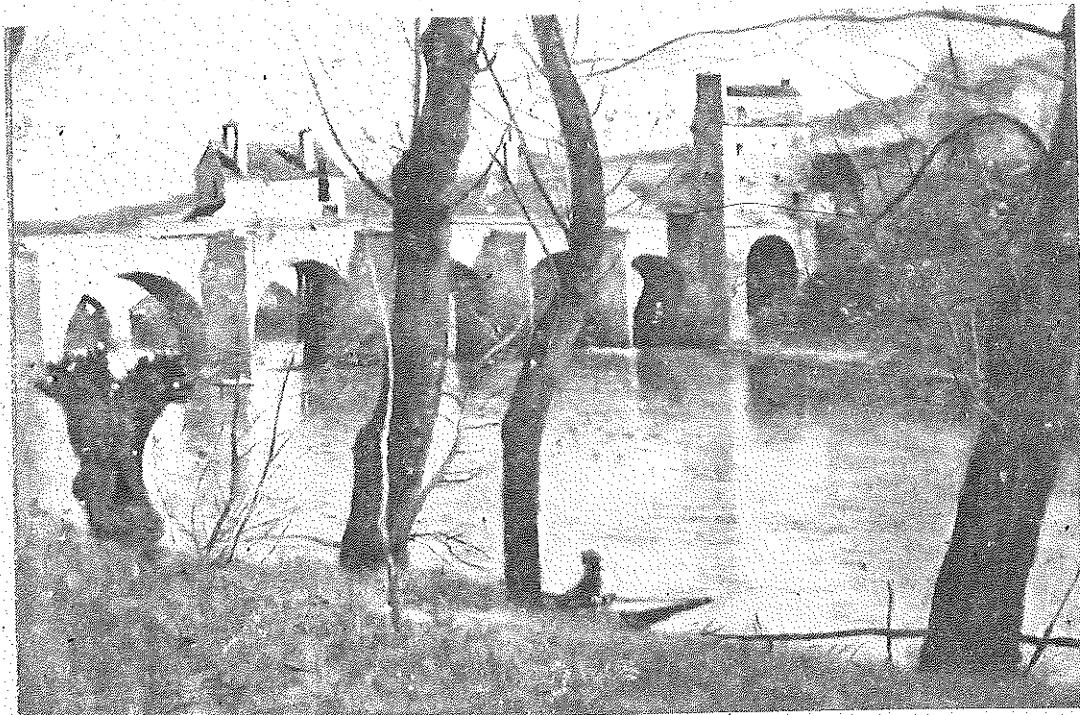
โทร. ๒๓๔-๗๔๔๐-๙ ๒๓๔-๗๖๖๐-๙ ๒๓๔-๑๙๘๑-๙

ดำเนินกิจการมากว่า ๓๐ ปี ตามหลักการประกันภัยสากล
บริการรับประกันวินาศัยทุกประเภท

- ประกันความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก
- ประกันภัยทางทะเลและขนส่ง
- ประกันแคร์อ่องบิน
- ประกันรถยนต์
- ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล
- ประกันภัยสำหรับแรงงาน
- ประกันใจภัย
- ประกันความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก
- ประกันอุบัติเหตุและภัยพิบัติจากเครื่องจักร
- ประกันความซื้อขายด้วยสัญญา
- ประกันชนสังเว茵
- ประกันอุบัติเหตุระหว่างเดินทาง
- ประกันการเสียบัญทุกชนิดของผู้รับเหมา
- ประกันภัยสำหรับเงิน
- ประกันภัยเงินค่าทดแทนคนงาน
- และอื่น ๆ

นางสาวกลศิริ อันธรสาฯ ประธานกรรมการ

นางวิໄล ศิริวงศ์ กรรมการผู้จัดการ

สองเดือนในเมือง Nantes

สร้อยา จินดาพลด*

พวกเราทั้ง 12 คนเดินทางมาถึง Nantes เมื่อเย็นวันที่ 23 มีนาคม 2530 เราขึ้นรถไฟจากปารีส ที่สถานี Montparnasse รถไฟที่มาเมือง Nantes เป็นรถไฟธรรมด้า อีกประมาณปีครึ่งจึงจะมีรถไฟ T.G.V. วิ่งระหว่างปารีสและ Nantes จากหน้าต่าง รถไฟดิฉันพยายามมองสำรวจทัศนียภาพรวมทาง ด้วยความอยากรู้อยากเห็น เมื่อเรามาถึงปารีสันนั้น ตันไม้ยังไม่หลิบในอ่อนเลย) แต่เมื่อรถไฟวิ่งลงได้มา เรื่อยนั้น เราเริ่มเห็นใบไม้และหุ่งหญ้าสีเขียวบ้าง ดิฉันชอบมองดูผู้คนแหงและผู้คนวันริมทาง เพราะเป็นภาพที่ไม่มีดูในบ้านเมืองเรา เรารามาถึงสถานีรถไฟเมือง Nantes ตอนเย็นราوا 5 โมงครึ่ง พร้อม

กับฝนและลมที่หนาวเหน็บของต้นฤดูใบไม้ผลิพัดโขย ต้อนรับเราจนหน้าสั้นไปหมด พากเราใจไม่ดีเลย ที่มองไม่เห็นคนมารับเรา เราช่วยกันขนกระเป๋าเดินทางทั้งของตัวเองและของเพื่อนบ้าง คนที่หนักเป็นพิเศษ (เพราะเตรียมของกินจากเมืองไทยมาเต็มอัตรา) ลงและขึ้นบันไดกันอย่างทุลักทุเล แท้ในที่สุด เรา ก็พบเจ้าหน้าที่ C.R.O.U.S. รอเราอยู่ตรงทางออก เราแยกย้ายเข้าไปอยู่ตามหอพักมหาวิทยาลัย ที่รามณ์ เอ็อย เสาฟ์ฟ์ และหน่อง พักอยู่ที่หอ Costernaud พี่เล็ก พี่น้อง อ้อ กี ต้ม แก้ว พักอยู่หอ Launey Violette ตามและดิฉันอยู่หอ Fresche Blanc เราต้องหาอาหารกินกันเองสำหรับเย็นวันแรกที่ Nantes แม้ว่าเราจะได้ไปรับรองของ C.R.O.U.S. ให้ซื้ออาหารกินใน R.U. แต่เราถึงหอพักราว ๆ

* อาจารย์โรงเรียนเมืองคลอง จังหวัดภูเก็ต

ทุ่มนหนึ่งซึ่งใกล้เวลา R.U. จะปิดแล้ว และเราก็ไม่รู้ว่า R.U. อยู่ที่ไหน ในขณะนั้น

วันรุ่งขึ้นเราต้องไปที่ Fac. des Lettres ของ Université de Nantes เพื่อติดต่อทำบัตรนักศึกษา และรับตราเรียน และไปที่ C.R.O.U.S. เพื่อรับเงินเดือนวงแรก เราได้เงินเดือน ๆ ละ 2,800 ฟรังค์ ซึ่งจะต้องจ่ายเป็นค่าหอพักเดือนละ 500 ฟรังค์ วันนี้ เรายังไม่มีเรือน Mme Kobus เจ้าหน้าที่ในแผนก Secretariat ของ Fac. พาเรามาปลื้มห้องเมล์และไปซื้อคูปองสำหรับกินอาหารใน R.U. ปืนคูปอง 1 ใน ราคา 9 ฟรังค์ ตอนบ่ายเราจะต้องนั่งรถเมล์ไปลงที่ Commerce ซึ่งเป็นเขตใจกลางเมือง เพื่อเดินสำรวจย่านธุรกิจและบ้านเก่าแก่ของเมืองกับ Mme Kobus รถเมล์สาย 42-43 Fresche Blanc จะเป็นสายที่พาเราขึ้นมาหากีที่สุดตลอด 2 เดือนที่นี่ เพราะเป็นสายที่ผ่านไปยัง Commerce.

เราขึ้นสีก่อน Nantes ทันทีเมื่อเราเดินชมเมืองกับ Mme Kobus ย่านธุรกิจของ Nantes ดงงามไปด้วยร้านที่ตกแต่งอย่างมีรสนิยม ถนนหลายสายเป็นถนนแก้แท่ ปูด้วยหิน (pavé) สิงที่พากเราขอบมาก คือ ปราสาทโนราณของยุคกลาง (Château des Ducs de Bretagne) นี้เป็นครั้งแรก ในชีวิตของพากเราบนทางคนที่มีโอกาสเห็นปราสาทบุกอัคвинท์ดุงงามนากรงงามเช่นนี้ ปราสาทแห่งนี้เริ่มสร้างใน ค.ศ. 1466 โดย François II, Duc de Bretagne (1435 – 1488) การก่อสร้างมีต่อมาจนถึงบุคของ Anne de Bretagne (1477 – 1514) พระธิดาซึ่งได้เสกสมรสกับกษัตริย์ฝรั่งเศสถึง 2 พระองค์ คือ Charles VIII และ Louis XII. Anne มีความผูกพันธ์กับเมือง Nantes อย่างลึกซึ้งยิ่งนัก นางได้ขอร้องให้นำพระศพกลับมาฝังที่ Nantes ปัจจุบันภายในปราสาทจัดเป็นพิพิธภัณฑ์คือ Musée d'Art Populaire Régional ซึ่งรวมรวมเครื่องแต่งกายเครื่องเรือน และศิลปหัตถกรรมจากแคว้น Bretagne

จากศูนย์ที่ 16 ถึงตัน ศูนย์ที่ 20 ภายในบริเวณเดียวกับปราสาทยังมีพิพิธภัณฑ์ Musée des Salorges ซึ่งรวบรวมหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่รุ่งเรืองของ Nantes ในศูนย์ที่ 18 อันเป็นยุคที่ Nantes มีชื่อเสียงมากในเรื่องการเดินเรือ และการค้า สิงที่ติดต่อประจำกับใจมากใน Musée des Salorges คือ หัวเรือโบราณในศูนย์ที่ 18 แกะสลักเป็นรูปผู้หญิงทึ้งตัวสูงใหญ่ดงงามยิ่งนัก หัวเรือบางคำมองเห็นได้ชัดเจนว่าเป็นเรือของชาวจีน

ทาง Fac. จัดให้พวกเรารายนรันอังการถึงวันศุกร์จาก 9.00 น. ถึงเย็นรา 4-5-6.30 น. แล้วแต่ตารางแต่ละวัน วิชาที่เราต้องเรียนมี Expression écrite, Expression orale, civilisation และ Grammaire เราเมื่อครูที่นี่ร่วกทุกคน Mme Guillard สอนแต่ตรงกันข้ามชั่วโมงของ Mme Guillard บางชั่วโมงประวัติศาสตร์และวรรณคดีที่ยากอย่างทารุนแต่ตรงกันข้ามชั่วโมงของ Mme Guillard บางชั่วโมงเราจะได้ออกไปรู้จักกับ Civilisation รวมสมัย เราชี๊ดไปเยี่ยมหน่วยงานต่าง ๆ เช่น Hôtel de Ville, Maison du Tourisme, Conseil Général, Conseil Régional เป็นต้น เราได้ข้อมูลและเอกสารต่าง ๆ จากหน่วยงานเหล่านี้มากมาย เอกสารส่วนหนึ่งเราจะต้องนำกลับมาจัดนิทรรศการในเมืองไทย Mme Pouzet สอน expression écrite ครั้งหนึ่งเรือพากเราไปที่บูติค boutique ขายของกระโจกกระจิกของเรือแต่บ้าน Bouffay ตัวน Mlle Pillet ที่สอน Grammaire นั้น เป็นครูสาวที่สุดในกลุ่ม เธอเป็นครูที่สอนหวานเรียบవ้อยประทับใจพากเราหลายคน ในชั่วโมง Grammaire ของเธอ มีแบบฝึกหัดสำหรับพากเราหลายรูปแบบ มีทั้ง Textes, Contes, Chansons และ Exercices grammaticaux พากเราหลายคนชอบซึ้งเพลง Ma Solitude ของ G. Moustaki ที่เธอนำมาร้อง แล้วเราจับรู้จักเพลงที่เพิ่งรู้ของ Jacques Brel ในชั่วโมงของเธออีก ส่วนใน

ชั้่วโมง Expression orale ของ M. Rey ก็มีอะไรสนุกๆ มาก many M. Rey เรียกพากษาเราทุกคนด้วยคำแปลของชื่อภาษาไทย เช่น เรียก ภาตินัย (แปลว่า หลาน) ว่า Petit-fils เรียกพระณีว่า Jolie peau เป็นคัน M. Rey มี textes ที่นำเสนอให้เราอ่านและพยายามป้อนคำถ้ามอญๆ ตลอดเวลา เพื่อเปิดโอกาสให้เราได้พูดได้ตอบพร้อมกันอธิบายสอดแทรกกันอย่างละเอียด ครั้งหนึ่ง M. Rey นำบทความจากหนังสือพิมพ์ Ouest – France เกี่ยวกับเรื่องการรณรงค์เพื่อกำจัดมูสสุนน์ในเมือง Nantes มาให้เราอ่านเป็นที่สนุกสนานพระราชนั้นมีการนำโปสเตอร์ที่หัวรักออกติดหัวเมือง ไปสู่ตัวตนนี้วุ่นวายสุนัขนั้นอยู่ข้างบ้านที่เขียนไว้ว่า Stop aux cacas des toutous! บางครั้งเรามีโอกาสได้ออกไปสำรวจเมือง Nantes อย่างละเอียดกับ M. Rey พวกเราจะไม่มีวันลืมวันที่เราเดินชมตึกเก่า ๆ ที่สร้างในศตวรรษที่ 18 ถนน L'île Feydeau ซึ่งในสมัยก่อนเป็นการเจริญ อยู่กลางแม่น้ำ Loire บ้านเรือนแก่นี้เคยเป็นของผู้มีอันจะกินที่เป็นเจ้าของกิจการ เดินเรือและค้าขายในศตวรรษที่ 18 M. Rey ชี้ให้เราดู mascarons ที่ประดับตามซุ้มหน้าต่างหรือประตูของตึกในสมัยนี้ คำอธิบายของ M. Rey ถูกจะเป็นพื้นฐานให้เราเข้าใจสถาปัตยกรรมฝรั่งเศสได้ดีขึ้น เมื่อมีโอกาสได้เห็นพระราชวัง Louvre ในระบะสุดท้ายของทุนถูในไม้ผลิ ดินแ集成หน้ามองคุณภาพพระราชวัง Louvre แล้วทำให้เกิด interest ใน Nantes ทุกที่ไป M. Rey ยังพาราไปดูบ้านเก่าแก่ของสมัยกลางที่เรียกว่า maison à Colombages ที่ยังคงเหลืออยู่ไม่มากใน Nantes ลักษณะของบ้านแบบบูรุษกลางถ้าดูเผินๆ แล้วมีลักษณะคล้ายบ้านในแถบ Alsace ที่เรียกว่า Colmar และเมื่อเราเดินกันอยู่ๆ เห็น Place de Bouffay นั้น M. Rey กับอกเราว่าที่แห่งนี้ในสมัยปฏิวัติใหญ่ฝรั่งเศสเป็นที่ตัดคอกนกโภชด้วยกิ่งต้น ส่วน Place de Pilori ที่อยู่ใกล้กัน ก็เป็นที่

แขวนคอกนกโภช เรื่องราวเก่า ๆ แบบนี้เราจะไม่มีวันรู้เลย ถ้าไม่ได้คุยอย่าง M. Rey บอกเรา เพราะสถานที่เหล่านี้บังคับต้องไปด้วยร้านรวงและผู้คน มีอีสิ่งหนึ่งที่เราต้องยกนับและนับถือคือ Jules Verne นักเขียนที่มี influence ที่สูงมากในเมือง Nantes นี่คือ เรายังได้มีโอกาสฟังเสียง Jules Verne เป็นอย่างต่อเนื่อง 80 ภาษา Jules Verne มีชีวิตอยู่ระหว่าง ค.ศ. 1828–1905 คุณไทยเรารู้จัก Jules Verne เป็นอย่างต่อเนื่อง 80 วันรอบโลก (Le tour du monde en 80 jours) และได้ทะเล 20,000 โยชน์ (20,000 lieues sous les mers) เราเมื่อโอกาสได้ชมพิพิธภัณฑ์ Jules Verne ที่ Nantes และได้เห็นหนังสือของเขาก็ตีพิมพ์จำนวนไม่น้อยที่ขายในเมือง Nantes บังเอิญพิพิธภัณฑ์ที่นำเสนอจึงอีก เช่น Musée Des Beaux – Arts ที่มีภาพเขียนสีน้ำเงินตั้งแต่ศตวรรษที่ 13 จนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมี Musée Dobrée และ Musée Archéologique ที่ตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกัน ที่ Place Jean V. ที่พิพิธภัณฑ์ Dobrée มีกล่องทองคำเก็บหัวใจของ Anne de Bretagne ให้ชมด้วย มีสถานที่อีกแห่งหนึ่งที่ดีอีกด้วยคือว่านาสนใจมากคือ Musée d'Histoire Naturelle ซึ่งเมื่อเข้าชมแล้วทำให้เกิดอิจฉาดีกัน ฝรั่งเศสนักที่มีโอกาสเดินทางไปต่างประเทศ ที่พิพิธภัณฑ์แห่งนี้มีตัวอย่างที่น่าสนใจ แร่ต่างๆ มากมาย มีฟอสซิลให้ชมมากมายนับไม่ถ้วน มีตัวรูปทรงสัตว์ใหญ่ สัตว์เล็ก จากทุกที่ปีปุ่นโลก มีมัมมี่ แมวและคนให้ชมด้วย

ทุกวันจันทร์ที่เราไม่มีเรียนที่ Fac. นั้น เป็นวันที่เราปลดกันทำงานเพื่อได้รับมอบหมายจาก A.F.A.V. I.L.O. (Association Fédérative D'Accueil A Vocation Internationale De Loire Atlantique) พวกเราถูกแบ่งออกเป็นสามกลุ่ม ๆ ละ 4 คน ทาง A.F.A.V.I.L.O. จะนัดบุคคลในหน่วยงานต่าง ๆ ให้พากเราไปพบปะ เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวจากเรารา

ต้องปรึกษา กันในกลุ่ม เพื่อเตรียมค่าสถานที่ ฯ และ เราต้องหาหน่วยงานเหล่านี้เอง โดยเปิดจากแผนที่ ดิฉันและเพื่อนอีกสามคนอยู่ในกลุ่ม B จะต้องพบปะ กับบุคลากรในหน่วยงานด้านวัฒนธรรม เราได้พบกับ M. Philippe Bouler ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่บริหารคณะกรรมการ Théâtre Du Nombre D'Or ในห้องทำงาน ของ M. Bouler มีครื่องแต่งกายของคณะกรรมการ มากมายนับร้อยชุด คณะกรรมการชุดนี้มักจะแสดงละคร แนวคลาสสิค เช่นพาก Commedia Dell 'Arte ที่ได้อธิบายจากอิตาลี อย่างเช่นเรื่อง PEDROLINO ส่วนละครที่เล่นในปัจจุบันเรื่อง PEAU D'ÂNE ตอนตรีประกอบละครเรื่องนี้เป็นตอนตรีคลาสสิค จาก คิตเกอร์ที่ยังใหม่ เช่น Mozart, Vivaldi, Purcell เป็นต้น คณะกรรมการนี้มักจะเดินทางไปปิดการแสดง ของประเทศฝรั่งเศสทั้งในยุโรปและเอเชีย และ เคยมาแสดงในประเทศไทยแล้ว นอกจากนี้รายได้ ไปสนับสนุน M. Bessey ผู้จัดการของสำนักงาน P.A.R.C. ซึ่งเป็นแหล่งบริการข้อมูลทางด้านวัฒนธรรมทั่วหมด ผู้สมัครเป็นสมาชิกของ P.A.R.C. จะได้รับข้อมูลและข่าวด้านวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับละคร ดนตรี ภารตะนต์ และนิทรรศการอย่างสม่ำเสมอ และยัง มีสิทธิ์ได้ลดค่าบริการเข้าชมมหรสพอีกด้วย สิ่งที่ ดิฉันพบว่า สำนักงานนี้มากคือ Artothèque เป็นการ บริการให้เข้ามายกพาเรียนของศิลปินที่ถูกใจไป ตกแต่งบ้านชั้นราوا อีกหน่วยงานหนึ่งที่เราไปพบ คือ หน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่อง Festival international des Arts et Traditions Populaires มี M. Pinel เป็นผู้บริหาร ผ่านเสียดายที่โปรแกรมต่าง ๆ Festival ในปีนี้จะเริ่มในเดือนกรกฎาคม ซึ่งเป็น เวลาที่เราไม่มีโอกาสอยู่ที่ Nantes อีกต่อไปแล้ว ชาติที่ส่งการแสดงเข้าร่วมในปีนี้มี อาทิ บูโรสตาเรีย ไปแลนด์ ศรีลังกา สาธารณรัฐโดมินิกัน สาธารณรัฐ อเมริกา และญี่ปุ่น M. Pinel สนใจที่จะได้การแสดง ไปจากเมืองไทยมาก พากเราได้แต่แนะนำให้ลอง

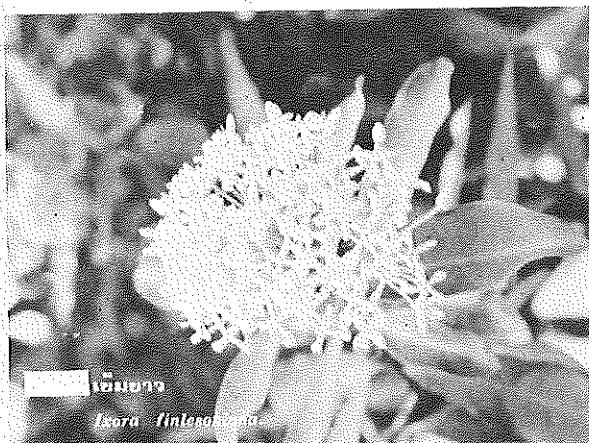
ติดต่อสำนักงาน ก.ก.ท. ดู เราบอกยังกับ M. Pinel ว่า การแสดงของชาติเรานั้นสวยงามดีนักไม่แพ้ ชาติใดในโลกเลย

ความจริงแล้ว งานที่ A.F.A.V.I.L.O. มอบหมายให้เราทำนั้น น่าสนใจมาก แต่ดิฉันมีความรู้สึก ว่า แผนงานของ A.F.A.V.I.L.O. ที่เกี่ยวข้องกับ เรายังบกพร่องมาก เราจึงกังวลและครั้งแรกไม่มี โอกาสได้ดูคณะกรรมการที่แลຍ เราจึงกับ P.A.R.C. แต่ พากเราไม่ได้รับผลกระทบโดยชั้นจาก P.A.R.C. ใน ด้านบริการที่สำคัญ เช่น การลดราคาค่าเข้าชม มหาสงส์ ดิฉันนี้กับเบรเยนเทียนว่าเหมือนกับราภิน ขัมเมเด็กหน้าครึ่ง เราได้กินแต่ครัวมีที่ฟากไวน์ข้างบน เท่านั้น ไม่ได้กินตัวเด็กเลย ดิฉันได้พูดเสมอในที่ ประชุมประมีนผลที่ปารีสว่า เงินเดือนที่รัฐบาล ฝรั่งเศสให้เรา นี้เพียงพอสำหรับค่าที่พักและอาหาร แต่ไม่เพียงพอที่จะจ่ายค่าเช่าบ้าน ฯ เพื่อพิม พูนความรู้ จึงน่าจะมีหน่วยงานที่ช่วยเหลือเราให้เข้า ชมมหาสงส์ในราชอาณาจักรได้ และที่น่าเสียดายก็คือ การ จัดไปเที่ยวปราสาทลุ่มแม่น้ำลัวร์ พากเราคงจะไม่ได้ ไป ถ้าไม่ได้ติดไปกับกลุ่มเด็กไทย ระหว่างการ เดินทาง เราทราบรายละเอียดล่วงหน้าแล้ว ไปที่ไหน A.F.A.V.I.L.O. ไม่ได้ออกใจให้พากเราเลย เราไม่มีคุณฑ์ที่ดี เมื่อเรากลับมาถึง Nantes แล้ว เราจึงรู้จาก M. Rey ว่า บันไดเวียนที่ Château de Blois นั้น มีชื่อเสียงมาก มีศัพท์เรียกว่า l'escalier en colimaçon และคำ colimaçon นี้ เป็นภาษาเก่า ที่หมายถึง escargot นั่นเอง บันไดเวียนที่นี่เป็น แบบฉบับบันไดเวียนที่อีกหลายแห่งรวมทั้ง Hôtel de Ville ที่นครปารีสด้วย ทาง A.F.A.V.I.L.O. บอกเราว่า เข้าจัดอะไร ฯ ให้เราไม่ค่อยทัน เพราะ เนื่องจากเราไม่รับเรื่องการมาของพากเราจะทันหันมาก พากเรา มีความรู้สึกว่าทุนของพากเรา มีปัญหามาก เหลือเกิน เราถูกเจ้าหน้าที่ ก.พ. ที่ปารีสว่าอย่าง เสียหายมาก เมื่อพารณ์มีเข้าไปปารีสในต้นเดือน

พฤษภาคม เพื่อไปติดต่อขอทำวีซ่า ให้บังคันที่จะเข้าอังกฤษ เราถูกต่อว่าว่าไม่มารายงานตัวเมื่อมาถึงฝรั่งเศส และยังดูถูกพวงครุฑ์มาทุนๆๆ ไปไม่ผล หั้งหมดว่า เป็นพวกที่ไม่คิดเรียนจริงจัง คิดแต่จะเกี่ยวเท่านั้น เรื่องรายงานตัวกับ ก.พ. ในประเทศไทยรั่งเศสนี้ เราไม่รู้เรื่องแหลบริจ ฯ และ逮ากแปลกใจว่า ทำไม่ทางสมาคมครุ่รั่งเศสไม่แจ้งให้ทราบทั้งที่ทุนๆๆ ไม่ผลก็มีมาหลายปีแล้ว

ระยะเวลา 2 เดือนที่ Nantes ของพวงเรา ผ่านไปเร็ว เมื่อกันตอกกันในฤดูใบไม้ผลิที่เราเห็น เมื่อเราไปถึง Nantes ใหม่ ๆ นั้น ผู้ดอก farsythias บานเหลืองอร่ามอยู่ทั่วไป Jardin des Plantes ที่ Nantes มีพันธุ์ไม้ดอกคงดงามมากที่เดียว อีกทั้งบังอยู่ไก่ป่ากลางเมื่องมาก ตืออยู่หน้าสถานีรถไฟฟ้าช่วงกลางตีอนแม่นายน ดอกทิวลิปออกดอกดงามยิ่งนัก แต่ละพันธุ์ก็มีชื่อที่แสนจะไพเราะ เช่น ทิวลิปสีม่วงอมดำมีชื่อว่า Reine de la nuit ตีชมพูเหลืองขาวดูหวานอ่อนโยนสมกับชื่อ Tendresse ในสวนพฤกษาติแห่งนี้มีดอกไม้โนลีย์หลายพันธุ์ ส่วนในช่วงต้นเดือนพฤษภาคม เมื่อทิวลิปเริ่มหายไปนั้น

ผู้ดอก Azalée ชนิดต่าง ๆ ก็แข่งกันบาน ด้วยสีสรรค์สดชาดสะดุดตาอี่นัก และเมื่อเราจาก Nantes มาเน้น ดอก Pivoine ก็พึงจะบานได้ไม่นานตามข้างทางที่รกร ฯ เราเห็นผู้มี souvenir ของฝรั่งเศส เก็บไว้ในหัวใจ เมื่อมีผู้ถามคิดถันในที่ประชุมประมินผลที่ปารีสว่า อะไรคือ votre meilleur souvenir ที่ได้จากการมาฝรั่งเศสรึว่า ดีลัน ตอบว่า ชาวฝรั่งเศสที่ราพบปะนั่นคือ เรายุ๊สึก คณฝรั่งเศสหลายคนมีหัวใจที่งดงาม และอบอุ่นยิ่งนัก มีคนเรียกพวงเราว่า เป็น ambassadeurs vivants พวงเราจึงพยายามทำหน้าที่อย่างดีที่สุด เรายุ๊สึก ยินดีที่ได้ทำหน้าที่ดังทุตเล็ก ๆ เผยแพร่ประเพณีของ เรากำไรให้เราเกิดความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทั้งสองที่มีมาตราครั้งสมเด็จพระนารายณ์มหาราช และพวงเราทั้งสิบสองคนก็ได้มีโอกาสสานสายใย แห่งความสัมพันธ์นี้ต่อไปอีกในเมือง Nantes เราจาก Nantes มาด้วยความอาลัยอย่างยิ่ง เมื่อเราจากมาเน้นดอกกุหลาบทันหัวหอย Launey Violette ยังไม่บานเลย หรือว่าดอกไม้เหล่านี้รอที่จะเบ่งบานในหัวใจของพวงเราตลอดไป.

Une Journée au marché flottant et à Samut Songkhram

Dimanche 31 Mai 1987, l'association thaïlandaise des professeurs de français a organisé une excursion très intéressante à Ratchaburi et à Samut Songkhram. Le rendez-vous était fixé devant le musée national à côté de l'Université Thammasart. Quatre-vingt-dix personnes environ attendaient les cars avec impatience. Nous prîmes le départ avec quarante minutes de retard. A sept heures quarante-cinq les deux cars climatisés nous emmenaient sur la route de Bouddha Monthon. Le petit déjeuner nous fut servi pendant ce trajet. Nos guides et animatrices étaient mesdames Thida, Chongkonn et Pornthipa.

D'abord, nous avons visité Bouddha Monthon, lieu de pèlerinage avec la statue du Bouddha marchant, posé magestueusement sur un haut socle. Au tour de celui-ci se trouve

une aire déambulatrice aménagée pour les fidèles. Nous avons pris beaucoup de photos. Puis nous sommes allés à Nakorn Pathom pour rendre hommage à la relique du Bouddha à Phra Pathom Chédi.

Ensuite, les cars nous ont emmenés à Damnoen Saduak, situé à cent sept kilomètres à l'ouest de Bangkok, dans la province de Ratchaburi, pour visiter le marché flottant. Avant d'arriver au marché flottant, nous sommes descendus des cars pour voir le spectacle intéressant proposé par la présentation de différents serpents. Les hommes qui s'occupent de ces animaux sont très courageux. Ils nous ont montré comment arrêter une attaque de reptile. Les cobras, les boas sont des animaux très dangereux. Nous avons eu l'occasion de voir une lutte très excitée entre un serpent et une mangouste, tous deux enfermés dans une cage. Ce spectacle nous a impressionné étant parfois effrayant.

* Ecloci Stri Wat Rakhang.

Après nous nous sommes rendus au marché flottant, dans le Klong Damnoen Saduak long de trente-cinq kilomètres et qui a été creusé sous le règne du roi Rama IV dans le but de joindre des fleuve Thachine et Mae Klong. L'inauguration du Klong Damnoen Saduak a eu lieu 25 Mai 1868. Quand nous sommes arrivés, il y avait déjà beaucoup de touristes. Le Maire de Damnoen Saduak nous a accueilli en nous offrant des noix de cocos.

Tout au long du klong Damnoen Saduak se trouvent des centaines de barques dans lesquelles les marchands en costumes traditionnels vendent toutes de légumes, fruits et autres produits régionaux. Ce marché reflète la vie quotidienne d'hier et d'aujourd'hui. C'est un endroit très animé.

Après cette visite, nous sommes allés au musée et au jardin botanique du roi Rama II à Ampawa, Samut Songkram. Son Altesse Royale Galyaniwatana était déjà arrivée et c'est accompagnée par un orchestre thaï jouant un air de musique traditionnelle, qu'elle a planté un arbre "Chantna" devant le musée. Celui-ci est consacré au souvenir du roi Rama II "Phra Bouddhalertla Napalai", originaire d'Ampawa, Samut Songkram.

Le musée est vaste et se compose d'une grande maison style thaïlandais traditionnel. Elle a un rez-de-chaussée ouvert, très grand, un étage où se situe la salle la plus intéressante où l'on trouve la statue du buste du roi Rama II, des meubles et des collections d'art sino-thaï exceptionnelles de porcelaines (bols "Benjaronk") et de poteries du XIX siècle. Ce qui nous a beaucoup intéressé, ce sont des maquettes qui représentent des scènes des différentes pièces de théâtre que le roi

Rama II a composé : Manie Pichaï, théâtre de Lakorn Nok, une pièce tirée du Ramayana, théâtre de Lakorn Naï...

Au fond de la maison, accessible par une passerelle se trouve la bibliothèque qui conserve les livres poétiques et les documents historiques du roi Rama II. Près de l'escalier, au rez-de-chaussée si situe la cuisine de style ancien que l'on ne trouve plus de nos jours. Dans le jardin, on a vu les plantes représentées dans la littérature poétique de cette lointaine époque. Ce sont des arbres et des fleurs que l'on trouve rarement. Près du fleuve Mae Klong; dans le pavillon, nous avons goûté ensemble les plats typiques de Samut Songkram les fruits de mer, des gâteaux traditionnels et des fruits régionaux. C'était un moment de détente agréable.

L'après-midi, on a pris un bateau sur le fleuve Mae Klong qui divise la ville Samut Songkram en deux parties. Notre guide, originaire de Samut Songkram nous a montré de beaux paysages de vergers de chaque côté du fleuve Mae Klong bordé des cocotiers, des bananiers et des palmiers au travers desquels on aperçoit maisons de style thaï et des temples.

A gauche, à Klong Oom, on a débarqué à l'embarcadère de Wat Bong Ko. Nous avons vu un sanctuaire principal et un Wiharn de style Mon. Que c'est beau! Nous avons suivi Son Altesse Royale Galyaniwatana pour voir les arbres de Lichis âgés de 200 ans. Des gens étaient là le jus de coco et les noix de coco vraiment délicieuses. Les gens d'Ampawa, Samut Songkram sont très accueillants, sympathiques et les femmes sont gracieuses. Puis

on est monté à Don Hoi Lot que nous n'avons malheureusement pas pu voir à cause de la marée montante. Nous nous sommes alors dirigés vers le Wat Phet Samut et en route nous avons vu la vie quotidienne des gens de Samut Songkhram qui pêchent encore les poissons à la manière traditionnelle.

La dernière visite accompagnée de Son Altesse Royale Galyaniwatana fut pour le Wat Phet Samut qui abrite un Bouddha debout très vénéré (Luang Pho Ban Lam). Avant de quitter Samut Songkhrain, nous avons vu des

maraîches salantes ainsi qu'une ferme d'élevage de crevettes. C'est une grande propriété où l'on élève des crevettes "kula Dam" pour le commerce. Les responsables nous ont servi du café et des desserts. Nous sommes rentrés vers vingt heures sans oublier d'acheter des produits régionaux.

Le prochain programme aura lieu à Prasart Muang Singha, Karnjunkabury. Venez si nombreux avec notre association pour cette année du Tourisme pour la découverte la Thaïlande.

D.S. CAFÉ

ปากซอยสุขุมวิท ซอย 5 โทร. 251-3333

เชิญชิมอาหารฝรั่งเศสบ้านแท้

เป็ดอบส้ม Canard à l'orange

เนื้อแกะอบ Gigot d'Agneau

หอยแมลงภู่อบ Moules farcies

ชาวยเวอเคราร์ หรือ ชูครูท Choucrouite Garnie

ขนมเค้กรสบุโรพหลาภูนิด

ผู้มีอิจฉาของร้าน บรรยายกาศกันเอง

ราคาย่อเมี้ย

ช่วงกันดาม ?

สมใจ อ่องสกุล
อัจฉรา โชคบุตร

ช่วงกันตอ卜... ...

ตาม ดูช่าวโทรทัศน์ เห็นว่ากำลังจะมีอุโมงค์ ลอดช่องแคนอังกฤษ–ฝรั่งเศส ช่วยบอก รายละเอียดด้วย

ตอบ อุโมงค์ลอดช่องแคนอังกฤษคาดว่าจะเสร็จ ในปี ค.ศ. 1993 ภายในอุโมงค์ใช้สัญญา ไปมาทั้งทางรถไฟ รถส่วนตัว รถเมล์ และ รถจักรยานยนต์ สำหรับรถไฟ ฝรั่งเศส ต้องการให้ T.G.V. วิ่งลอดอุโมงค์จนถึง ลอนדון แต่ทำไม่ได้เนื่องจากระบบไฟฟ้า ที่ใช้เก็บไฟทั้ง 2 ประเทศนั้นไม่เหมือนกัน ดังนั้นจะมีรถ T.G.V. แล่นจาก Paris-Calais จาก Calais ก็ต้องลดความเร็วลง

เหมือนรถไฟฟ้าค่าใช้จ่ายออกร่วมกันโดย รัฐบาลทั้ง 2 ประเทศ เมื่อเสร็จจะเก็บเงิน ค่าผ่านอุโมงค์จากผู้ใช้รถ

ตาม อย่างไรซื้อหนังสือพิมพ์รายวันท่องถิ่นของ ฝรั่งเศสสัก 3–4 ฉบับ

ตอบ หนังสือพิมพ์รายวันท่องถิ่นของฝรั่งเศส ที่สำคัญมีดังนี้

Ouest France (Rennes), Le Progrès (Lyon), La Voix du Nord (Lille) Sud-Ouest (Bordeaux), Le Dauphiné Libéré (Grenoble)

โลก

อะไร์

ที่ไหน

จีรังลักษณ์ ศกุนตะลักษณ์

สวัสดีค่ะ ท่านสมาชิกที่รักทุกท่าน ข่าวแรก
ที่จะนำเสนอเล่าสู่กันฟังในฉบับนี้คือ เรื่องการเดินทาง
ไปทัศนศึกษา ณ จังหวัดราชบุรีและสมุทรสงคราม
ซึ่งสมาชิกสมาคมฯ และญาติมิตร ประทับใจใน
การต้อนรับของเจ้าของถิ่นทั้งที่จังหวัดราชบุรี
และสมุทรสงครามมาก การจัดทัศนศึกษาของ
สมาคมฯ ครั้งนี้ได้รับความสนใจมากที่เดียวค่ะ
มีสมาชิกและญาติมิตรร่วมเดินทางถึง 80 ท่าน
จึงต้องจัดรถหัวหน้าจราจรปรับอากาศถึง 2 คัน ผู้ที่
เดินทางไปได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินมาก
ภูมิประเทศก็สวยงามถูกใจ อาหารมื้อกลางวัน
ซึ่งเป็นอาหารทะเลล้วน ๆ ก็ถูกปากมาก ทำให้

สมาชิกหลายท่านต้องการให้สมาคมฯ จัดทัศนศึกษา
เช่นนี้อีก ฝ่ายกรรมการบางท่านให้แจ้งกับทาง
กรรมการผู้จัด ขอขอบคุณในนามของสมาคมฯ
นะครับที่ท่านกรุณาให้ความสนใจ คราวหน้าถ้ามี
การจัดทัศนศึกษาอีก เราคงไม่ลืมแพนเก่า ๆ
แน่นอนค่ะ... เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2530 ทาง
สมาคมฯ ได้จัดงานฉลองการสถาปนาสมาคมฯ
ครบรอบ 10 ปี โดยจัดทำบุญเลี้ยงพระเพล ณ ที่
ทำการสมาคมฯ สมเด็จองค์นายกฯ ทรงเต็จเป็น
องค์ประธาน หลังจากการทำบุญเลี้ยงพระเพลแล้ว
สมเด็จองค์นายกฯ ทรงเสวยพระกระยาหารกลางวัน
ที่สมาคมฯ และพระราชทานพระวโรกาสให้

คณะกรรมการและสมาชิกท่านอื่น ๆ ที่ไปร่วมงานให้เข้าเฝ้าเป็นการส่วนพระองค์ด้วย ยังความประล้มในพระมหากรุณาธิคุณแก่ทุกท่านเป็นลั้นพ้น ต่อจากนั้นคณะกรรมการบริหารสมาคมฯ ชุดปัจจุบันและชุดก่อน ๆ ซึ่งพ้นวาระไปแล้ว ก็ได้ร่วมรับประทานอาหารและร่วมสังสรรกันก่อนจะแยกย้ายกันกลับ... ได้พบอาจารย์จากโรงเรียนมัธยมศึกษาหลายท่านซึ่งสอบถามมาว่า เป็นทางสมาคมจะจัดโครงการศึกษาและทัศนศึกษาภาคฤดูร้อนสำหรับนักเรียน นิสิต และนักศึกษาหรือไม่ ขอเรียนว่าโครงการนี้ยังคงมีต่อไป เพราะจากการประเมินผลของการจัดคราวที่แล้ว ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ ผู้เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่ชอบโครงการนี้มากและเห็นว่าเป็นโครงการที่มีประโยชน์มาก ทางสมาคมฯ คงจะเริ่มดำเนินการประมาณเดือนกันยายนหรือตุลาคมนี้นั่นจะ ทางผู้รับผิดชอบโครงการฝ่ายฝรั่งเศสคือ M. Jean-Marie LANGLAIS จาก B.A.L. ได้ประมาณการณ์ว่า เป็นจำนวนนักเรียน นิสิต นักศึกษา เข้าร่วมโครงการได้มากขึ้น ซึ่งคงจะเป็นจำนวน 100 คน โดยจะเปิดรับนักเรียน นิสิต นักศึกษา จากสถานบันการศึกษาต่าง ๆ ทั่วไป ไม่จำกัดเฉพาะสถานบันการศึกษา ซึ่งเป็นสมาชิกสถาบันของสมาคมฯ เช่นปีที่แล้ว และปีนี้จะจัดแบ่งเป็น 3-4 กลุ่ม แยกกันไปกลุ่มละ 1 เมือง แต่จะเป็นเมืองใดบ้างไม่ได้กำหนดค่า สำหรับค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมโครงการซึ่งผู้ที่สอบผ่านมาเป็นห่วงว่าจะถูกลงหรือแพงชื่น ขอเรียนอีกว่า ไม่อ้อมค้อมเลยคือว่า ถูกลงความจะเป็นไปได้ยากค่ะ แต่เราจะพยายามไม่ให้แพงชื่นจนเกินไป เราถือหลักที่ว่าผู้เข้าร่วมโครงการจะจ่ายเงินน้อยที่สุด และได้รับประโยชน์และบริการอันดีเยี่ยมมากที่สุด ดิฉันควรรับความกรุณาท่านสมาชิกให้ช่วยประชาสัมพันธ์ต่อ ๆ กันไปนะจะว่า โครงการนี้จะมีต่อ แน่นอนในปีนี้ และทางสมาคมฯ จะประชาสัมพันธ์

โครงการนี้ไปยังสถานบันการศึกษาต่าง ๆ ในราชเดือนตุลาคม ศกนี้ค่ะ.... ผลการสอบชิงทุน ๙ เดือน ซึ่งทางสมาคมฯ จัดสอบเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2530 ก็ผ่านพ้นไปแล้วนั่นจะ ผู้ที่ได้รับทุน จำนวน 3 ท่าน คือ อาจารย์เหลินเกียรติ มีนา โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย อาจารย์สุปรียา รุ่งเพ็ญ โรงเรียนเทพลีลา และอาจารย์อำนวย สมตัว โรงเรียนสิริธรรม จังหวัดสุรินทร์ ขอแสดงความยินดี กับอาจารย์ทั้ง 3 ท่านด้วยค่ะ กำหนดการเดินทางไปรับการศึกษาและฝึกอบรม ณ ประเทศฝรั่งเศส คงจะเป็นในราวดีือนกันยายน หรือต้นเดือนตุลาคมนี้ ขออวยพรให้เดินทางด้วยความปลอดภัยค่ะ... การสัมมนาประจำปีของสมาคมฯ ที่เคยจัดทุกปีในเดือนตุลาคมนั้น สำหรับบุน្រิกรรมและลัดใหม่ที่จะมีระหว่างวันที่ 20-22 ตุลาคม ณ กรุงเทพฯ การบัญชีวิทยาลัย เช่นเคยค่ะ หัวข้อสัมมนาจะแจ้งให้ทราบภายหลังค่ะ ช่วงป้ายของวันที่ 22 ตุลาคมนั้น จะมีการประชุมใหญ่สามัญประจำปีของสมาคมฯ และจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารของสมาคมฯ กันใหม่ ซึ่งคณะกรรมการชุดใหม่นี้จะเป็นชุดที่ 6 นั่นจะ สมาชิกท่านใดสนใจจะเข้ามาร่วมทำงานให้กับสมาคมฯ ติดต่อขอใบสมัครเป็นกรรมการบริหารสมาคมฯ ได้ที่อุปนายกสมาคมฯ รศ.ดร.ธิดา บุญธรรม และขอร่วมแขกน้ำใจในปีรวมประชุมใหญ่ และเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่โดยพร้อมเพรียงกันตามวัน เวลาและสถานที่ดังกล่าว นั่นจะ สำหรับในช่วงเดือนสิงหาคม 2530 นี้จะ มีงานสำคัญอีกงานหนึ่นในแวดวงของเรา คือจะมีการประชุม Collogue Conjoint ซึ่ง AUPELF จะจัดขึ้น ณ โรงแรมเอเชีย ราชเทวี ระหว่างวันที่ 24-27 สิงหาคม งานนี้จะมีผู้ร่วมประชุมจากประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทยด้วย ประเทศที่ส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมได้แก่ อินโดนีเซีย อิหร่าน เกาหลีใต้ จีน ศรีลังกา บังกลาเทศ เวียดนาม

ลาว สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และคานาดา ทางสมาคมฯ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจขึ้น เพื่อประสานงานกับผู้แทนของ AUPELF ในภูมิภาคเอเชีย และจ้าหัวหน้าที่จากหน่วยงานอื่นๆ ด้วย ทางสมาคมฯ คงจะได้สรุปผลการประชุมเผยแพร่แก่สมาชิกต่อไป... ปีนี้เป็นปีที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเราระบุรุษพระชนมายุครบ 60 พรรษา ทางสมาคมฯ จึงคิดจะจัดพิมพ์สมุดภาพเกี่ยวกับศิลปะไทยอย่างชำนาญเพื่อหารายได้ทุกแหล่ง รายพระองค์ท่าน เพื่อโดยเสต์จักราชกุลซึ่งในการจัดทำสมุดภาพนี้ทางสมาคมฯ ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดียิ่งจากการศิลปิน แห่งสหประชาชาติและศิลปินไทยในเดือนสองเดือนข้างหน้านี้จะขอเรียนเชิญท่านสมาชิกทั้งหลายให้เป็นสมุดของห้องน้ำ นอกจากได้รับความรู้แล้ว ท่านยังจะได้กุศล อีกด้วยค่ะ... ประมาณพุศจิกายน ศกนี้ (เวลา 10.45 น.) M. Verdier ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะ จะเดินทางมาประเทศไทย เพื่อบรรยายเรื่อง Cent ans d'affiches françaises โดยใช้ภาษาฝรั่งเศส แต่จะมีการทำ résumé ไว้ก่อน ดังนั้น

ถ้าสมาชิกและนักศึกษาท่านใดมีความสนใจ ทางสมาคมฯ จะตอบรับและร่วมจัดให้มีการบรรยาย ดังกล่าวขึ้น โดยจะขอใช้สถานที่ของมหาวิทยาลัยศิลปากร... สมาคมฯ บางท่านบ่นมากว่า ต่ออาชญากรรม หรือเปลี่ยนสภาพการเป็นสมาชิก แต่ไม่เคยได้รับใบเสร็จเลย วารสารก็ไม่เคยได้รับรู้สึกกังวลและโกรธมาก ดังนั้นถ้าหากลับไปได้ความว่า หล่ายรายสั่งหานามติดสั่งจ่ายในนาม นางสาวจิระพรรช์ บุญยอกปรีดิ์ เหตุยญิกเดิม ซึ่งขณะนี้กำลังศึกษาต่อ ณ กรุงปารีส ขอเรียนย้ำอีกครั้งนั้นค่ะ ขณะนี้ถ้าท่านสมาชิกจะติดต่อ ด้านการเงินกับทางสมาคมฯ ทางไปรษณีย์ กรุงเทพฯ สั่งหานามติดหรือตัวแลกเงินในนามของ นาง วงศันทร์ พนัญนิติศาสตร์ เหตุยญิกคนบ้าจุบัน รับรองว่าเรียนร้อยค่ะ... ห้องสมุดของสมาคมฯ ตอนนี้มีหนังสือใหม่ ๆ เข้ามามากค่ะ เรียนเชิญให้ไปใช้บริการกันหน่อยนะคะ บรรณาธิการชั้น 2 ห่าน คือ อาจารย์ชานี และอาจารย์มลฤดี รอท่านอยู่เสมอค่ะ ขออภัยยังไงก็ไม่พอ พบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

เพื่ออำนวยความสะดวกและรวดเร็ว ในการติดต่อกัน ฝ่ายอำนวย ของ

วัฒนาพาณิช ส์ จำกัด

โปรดติดต่อ ฝ่ายอำนวย แห่งใหม่ เท่านั้น

เลขที่ 31/1-2 ซอยศิริพัฒน์ (ข้างเรือนจำคลองเปรม-ร้านนายเหมือน)
ถนนมหาไชย (ระหว่างศาลเอนลิมไทย-วังบูรพา)

กิจกรรมสานجام

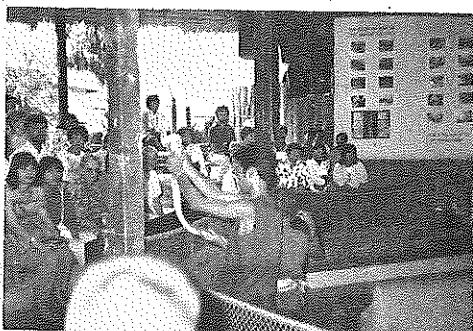
“หายชีวิต” ก้าว กัน ส.ค.พ.ท. สุราษฎร์และสมุทรสงคราม

ชวนี เสนอวิวงศ์ ณ อยุธยา

ปีนี้ สมาคมส.ค.พ.ท. ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ รวมทั้งเพื่อนสมาชิก ต่างมาร่วมกันพร้อมหน้าที่ข้างหน้าพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ เพื่อเดินทางร่วมกันโดยรถโดยบอร์ดโค้ชปรับอากาศมุ่งสู่จังหวัดสมุทรสงคราม โดยอุบัติเดินทางเมื่อเวลาประมาณ 8.00 น. จุดแรกตามเส้นทางสู่สมุทรสงคราม นี่ ส.ค.พ.ท. ได้หยุดรถให้สมาชิกได้วาะเข้าไป

นัมสการพระครรชีคากยทศพลญาณและชุมชน-ธรรมจักร หนัก 80 ตัน ณ พุทธมณฑล เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่เหล่าสมาชิกทั้งชาวไทยชาวต่างประเทศ ต่อจากนี้ได้นำสมาชิกออกเดินทางต่อไปเพื่อเข้าชมการแสดงการจับงู ที่คุณย์ cobra show ซึ่งรายการนี้เรียกว่าสิงห์ร้องแสดงความตื่นเต้น และพึงพอใจจากสมาชิกทุกคน มีการสาธิตการรีด

พิชุงเห่า งูจงอาจ ให้ชมอย่างน่าสนใจ และน ที่นี่สมาชิกได้ร่วมกันบริจาคเงินและเลิกน้อยให้กับแสดงด้วยความเต็มใจ ต่อจากนั้นรถทัวร์ได้นำสมาชิกwarenam การองค์พระปฐมเจดีย์ พระร่วง-iron ทุบทึช อันเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เมื่อถึงจังหวัดนครปฐม เมื่อได้เวลาอันสมควร ர่างกายกันเดินทาง

สู่จุดนัดพบกับเจ้าหน้าที่ของทางจังหวัดราชบุรีที่จัดมาต้อนรับ ณ ตลาดน้ำดำเนินสะดวก เพื่อชม

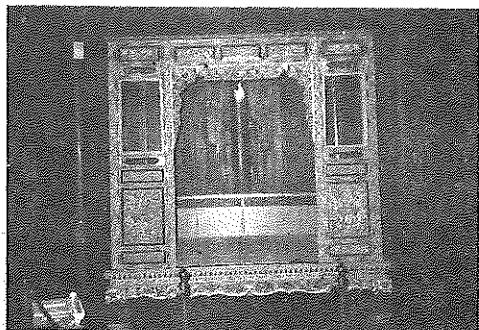
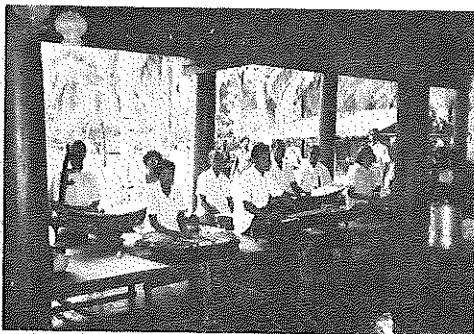
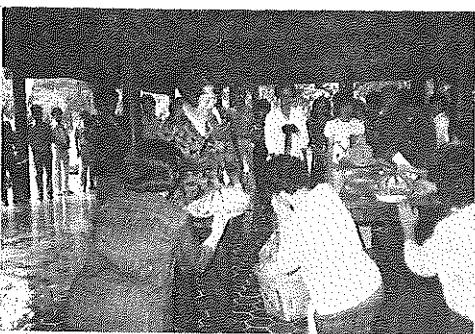
ตลาดน้ำบามเข้า และเลือกซื้อสินค้าและผลไม้พื้นเมืองตามอัธยาศัย และที่นี่ขบวนหัวร์ของเราก็ได้รับการต้อนรับขับสูด้วยน้ำใจในตรีอันดงงามจากท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ที่จัดมาร่วมกัน อ้าขา ก้าแฟ ผ้าเย็น และเจ้าหน้าที่มาบริการพากเราอย่างเป็นกันเอง และท่านผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี ยังกรุณามอบอุ่นอึกสองตะกร้าให้แก่ผู้แทนของ ส.ค.ฟ.ท. เพื่อนำไปแจกจ่ายแก่สมาชิกให้ล้มรส

อยุ่นราชบุรี ในระหว่างเดินทาง ซึ่งมิตรจิตนี้ สร้างความประทับใจและความเอร็ดอร่อยให้แก่เหล่าสมาชิกโดยทั่วหน้า และแล้ว จำนวนของเราก็เดินทางมาถึงอุทยานพระบรมราชานุสรณ์พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย สมเด็จพระพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา องค์นายกติดตัมศักดิ์ของ

ส.ค.ฟ.ท. เสด็จมาถึงและได้ทรงปลูกต้นเงินทิพย์ เป็นที่ระลึกไว้ ณ หน้าพระตำหนัก จำนวนหนึ่งต้น แล้วเสด็จพระดำเนินรับการทูลเกล้าถวายผลไม้

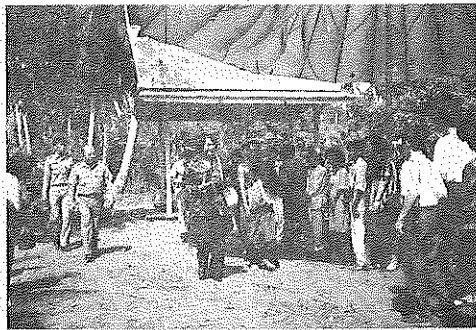
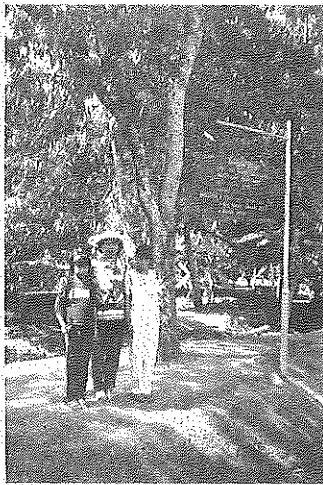
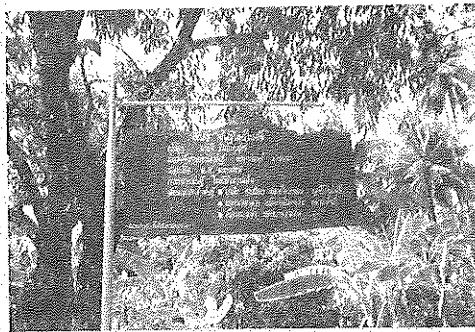
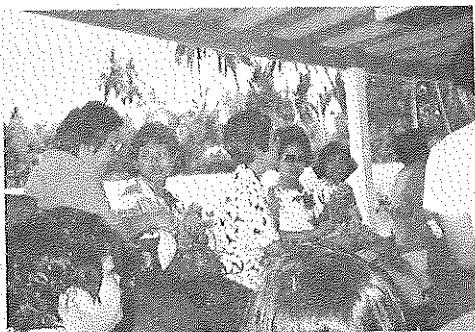

มีโอกาสเข้าชมกับสวนพฤกษาติซึ่งมีพันธุ์ไม้ในวรรณคดีไทย เช่น ต้นคัดเด้า สายหยุด จำปี มะลิวัลย์ ลำดาวน์ สารกี พิกุล บุนนาค เส็บเมือง ฯลฯ สำหรับอาหารกลางวันนั้น ทางส.ด.ส.ก.ได้จัดเตรียมให้รับประทาน ณ ตำแหน่งกิมนำในบริเวณอุทยานฯ ด้วยอาหารทะเลเลิศรสจากร้าน “แดง อาหารทะเล” อันประกอบด้วย ปูไข่ปูเนื้อเนื่อง กุ้ง-กุลาดำเผา ปลาสารพต หอยหลอด ผัดเผา ผลไม้ ขนมจ่วงกุญแจ และมีอาหารชนิดหนึ่งที่สร้างความงุนงงในการรับประทานให้แก่สมาชิก เพราะต่างคิดว่าเป็นกุ้งพรารมณ์ใช่ gang จึงรับประทานกันหมดก่อนเจ้าหน้าที่นำน้ำแกงมาเสิร์ฟ นั่นคือ กุ้งเหี้ยบน้ำ หลังจากอิ่มหนำสำราญแล้ว ส.ด.ส.ก. ได้จัดให้สมาชิกได้ล่องเรือ ชมชีวิตความเป็นอยู่ สองฝั่งแม่น้ำแม่กลอง โดยสมเด็จฯ องค์นายก

และของที่ระลึกสินค้าพื้นเมืองจากชาวราชบุรีที่เคยเข้าเยือน ณ บริเวณพระตำหนัก ท่ามกลางเสียงเพลงไทยเดิมอันไพเราะของเหล่าข้าราชการ และกลุ่มชุมชนดัตติไทยของทนายความสมุทรสงคราม โดยการนำของนายชิน ฤทธิเดช ประธานชุมชนที่บารุงน้ำกล่อมต้อนรับอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสามารถสร้างบรรยากาศอันสดชื่นประทับใจให้แก่พวงเรา รวมทั้งชาวต่างประเทศที่ร่วมงานมาด้วยอย่างดีเยี่ยม ณ ที่นี่สมาชิกได้รับการต้อนรับด้วยน้ำมะพร้าวอ่อน และมีเจ้าหน้าที่นำชมพร้อมอธิบายสิ่งต่าง ๆ ภายในเรือนไทยหมู่ พิพิธภัณฑ์ หอสมุด นอกจากจะได้

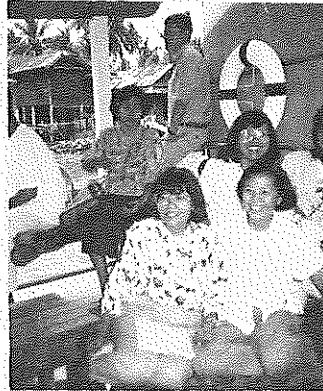

กิตติมศักดิ์ได้แสดงจร่วมเดินทางไปในเรือพระที่นั่ง อิอกลามแห่งด้วย โดยภาคแรกได้ล่องเรือไปทางแควอ้อม

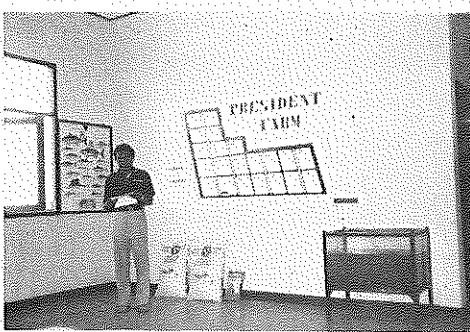

เพื่อชุมส่วนผลไม้วัดบางกอก ซึ่งมีต้นลินจี้เกิบ 200 ปี พากเราได้ตามเสด็จฯ ไปชมต้นลินจี้สองตัน ด้วยความตื่นเต้นและสนุกสนานท่ามกลางความร้อน แต่ความร้อนนั้นก้มลายไปลื้มเมื่อได้รับการต้อนรับ ด้วยอัญเชิญไมตรีของชาวบ้านป่านวัดบางกอกทุกคน ที่ออกมากล่าวอันรับพากเราด้วยรอยยิ้ม และนำพระร้าอ่อน อันเลื่องชื่อของวัดบางกอกนี้

ต่อจากนั้นพากเราก็ย้อนกลับมาลงเรือ เพื่อเดินทางต่อไปชมดอนขอบหลอด แต่เป็นที่น่าเสียดาย เราไม่สามารถเดินทางไปชมได้ครั้งนี้ เพราะน้ำขึ้นมาก พากเราจึงเดินทางต่อไปยังวัดเพชรสมุทร เพื่อนมัสการหลวงพ่อวัดบ้านแหลม ซึ่งเป็นพระ-

พุทธรูปที่สำคัญที่สุดของชาวสมุทรสงคราม ก่อตัวกันว่าเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ ตามประวัติเล่ากันว่า ชาวประมงบ้านแหลมออกไปต่อวนในอ่าวแม่กลองแล้วได้พระพุทธรูปดิตกวนมาสององค์ องค์หนึ่งเป็นพระพุทธรูปปืนอุ้มน้ำตาล สร้างในสมัยกรุงศุภอยุคตอนปลาย สูง 167 เซนติเมตร หล่อด้วยทองเหลือง ข้อพระกรหั้งสองทำเป็นสองท่อน สามารถใส่ได้ แต่น้ำตาลสูญหายไปในทะเล พระพุทธรูปองค์นี้ชาวบ้านได้นำไปประดิษฐานไว้ในวัดบ้านแหลม และเรียกว่า “หลวงพ่อวัดบ้านแหลม” ส่วนอีกองค์หนึ่งนำไปประดิษฐานไว้ที่วัดเขาตะเครา จังหวัดเพชรบุรี เรียกว่า “หลวงพ่อวัดเขาตะเครา” เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์เช่นกัน และในการที่ได้มีโอกาสตามเดินทางมัสการหลวงพ่อวัดบ้านแหลมครั้งนี้ พากเราหั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่ได้มีโอกาสสนับสนุนให้ทำบุญร่วมกัน และเจ้าอาวาสก็ได้มอบรูปเหมือนหลวงพ่อวัดบ้านแหลมให้เป็นที่สักการะบูชาด้วย หลังจากแยกย้ายกันทำบุญ และชื่นชมความงามด้านศิลปกรรม สถาปัตยกรรม ของโบสถ์วัดเพชรสมุทรแล้ว การเดินทางกล่องเรือกีตันสุดลงไป ด้วยถึงเวลาอันสมควร จะต้องกลับกรุงเทพฯ แล้ว พากเราจึงขึ้นรถทัวร์เจ้าเก่าที่มาจากอุดคอร์บันที่วัดเพชรสมุทร เดินทางต่อไปก่อนกลับกรุงเทพฯ โดยได้ไปเวลาฟาร์มกุ้งของ President Farm ซึ่งดำเนินงานโดยชาวເກາະ

ฟาร์มนี้เลี้ยงกุ้งกุลาดำ ผู้จัดการชาวເກາະหลีได้อธิบายประการอบต์ไลด์ และนำข้อมูลการเลี้ยงกุ้งตามบ่อต่างๆ และเติบโตของกุ้ง รวมถึงการอนุบาล ได้ถูกฝึกอบรมโดยผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนการขาย กุ้งกุลาดำ สำหรับลูกค้าต่างประเทศ ที่มีความต้องการสูง เช่น ญี่ปุ่น จีน และอเมริกา ผลิตภัณฑ์ของฟาร์มนี้ได้รับการตอบรับที่ดีในต่างประเทศ ทำให้ฟาร์มประสบความสำเร็จอย่างมาก

สำหรับการเดินทางไปที่คุณศึกษาราชบุรี สมุทรสงครามครั้งนี้ ส.ค.ฟ.ท. จัดการเดินทางแบบไปเช่าเรือกลับด้วยราคามิตรภาพ ดังนั้นจึงเป็นที่ติดใจของทั้งสมาชิกชาวไทยและชาวต่างประเทศ และยังได้รับความกรุณาจากอาจารย์จงกล ลูกสาวของ สมาชิกที่ร่วมเดินทางยอมเป็นไกด์กิตติมศักดิ์ เล่าเรื่องต่างๆ ให้ชาวต่างประเทศฟังไปตลอดทางช่วยสร้างบรรยายกาศแห่งทัวร์ครั้งนี้ให้มีรัศมี

ยิ่งขึ้นอีกด้วย รวมทั้งเกร็ດความรู้และประวัติของสมุทรสงครามทั้งภาคภาษาไทยและภาษาฝรั่งเศส ซึ่งรวบรวมโดยอุปนายิก ส.ค.ฟ.ท. รศ.ดร.ธิดา บุญธรรม ยิ่งเพิ่มความรู้ด้วยเนื้อหาสาระอันมีคุณค่า

ยิ่งนี้ให้แก่ทัวร์ครั้งนี้ยิ่งขึ้น ตั้งนั้นการเดินทางไปทัศนศึกษาครั้งนี้ จึงอาจสรุปได้ว่าสามารถได้รับทั้งความสนุกเพลิดเพลินและความรู้อันมีค่า ยิ่งด้วย

และสำหรับสมาชิกการสารของ ส.ค.ฟ.ท. ที่ไม่ได้มีโอกาสร่วมเดินทางไปทัศนศึกษาครั้งนี้ ท่านอาจจะอยากรายงานเกร็ດเล็ก ๆ น้อย ๆ ภาคภาษาฝรั่งเศสเกี่ยวกับเมืองสมุทรสงคราม ดังนั้นเกร็ດเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่ง รศ.ดร.ธิดา บุญธรรม อุปนายิก สมาคมฯ ได้รวบรวมมาจากการ **Thailande, Guide Touristique** ของ Achille CLARAC และ Henri PAGAU-CLARAC ที่แจกแก่ผู้ร่วมทัศนศึกษาครั้งนี้ คงจะเป็นประโยชน์บ้าง จึงคร่าวข้อนำเสนอไว้ ณ ที่นี้ด้วย

DAMNOEN SADUAK et SAMUT SONG-KHRAM. Cette belle excursion qui ne demande pas plus d'une journée et qui est organisée par plusieurs agences de voyage, peut être combinée

avec la visite de Nakhon Pathom et de Suan Sam Phran. La Variété des paysages qu'elle permet de découvrir lui donne un attrait tout particulier.

La route No. 4 évite Nakhon Pathom, qu'elle laisse sur sa droite et à 25 km de là atteint l'embranchement de la route de Samut Songkram à gauche. Cette route No. 325 qui dessert l'Amphoe Bang Phae, l'Amphoe Damnoen Saduak et l'Amphoe Amphawa, traverse des cultures maraîchères et des vergers (oranges, goyaves, raisins et litchis).

Damnoen Saduak, se trouve sur un canal rectiligne; c'est en même temps le point de départ de nombreux autobus.

Le bateau que l'on louera à Damnoen Saduak, ne met pas plus d'une heure et demie pour atteindre Samut Songkram. Il prend d'abord à droite le canal rectiligne, que traversent de hauts ponts en dos d'âne, entre deux rangées de maisons de bois. Un marché flottant très animé se tient sur un canal à droite du précédent (Talat Pak Khlong Pho Hak). Il est très représentatif de ce genre de marchés; les agences de voyage de Bangkok organisent des excursions qui le visitent. Puis il s'engage à gauche dans un *khlong* plus étroit, extrêmement sinueux, qui serpente entre les champs et les fermes, pour déboucher dans la rivière de Ratchaburi ou Mae Nam Mae Klong. Cette

partie de l'itinéraire, permet d'observer la vie rurale dans ce qu'elle a de plus authentique.

Le bateau s'engage dans la Mae Klong qu'il descend jusqu'à Amphawa, sur la rive gauche de ce fleuve. Le spectacle change alors d'aspect. La rivière, assez large, est bordée de jardins, de temples et de villages dont la plupart des maisons sont de style thaï traditionnel.

Amphawa est située au confluent de la Mae Klong et d'un canal qui permet d'atteindre plus rapidement Samut Songkram en coupant les méandres du fleuve. Construite sur les deux rives de ce canal qui forme ainsi une rue d'eau très animée, cette agglomération est aussi typique que pittoresque. Elle possède un *wat* protégé par le roi dont la dynastie est originaire d'Amphawa. Phra Phuttha Loet La Naphalaï (Rama II) est né en 1767 près d'Amphawa dans le village (Bang Chang) où sa mère elle-même était née. A l'entrée du Wat Amphawan Chétiyaram, a été érigé un monument dédié à Rama II; la statue du roi, entourée d'un cadre, se dresse sur un large socle, avec les toits du temple et *prang* comme toile de fond. Derrière le *wat* a été aménagé un parc (Uthayan Phra Borom Ratchanuson) en souvenir de ce monarque qui fit beaucoup pour la littérature classique et a laissé une version thaïe de Ramayana, le *Ramakien*.

De l'autre côté du fleuve et à la jonction d'un *khlong*, se trouve le *wat Phumarin Kuti Thong*. Des anciens bâtiments de ce temple construit par la reine, épouse de Rama I, il ne reste qu'un petit pavillon laqué et décoré de motifs dorés. Ce *kuti thong* ou "cellule d'or" est maintenant le musée du temple.

Pour atteindre Samut Songkram par bateau, l'itinéraire le plus court passe par le **Khlong Amphawa** qui, après avoir été assez étroit, s'élargit à travers de beaux paysages où les groupes de maisons de style thaï alternent avec les bouquets de palmes, les vergers et les temples. Après un quart d'heure de navigation, le canal aboutit à la Mae Nam Mae Klong en amont et non loin du *changwat*.

L'itinéraire par le fleuve est plus long mais permet de visiter trois temples intéressants. Le **Wat Yai**, situé sur la rive gauche, a été construit à l'époque de Rama IV par un riche marchand revenant de Chine. Le toit du *wihan* est d'une architecture curieuse; les frontons sont construits sur une avancée reposant sur des piliers. Le vieux *ubosot* a été reconstruit en réutilisant ses anciens frontons sculptés. Près des bâtiments monastiques en bois, se trouve une bibliothèque dont les ouvertures se ferment par des volets coulissants.

Le **Wat Phuang Malai**, situé sur la rive droite de la Mae Nam Mae Klong, date du règne de Rama VI. L'extérieur de l'*ubosot* a été restauré; sa façade a été décorée de morceaux de céramiques aux couleurs vives et dans le style chinois. Les murs intérieurs sont couverts de fresques datant de la fondation de ce sanctuaire. A côté des bâtiments monastiques qui sont intéressants à parcourir, se dresse un édifice carré en briques; il aurait été construit en style Môn par un ancien abbé à son retour d'un voyage à Pégou en Birmanie.

Le **Wat Bang Kaphom**, situé sur la rive gauche du fleuve, à 4 km de Samut Songkram, peut également être visité en empruntant la route conduisant d'Amphawa au *changwat*. Fondé en 1769 ce temple aurait été restauré

durant le règne de Rama III. Le sanctuaire principal est un curieux bâtiment dont l'architecture et la décoration sont d'influence chinoise. On entre dans cette chapelle par une porte ronde percée à chacune de ses extrémités. Ainsi que les frontons et l'entourage des deux fenêtres, l'encaissement des portes est décoré de motifs en stuc. L'intérieur est encore plus surprenant. La moitié supérieure des murs est recouverte de sujets en stuc colorés, représentant des scènes des précédentes vies du Bouddha. Ce sanctuaire abrite quatre empreintes du pied du Bouddha, sculptées les unes dans les autres; la plus petite faite de laque noire incrustée de nacre a été retirée pour être conservée dans le musée du temple. Celui-ci a été installé dans le pavillon de l'abbé, situé dans le bel ensemble de bâtiments monastiques qui se trouve de l'autre côté de la rue. Il est dédié à un ancien abbé (**Luang Pho Khong**) respecté pour sa sainteté par les habitants de la région; on y verra sa statue que les pieux visiteurs couvrent de feuilles d'or.

Samut Songkram est un petit chef-lieu de province (33,000 habitants environ) qui s'étend sur la rive gauche du fleuve à courte distance de son embouchure et que ses habitants appellent communément **Mae Klong** (anciennement **Muang Mae Klong**). Cette ville vit du produit de ses jardins et vergers, de la pêche, des marais salants et des fermes d'élevage de crevettes. Les bancs de vase à découvert à marée basse le long de la côte, sont peuplés de *hoi lot*, coquillages du genre des solens dont la chair est très appréciée. En une demi-heure de bateau, on atteint **Don Hoi Lot** où l'on peut pratiquer la pêche de ce mollusque.

Le temple le plus important de la ville est le **Wat Phet Samut Wora Wihan** qui abrite

un Bouddha debout très vénéré (**Luang Pho Ban Laem**). Cette statue de bronze de 1 m 67 dans le style de la fin d'Ayuthaya daterait de 1764 et aurait été, d'après la légende, découverte flottant sur le fleuve. Les fidèles viennent en grand nombre prier dans ce sanctuaire. Devant le porche d'entrée ont été construits des auvents pour abriter des orchestres et des danseuses en costumes classiques qui jouent sur demande et contre une offrande pour le temple.

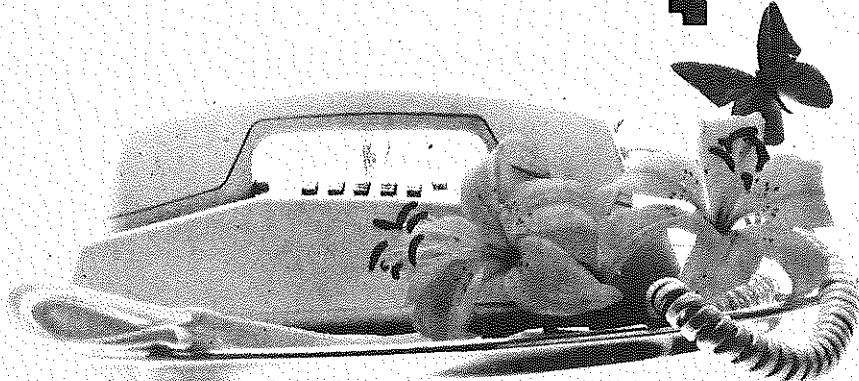
On peut faire, à partir de Samut Songkram, une intéressante excursion en louant un bateau pour aller visiter le temple royal qui couronne la colline de **Ban Yi San**. Pour y arriver, il faut sortir de la **Mae Nam Mae Klong**, couper la partie occidentale de l'estuaire et remonter des canaux pittoresques jusqu'au pied de **Khao Yi San**. De son sommet on a une belle vue sur les marais couverts de palmes nipa et de palétuviers. Le **Wat Khao Yi San** date de l'époque d'Ayuthaya. Le *wihan* possède de belles portes sculptées. Il abrite quatre empreintes superposées du pied du Bouddha qui sont vénérées par un grand nombre de visiteurs. Chaque année s'y tient une grande fête.

Samut Songkram qui n'était autrefois accessible que par bateau ou par chemin de fer, est aujourd'hui reliée à Bangkok et à Phetchaburi par une route moderne (No 35) qui raccourcit de 30 km l'itinéraire entre ces deux dernières villes par rapport à celui de Phetchkasem Highway.

Thailande, Guide Touristique

Achille CLARAC
Henri PAGAU-CLARAC

ข่าวจากเลขาธุการ

ส.ค.พ.ก.

ประมาณ ลัคชีริสิริญ

ในวารสาร ส.ค.พ.ก.ฉบับที่ 37 ปีที่ 10 เล่มที่ 1 มกราคม–มีนาคม พ.ศ. 2530 ได้เล่าให้ฟังแล้วว่า เนื่องจากในปี พ.ศ.2530 นี้ สมาคมครุภำษາฝรั่งเศสแห่งประเทศไทยมีอายุครบ 10 ปี สมาคมฯ จึงจัดงานฉลองโดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ การทำบุญ วิชาการ และการท่องเที่ยว

— ด้านการทำบุญ สมาคมฯ ได้ทำบุญเลี้ยงพระเพลจำนวน 9 รูป เรียบร้อยแล้วเมื่อวันอาทิตย์ที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2530 ณ ที่ทำการสมาคมฯ

— ด้านการทำบุญ สมาคมฯ และญาติมิตรที่ร่วมเดินทางไปทัศนศึกษาในจังหวัดราชบุรีและสมุทรสงคราม ในวันอาทิตย์ที่ 31 พฤษภาคม 2530 จำนวน 80 ท่าน ได้รับความพึงพอใจและสนุกสนานกับการไปทัศนศึกษาครั้งนี้มาก ส่วนรายละเอียดนั้นกรุณาอ่านได้จากบทความเรื่อง “Une journée au marché flottant et à Samut Songkram” ซึ่งเขียนโดยอาจารย์ผ่องพรรุณ สุวรรณนันท์ จากโรงเรียนสตรีวัชรธรรม กรุงเทพมหานคร และอ่านได้จากกิจกรรมสมาคม

— ส่วนด้านวิชาการนั้น สมาคมฯ และสถานเอกอัครราชทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทยได้ร่วมมือกับ AUPELF (Association des universités partiellement ou entièrement de langue française) จัดสัมมนาระดับนานาชาติเรื่อง “ความต้องการในการสอนภาษาฝรั่งเศสระดับอุดมศึกษาในเอเชีย” (Les départements d'études françaises et les nouveaux besoins de l'enseignement supérieur en Asie) ณ โรงแรมเอเชีย กรุงเทพฯ ระหว่างวันจันทร์ที่ 24–วันพุธที่สุดที่ 27 สิงหาคม 2530 ดังมีรายละเอียดดังนี้

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา องค์นายกิตติมศักดิ์สมาคมครุภำษາฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย จะเสด็จทรงเปิดการสัมมนาครั้งนี้ ในวันจันทร์ที่ 24 สิงหาคมคนนี้ เวลา 9.00 น. หลังจากนั้น (เวลา 10.30 น.) ดร.พจน์ สะเพียรชัย เลขานุการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จะบรรยายเรื่อง “Current situation and future trends of policies in teaching foreign

languages นอกจากนี้ในเวลา 18.00 น. ของวันเดียวกัน สถานเอกอัครราชทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพจัดเลี้ยง Cocktail แก่ผู้เข้าร่วมประชุมและแขกผู้มีเกียรติ ณ ห้องประชุมเพชร โรงแรมเอเชีย

ส่วนสมาคมฯ จะเป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารว่างแก่ผู้เข้าร่วมสัมมนาและแขกผู้มีเกียรติเช่นกัน ณ หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ กรุงเทพฯ ในวันพุธที่ 26 สิงหาคม 2530 เวลา 16.00 น. หลังจากที่ผู้เข้าร่วมสัมมนาได้เยี่ยมชมวัดพระศรีรัตนศาสดารามและพระบรมมหาราชวังเสร็จแล้ว

อนึ่งผู้เข้าร่วมสัมมนาครั้งนี้มาจากประเทศไทยต่างๆ คือ Inde, Indonésie, Iran, Corée

du sud, Chine, Sri Lanka, Thailande Bangladesh, Viet-Nam, Laos, Singapour Japon, France และ Canada (Québec)

นอกจากนี้สมาคมฯ จะจัดสัมมนาเดือนตุลาคม ในวันพุธที่ 29 ตุ๊กฤที่ 30 และช่วงเช้าของวันเสาร์ที่ 31 ตุลาคม 2530 ณ กรุงเทพฯ การบัญชีวิทยาลัย ส่วนช่วงบ่ายของวันเสาร์ที่ 31 ตุลาคมนั้น หลังจากการประทานอาหารกลางวันร่วมกันแล้ว จะมีการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2530 ซึ่งถึงวาระที่จะต้องมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารสมาคมฯ ชุดที่ 6 ด้วย

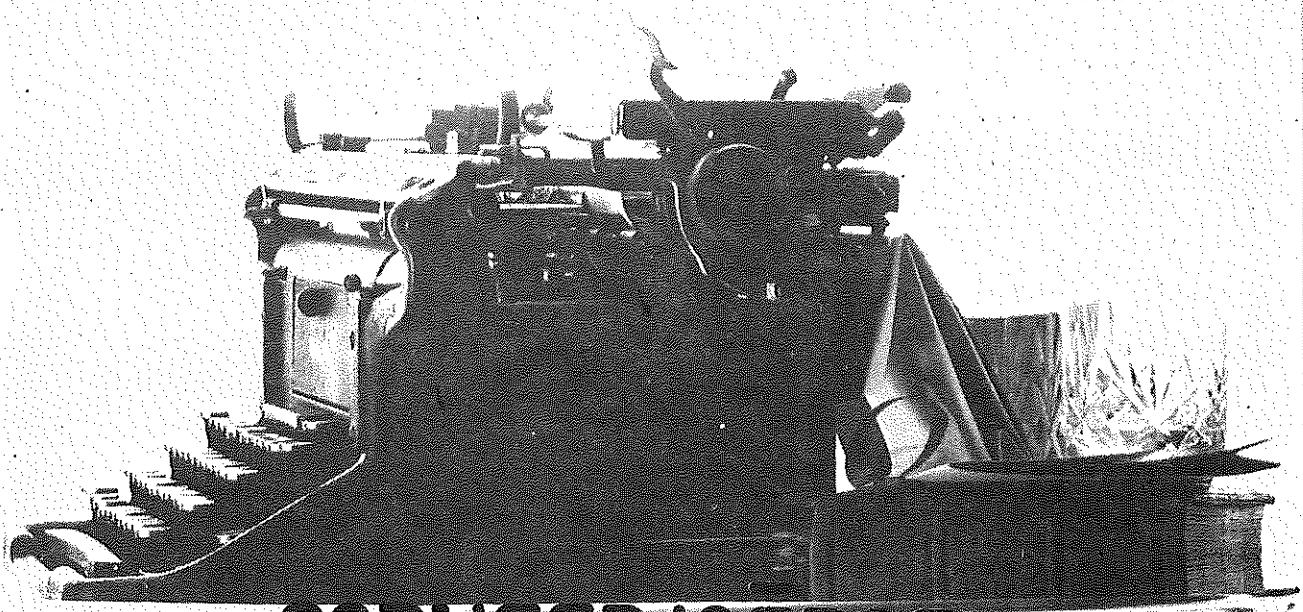
สมาคมฯ จึงขอเชิญชวนสมาชิกเข้าร่วมประชุมและใช้สิทธิ์เลือกตั้งในครั้งนี้โดยพร้อมเพรียงกัน

อภินันทนาการ

IATA COFFEE SHOP & RESTAURANT PATA COFFEE SHOP & RESTAURANT

อาหารจีนระดับคลาสสิก
รสชาดที่ชวนลิ้มลอง

สยามสแควร์ ซอย 4 และซอย 3 โทร. 252-6514, 252-8800, 252-0236

จากบรรณาการ

สารสาร ส.ค.ฟ.ก.ฉบับนี้คือ ฉบับที่ 38 ปีที่ 10 เล่มที่ 2 ประจำเดือนเมษายน-มิถุนายน 2530 สารัตถะเป็นเรื่องเครื่องแต่งกาย ซึ่งมีชื่อภาษาไทยว่า “คนงามพระแต่ง” ส่วนชื่อภาษาฝรั่งเศสคือ “L'habit ne fait pas le moine?” เป็นชื่อที่คนฝรั่งเศสทำวรรณสารของทำนั้นขึ้นเพื่อสื่อความหมายไม่ใช่การเปลี่ยนอักษร ต่อว่า หมายถึง เครื่องแต่งกาย เท่านั้นค่ะ

บทความส่วนใหญ่จึงมุ่งเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเสื้อผ้า การแต่งกาย และการใช้เครื่องแต่งกาย เช่น เนื้อคloth น้ำหอม เป็นต้น ทั้งนี้ก็ยังไม่เลี่มเรื่องการสอนด้อยค่า สำนวนเกี่ยวกับการแต่งกาย—เสื้อผ้า บทความเบ็ดเตล็ดก็ยังคงนำเสนอผู้อ่านเป็นประจำ เช่น เคย ถูราวกับจะสนับสนุนปีกการทำงานเที่ยวไทย ตั้งนั้นจึงพากันไปเที่ยวฝรั่งเศส! ไปปารีส ไปน้องซี ไปน้องท์ แล้วกลับมาเที่ยวตลาดน้ำดำเนินสะดวกและสมุทรสองครั้ง ส่วนคลอลัมป์ประจำก็มีอยู่ครบครันทั้งชวนกันถาม—

ช่วยกันตอบ ใจอะไรที่ไหน กิจกรรมสมาคมฯ ข่าวจากเลขานุการ ส.ค.ฟ.ก. และจากบรรณาธิการ

ในนามของผู้จัดทำวรรณสาร ส.ค.ฟ.ก.ขอขอบคุณทุกๆ ท่านที่กรุณาส่งบทความมาลงในวรรณสารของท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งของขอบคุณคุณชัยราชวัตร แห่งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐที่อนุญาตให้ตีพิมพ์ช้าและแปลการถูนที่นำเสนอให้ยิ่ง เพื่อนำลงในวรรณสารของเรา ขอขอบคุณอีกครั้งค่ะ

พบกันใหม่ในฉบับหน้า (39) ซึ่งเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับ “การรับประทานอาหาร” ซึ่งเราตั้งชื่อว่า อร่อยดูกัน เจ้าชีวาวาย หรือ *Vivre pour manger!*

ขอเชิญสมาชิกและไม่สมาชิก ส.ค.ฟ.ก. ที่ยินดีร่วมสนับสนุนกับเราส่งบทความมาให้เราได้ทันที ที่กรรมการสมาคม ท่านใดก็ได้ที่ท่านรู้สึกจะดูแลที่สุดค่ะ

สิกข์ พินิจภูวดล

Sebastia Medoc
ความสุขด้านล่าง

กรุณาระบุชื่อและนามสกุล

ด้วยอภินันทนาการ

จาก

บริษัทไซโนเวส เอ็นเตอร์ไพรส์เซ็ส จำกัด

ชั้น 7 อาคารศิบุญเรือง 1

เลขที่ 283 ถนนสีลม

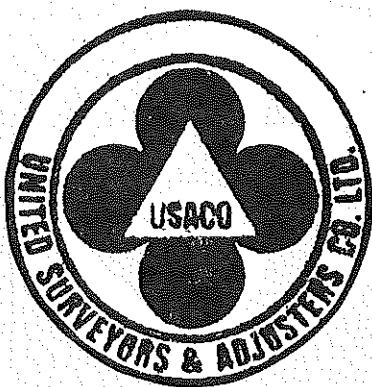
เขตบางรัก กทม. 10500

โทร. 234 8638-39

234 4007

234 0383

A PROFESSIONAL AND INDEPENDENT LOSS ADJUSTER

UNITED SURVEYORS + ADJUSTERS CO., LTD.
87 ANUMANRAJTHON LANE,
DEJO ROAD, BANGKOK 10500, THAILAND
TEL. 2338461 2338501 2354115
2350022 2354465

FOR : — CASUALTY FIRE MARINE INSURANCE LOSS ADJUSTER
— MARINE HULL + CARGO SURVEY
— MARINE CARGO SUPERINTENDENCE
— WEIEHING + MEASUREMENT

กรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย

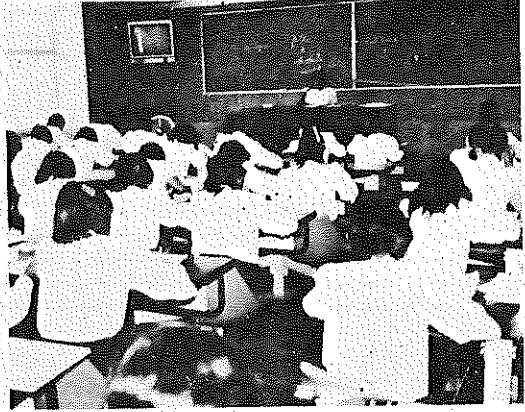
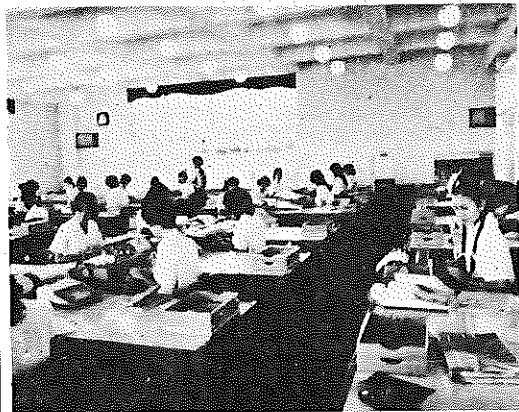
BANGKOK BUSINESS COLLEGE

588 ถนนเพชรบุรี กรุงเทพฯ 10400 ตรงข้ามโรงพยาบาลเมืองโถโร โทรทัพท์ 251-9852, 252-0067, 252-7049
588 PETCHBURI ROAD, BANGKOK 10400. THAILAND TELEPHONE 251-9852, 252-0067, 252-7049

เปิดสอนหลักสูตร

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

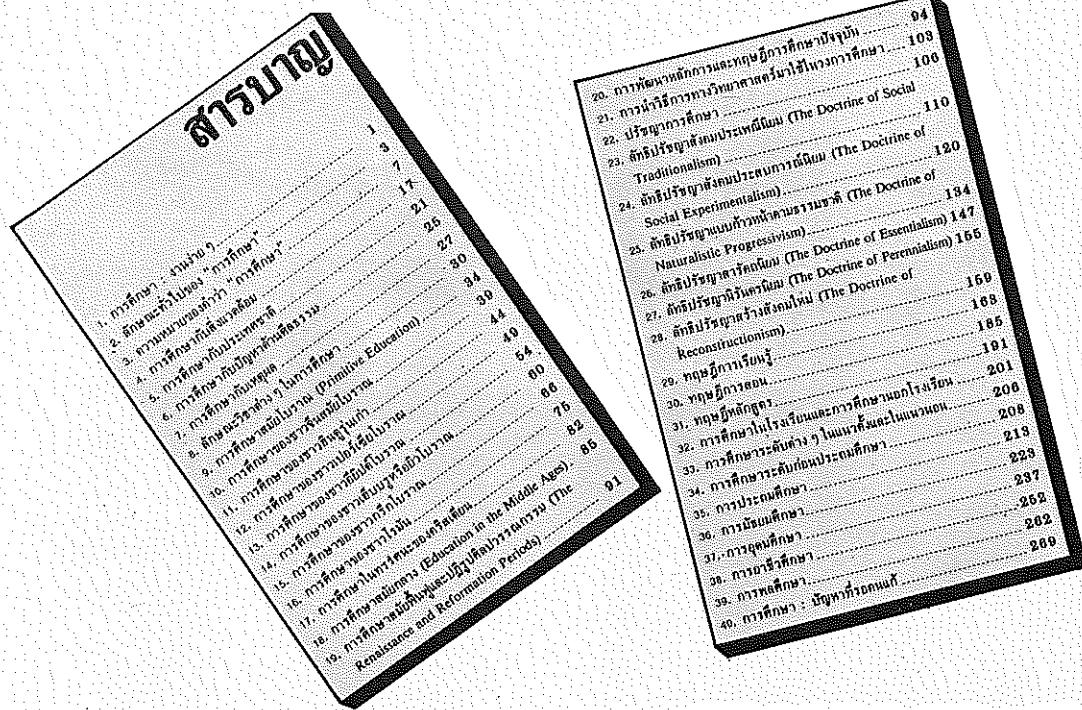
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

คู่มือ สำหรับนักบริหารการศึกษา

การศึกษา: ปัญหาที่รุกคืบแก้
เล่มละ 50 บาท

ดร. กิจญ์ โภุ สาราร

วิจัยศาสตร์การศึกษา
เล่มละ 25 บาท

ดร. กิจญ์ โภุ สาราร

มีจำหน่ายทั่วไป และที่
ร้านหนังสือ สำราญราษฎร์

31/1 ถนนนราธิวาส แขวงวิพัฒน์ เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10200

สารบัญ	
บทที่ 1	บทนำ
บทที่ 2	การเมืองในการศึกษา
บทที่ 3	หลักการประชารัฐไทย
บทที่ 4	ลัทธิคอมมิวนิสต์ (Communism)
บทที่ 5	ลัทธิฟاشิสต์ (Fascism)
บทที่ 6	ลัทธิโซเวติกัน (Socialism)
บทที่ 7	พระองค์การเมืองของไทย
บทที่ 8	ผู้แทนราษฎรของไทย
บทที่ 9	รัฐธรรมนูญยังดีย
บทที่ 10	รัฐศาสตร์การศึกษาที่มีความน่าหวาด... — ก้าวเดลลงในรายชื่องคณะรัตนคร 2529. 81 — ศรุปเกิดความเหตุผลตามชาติ ฉบับที่ 6 90
บรรณานุกรม 91	

ນຸ້ມກັນໆຂອງປະເທດໄຣສ
UN PETIT COIN DE FRANCE

ທ່ານຈະຫບໍລິ່ງທ່ານໄຈ
ໜັນເວີ້ນກາຍາໄຮ່່ເສຖິກຮະດັບ
ໜ້ອງສຸມດົວໂລງ
ກາທຍນຕົ້ນ, ຄອນເສີ່ງທ
ເກຮອງດົມ, ອາຫາຣເລີສຣສ
ນຽມຍາກາສອັນໜັນຮູມຢ່າງສາຍາມ
ຂອ້ເຊື້ອ່ານໜັງສ້ວາຮາດ້າຍເດືອນຂອງເຮົາ

Alliance française de Bangkok
29 THANON SATHON TAI, BANGKOK 12, THAILANDE, TEL 286.38.79 & 286.38.41-TELEGR. ALFRANTHAI

ລົມໄລມົງຮົ້ອງເລັດ

29 ກະບັນລ້າອົງໂຕ ກຽມງານ 4 12

VOUS Y TROUVEREZ

des cours de langue
des films, des concerts...
un bar-restaurant agréable
une grande bibliothèque
une ambiance

LISEZ AUSSI NOTRE
JOURNAL MENSUEL

PARIS. ESCALE PRIVILÉGIÉE D'AIR FRANCE SUR LES ROUTES VERS L'EUROPE AND LES U.S.A.

Profitez des vols d'Air France sur Paris. Dégustez nos repas et vins français. Après une bonne nuit à bord de nos Boeing 747, vous arriverez tôt le matin à Paris et pourrez profiter d'une journée entière.

Le Bureau de Tourisme de Paris tient à votre

disposition des offres spéciales pour mieux vous aider à apprécier votre séjour à Paris.

De plus, Air France vous offre des correspondances régulières pour toute l'Europe, ainsi que les villes principales des Etats-Unis.

AIR FRANCE ///
LE BON VOYAGE

Pour informations complémentaires, contactez votre agent de voyage ou AIR FRANCE, 3 Patpong Road, tél. 233.7100-19. Réservations immédiates, tél. 234.7901-5. Agent Général: World Travel Service Ltd., tél. 233.5900-9